د شنو ګټو قاضي

پولیسي ناول

لیکوال: رحیم الله بشارت

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی څپرکی:

اتينـــا په شيـګل کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترکۍ څارنـواله اتينا د شيګل ولسوالۍ دختـينې کلا پـه يـوې خـونې کـې د يـوزاړه مـېزترشاکـښـېناسـته . پـه خـونې يـې يـو ځغـلنده نظـر تېـر کړ، د بـوالونو تــه يـې وکـتل چې ځـاى، ځـاى تـر ې لـېو(کـاګل) رانړېدلى و، برګـو تـه يـې مـخ پـورته کـړ.دنښـترلوى بـش ته يـې لـه يـوه سره تـربل سـره وکـتل لـه سوربـخنـو ويښـتويـې تـور زړوکـى وښـوبـيـداودبرګـوپـه شمـېرلـويـې پيـل وکړ.اتيـنا مـې ټـولګـيوالـه وه، اوکـه پټه يـې نـه کـړم ډېره را باندې ګرانه وه. چې کلـه بـه مـې هـم ورله عکـسونه اخيـستل يـو ځل بـه مې ورتـه ويـل پـورتـه وګــوره، وبـه يــې خندل، لېونيـه! بياخـودمـړې غـوندې ښـکارم" خـو مـا بـه تـل پـدې رضا کـولـه چې پـه لـسو انځورونوکـې يـو اځـې پـه يـوه کـې پـورته وګـوره .او چې کـله بـه تصـويـرونه راغــلل همـدغــه تصـويـر تــه بــه يــې پــه ځـير،ځيروکـتل بـيابـه راتـه شـوخـه غـونـدې مسکـۍ شـوه وبـه يې ويل "درته وايم چې سر سـام يـې پـه سـد نـه يـې خـو نـه يــې منې پــدې کې نـو ستا څـه خوښيږي؟"او ما هم ورته هيڅکله دوه ځله يودليل نه و ويلى . کله بـه مـې ورتــه ويـل غـونـډه ،منډه زنـه دې خـونـدکـوي . کــلـه بــه مــې ورتــه ويـل چې وګـوره داسې ښکارې لکه په خوارړه خو ب ويـده-

کله بـه مې ورتـه ويـل چې کـومه ښـځه لـوړه پـوزه لـري تـجربـه داده چې همـداسې يـې ښـايسـت ښـه ځـلـيږي.پـدې بـه راتـه داهـم موسـکـۍ شـوه،دحـياسـره بـه يـې سـپـينو اننـګو تـه راټـول شـول او ځـان بـه يـې غلى کـړ.رښـتـيا هـم چې دښـځو مخ تـه لـه لاندې نه پورته ورګورې ډيرې ښکلې ښکاري.دنارينووګناهګارفکرونه راپاروي.اويا به داوي چې مونږ پـه لويـه کې ښځوته مخامخ ورګورواودانسان زړه له تکراري شيانو مړيږي. نوى والى

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړي او د لاندې نه ښځوته كتل به يو ډول نوی والی وي. پدې هكله دبريالي په خبره كې هم يو څه وزن شته چې خدای وهلي ويل ښځې خدای جوړې كړې داسې دي ، ښايست يې هغه وخت منگولې لگوي چې هغه پرته وي ، ته يې پښوته ناست يې او وړی،وړی ورگورې.

نن چې يې هم پورته وكتل هغه ټول خيالونه او انځورونه مې يو په يو په ذهن كې لكه د فلم پرده راواوښتل.دهغې هم فكرشود غټو،غټوبڼورو زرزو سترگوپه كونج كې يې راته وكتل . مسكۍ شوه ، پدې كې د شيگل ځارنوال يوه دوسيه راوړه او دهغې مخې ته يې كېښوده.

"صيب ! داتاسو وگورئ ، داددغې قضيې دوسيه ده" د شيگل ځارنوال د لوړ قد،مناسب اندام غنم رنگی سړی و. پكول يې د تندي تر نيمې راكوزكړی و. لويې ږيرې يې د لوی بدن سره عجب ډول كاوه .

اتينا ترې وپوښتل له ځوكسانو موپوښتنې كړي ؟

ځارنوال په ډاډ،اوپه ارام وويل "له پنځوو"

اتينا ددوسيې د يوه بيان په لوستلو پيل وكړ.

اتينا كرد توكمه تركۍ وه .او همدغه د تركيې اوعراق كردان دي چې په ټوله نړۍ كې يې دښايست كيسې خپرې دي. زه چې دمجاهدينو د حكومت په پيل كې د خالص ملا په سپارښتنه چې هغه وخت يې دپوهنې وزارت په پچه ختلی و، په "چانس" د تركيې داستنبول پوهنتون ته لاړم . اتينا مې (Desk fellow)يامېزواله شوه يوه مېزته ورسره كښېناستم اوچې په هماغې لومړۍ ورځ مې وليده خدای را باندې دومره گرانه كړه چې له پوهنتون نه تروتلو پورې مې ورته دومره پښتوور زده كړه لكه ماته چې زده وه . له پوهنتون څخه وروسته مو په يوه شركت كې كاركاوه .اتينا د قضايي چارو مشره او زه يې مرستيال

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووم.شپږکاله په پوهنتون کې سره يوځای وواوڅلورکاله په شرکت کې، پدغولسوکلونوکې نژدې دوستان پاتې شو.اوددغې دوستۍ په برکت هغې دپښتواو پښتنو سره دومره مينه پيداکړه چې دڅو،څوساعتونو په اوږدومې دپښتوادب اوکلتورپه لوستلوليده اوزه پرې له ورايه پوهېدم چې په پښتوکې يې په ماپښه راړولې ده. دوه مياشتې مخکې هغې په استنبول کې خپله دنده پرېښوده اودخپل فوځ سره يې تړون وکړ چې دحقوقي اوقضايي چارودسلاکارې په توګه ورسره افغانستان ته راشي.موخه يې داوه چې پښتانه ووينې، هغه خلك ووينې چې دهغوی ژبه يې له هغوی نه هم ښه زده ده. د پښتنو سيمه ، دودونه او دستورونه ووينې. ځکه چې پښتويې زده ده خو له ما اودوه نورو انجينرانو پرته چې هغوی هم همدغه پوهنتون ته دزده کړو دپاره راغلي وواودلته يې له ترکيو جينکوسره ودونه کړي وو. نور هيڅوك نه پېژندل. د ژبې د ښې زده کړې لپاره هم د هغې ژبې دويونکو دژوند او دودونو نه خبرېدل ضروري دي، ځکه چې د ژبو ډېره زېرمه کلتوري ريښې لري او که له کلتور او دود نه څوك خبرنه وي د هغو کليمو په مانابه سم ډول نشي پوهېدای. ما هغې ته د خپلو دودونو په هکله خبرې کړې وې يانې چې ودونه څه ډول کوو. ډېروختونه داسې وي چې جينۍ مو په سترګونه وي ليدلې ، يواځې موراويا دکوربلې مشرې ښځې ليدلې وي اوهغې يې هم راته دومره صيپتونه کړي وي چې په فکر کې بيا ښاپېرۍ راولو، او په ګل درو او ګل کڅونو کې ورسره پټ،پټوني کوو. ان تردې چې له کوژدن وروسته هم خپله کوژمنه يانشو ليدای او ياپې د ځينو سيمو خلك په ښکاره نشي ليدای . خو د شپې ورسره غاړه غړۍ وي او بيا ترې په چربانګ د غل غوندې تښتي ، پدې کې رانه اتينا پو ښتنه کړې وه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

"تښتي نو ولې؟" ماورته ويلي وو چې که د جينۍ پلاراو ورونه يې ووينې نو خپه کېږي او کېداى شي لا وه يې ډبوي. هغې له لږ فکروروسته وويل:
"تاماته ويلي ووچې ستا سو کورونه دومره ډېرې کوټې نه لري چې هرهلك او هره جينۍ په بېله ،بېله کوټه کې ويــده شــي نــو خــامـخــا بــه جــيـنـۍ يــادمـوراو پلاراو يـا د نـورو خويندو ورونو سره په يو ه کوټه کې ويدېږي.او که جينۍ په نورو شپو دورونو او پلار تر سترګو لاندې وي او په دغه شپه ترې ورکه شي. نوولې هغوى نه پوهېږي چې د خپل کوژمن په غېږکې به پرته وي ځکه چې هغوي خو به هم د خپلو ښځـو غـېـږو تـه دغـه شـان پـه پټه ورغلي وي ،له هغه وخته به تجربه لري"
ماورته وخندل:
- دومره پسې نو سر هم نه ګرځوي
هغې داچاره يو ډول ريا غوندې ګڼله چې که په سترګويې ووينۍ خولَوَړ،اوکوټك راخلئ او کـه عـقـل مـو درتـه ووايـي سـترګـې پـرې پـټوئ.اوما بياحيا ګڼله يواځې دواده او کوژدن دود،نه و چې اتينا ته عجيب او په زړه پورې و. جرګې ، مرکې،دهغو پرېکړې ،ترې ،نرخونه، اخترونه، زېري ورکول او ډېر داسې څه وو چې هغه يې مجبوره کړه له خپل وسله وال فوځ سره د قضايي اوحـقـوقــي سلاکارې پـه ډول افـغـانـسـتـان تـه راشـي او دلـتـه بـيـا د يـوې قضيې پلټنه په غاړه واخلي. قضيه د مرګونو وه.دوه سوداګر چاوژلي وو.او مرګونه هم د بر شيګل په پاس سر، سمه لام کې شوي وو .
رښـتـيـاپـدې دنـيـاکـې داسـې ډېـرې کـمې خبرې شته چې ټاکلې کره اونه بـدلـېـدونـکـې وي ځـرنـګه چـې کاينات دتغيراوبدلون په حال کې دي هـمدغـسې ددې نـړۍ هـرڅـه پـه بدلېږي او يابدلېدى شي.او بيا زمونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښوونکي سلطان کسين خبره دقضيې دڅېړلوپه وخت کله هم دافکرمه کوئ چې په کوم ځای کې مړی موندل شوی وژنه به هم همدغلته نژدې شوې وي مړی دمجرم دتاراوټيلگرام دپيغام کاغذدی.ډېر مجرمان دمړوپه مټ خپل پيغامونه رسوي. نوتل دمړودپيداکېدوځای.دوژل کېدوځای،په هغودخورو ځادرونو او ټوټو،او دمړو لاسونو ،پښو او دهغوی دپرېوتو ډول ته په کلکه گورئ او فکرکوئ کېدای شي پدغو ټولو کې مجرمان تاسوته پيغامونه درکول غواړي او دغه پيغامونه ستاسو سره مر سته کوي چې هغوی ته مو ورسوي. نو د سلطان کسين لارښوونو ته په کتوداخبره به سمه نه وي که سړی ووايي چې قتلونه په سمه لام کې شوي وو. ځکه چې يواځې مړي په سمه لام کې موندل شوي و او لا په سمه لام کې هم نه دخوړکلي او سمه لام تر منځ دبنگېرې دکمرلاندې په يوه سمڅ کې موندل شوي وو. کيسه تر عامو خلکو داسې رسېدلې وه چې يو ې ښځې بزې ساتلې. بزې دکلي نه په لږ غوندې واټن کې پراته تنگي کې څرېدې د تنگي په مينځ کې دوچ خوړ په بڼه دباراني او بو د بهېدولاروه، بزې چې خوړته ورسېدې په يو ځای راغوندې شوې لکه له ځانه چې شپول جوړوي. ښځه چې وررسېده وې ليدل چې يوتوربوټ يو، خړپکول،ځادراووينې پرتې دي.

ويوهېده چې دلته وژنه شوې، لاړه او کلی يې له کيسې خبرکړ.دکلي خلك چې راغلل د پکول او بوټ له ځای نه يې منډ واخيست . چې د خوړ اوگټو د نورو منډونو غو ندې گران منډ هم نه و، ځکه چې ښکاره سړی پوهېده چې له دې ځايه څوك راښکل شوي دي منډ تر يوې سمڅې ورسېد، چې خلك سمڅې ته ورننوتل دوه مړي چې شين ځادر پرې خورو وليدل.دمړو د پټولو هڅه شوې وه ، په سمڅه کې شگې وې او په شگوکې نژدې پټ

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړل شوي و. خو د څادرو پيڅکې او د جامو ځينې برخې يې بهر پاتې وې .
مړي نه خراب شوي و او نه شخ شوي .
ځينو خلکو فکر کاوه چې دوی همداتېره شپه وژل شوي ځکه ندي خراب شوي خو ځينو نورو بيا فکر کاوه چې دوی که هرڅوك وي او هر چاوژلي وي خو شهيدان دی او د شهادت له برکته نه دي خراب شوي. ددوی د ليل داوو چې انسان دروح له وتلونه وروسته بېخي په څو دقيقو کې شخ ،پخ شي اودوی که تېره شپه هم وژل شوي وي تر او سه پرې له دولس ساعتونو ډېروخت تېر شوی اوکه په حقه شهيدان نه وای پکارداوه چې اوس داسې تازه نه وای. مړي په جنازو کې تر کلي راوړل شو. کليوالو وکتل يو همدلته په کلي کې چاوپېژنده چې نسيم نو مېده په ده کې دتبرگی اوپه ټوپك د ويشتلونښې وې و او عمر يې تر شلو کلونو لږ څه پورته و.
بل د پنځه دېر شو په شاوخواکې ښکارېده، توره بونډی ږيره او ښايسته ويښتان يې لرل . سترگې يې پټې وې خو بيا تر ې هم ښکارېده چې څومره غټې ، غټې به وې.دده دسر له ټپونو څرگندېده چې د شا له خوانه د تبرگي په څټی وهل شوی او بيا وروسته يو گوزار د همغه تبر په تېرو وهل شوی او بيا ويشتل شوی دی ،کليوالو دواړه مړي له څو ساعته پلې لارې وهلو وروسته د شيگل ترولسوالی راورسول.دلته دوهم مړی هم وپېژندل شو چې د لاور دی او په باجوړ کې او سېږي .
دغو وژنو ته ځينو خلکو دسياسي مرگونو په ډول کتل او اتينا پدې گومارل شوې وه چې دهمدې خبرې پخلی وکړي چې مرگونه سياسي دي که جنايي؟ ځکه چې دغه سيمه د کونړ د پياوړي جهادي قومندان کشمير خان سيمه وه. هغه د اتحادي فوځونو له سترگو پټ و. او که دغه مرگونه په سياسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډول تر سره شوي وي، نو بيا اتحادي فوځونوغوښتل چې پدې سيمه کې لوی عمليات تر سره کړي اوددې سيمې عمليات ډېر اسانه نه و. سمه لام نژدې پنځه ساعته له سړکه پلې لاره لري او لاره ټوله په غرو، رغو اوتنګوناوونوکې ده او که امريکايان پدغو غرنيو سيمو کې مزل کوي او تر سمه لامه دهغوی په وينا د چڼ او پاکولوعمليات تر سره کوي نو پدې ډېر خرڅ کېږي ، لوی پلان غواړي او د ډېرو اتحادي فوځونو مرګ ژوبله پکې رامينځته کېدای شي، نو د همدې لپاره لومړی د قضيې څېړل پکار وو.

چې معلوم شي وژنې سياسي اړخ لري که جنايي. او اتينا چې پدې کار ګومارل کېده .نيک مرغي به وه که بد مرغي خو زه هم له ترکيې نه په رخصتۍ کورته راغلی وم. اتينا مې د برېښنا ليک له لارې دخپل راتګ نه خبرکړې وه،کله چې ورته دغه څېړنه وسپارل شوه راپسې ډېره کلکه وه چې ورسره ملګری شم. ماهم چې دکونړ نوم واورېد ورسره ومې منله، ماويل يو خو به دخپل پلار وطن ووينم ځکه چې پلار مې همدغلته په کونړ کې دشيګل نه پورې په ببلۍکې پېداشوی و. خاپوړې يې کړې وې زلمی شوی واوبيادکندز دشت ارچي ته کډه شو. اتينا اوس د تر کيې يو ه فوځۍ وه او ما نشو کولی د هغې سره فوځي دنده تر سره کړم نو ماته يې دسلاکار په ډول په(Contract)لنډ مهاله کار راکړ ما هم ورسره ومانه،کابل ته او بياله هغه ځايه کونړ ته لاړم.

له پخوانه مې يو عادت دا وو چې هرڅه مې زرهېرول په کابل کې چې به مې يوه شپه وکړه هيڅ به مې فکر نه کاوه چې په ننګر هار او پېښور کې به همغه شان ګرمي وي لکه پرون يا ابله ورځ چې وه . او همدغه فکر مې د استنبول په ښکلي ښارکې د افغانستان په هکله هم کړی و. ماويل درې کاله وشول چې د ډالرو بهير د کابل په لور ورمات دی، اوس به د

(c) ketabton.com: The Digital Library

استنبول غونډې ښکلی ښوی وي . خو چې د شيګل ولسوالۍ ته ننوتم ايله مې عقل سرته راغی چې ډالر څه چې يوه افغانۍ هم پکې نده لګول شوې. د چا شخصي کور يې پدې نامه ولسوالي کړی چې د مجاهدينو امريت پکې و او دولت ته په ميراث پاتې شو.خو پدې چا فکر ندی کړی چې مجاهدينو له کومه کړ. ځکه يې پکې امريت جوړکړی و چې د يوه داسې چا کورو چې د خلقي ټاپه پرې لګېدلې وه. ولې خلقيان په نورو ولايتونو کې نه وو. هلته هم ورسره همدغه چلند کېږي. ماته رښتيا هم دا هر څه عجيب ښکارېدل .ولې مونږه له نووپېښو او نوو حالاتو سره نوی چلند او نوی فکرنه زده کوو؟ ولې سياسي نظرونه ترمذهبه غزوو او په مذهب کې هم تر هغه بريده چې د بل لوري وينه او مينه دواړه راته حلال شي.ولې مذهب دسياست تابع کوو؟

داسې نشي کېدای چې که د نورو دسياسي نظامونو خپلولو ته اړتيالرو نو د خپل مذهب، فکر او کلتور سره يې لومړی برابر کړو، بياترې کارواخلو؟ مادغه فکرونه کول او اتينادمجرمانو دبيانونو په لوستلو بوخته وه، زر، زر يې پاڼې اړولې نه پوهېږم څه يې وليدل خو په بيړه يې له دوسيې سر راپورته کړاو څارنوال ته يې وويل:

-"داکسان چې تاسو يې بيانونه دلته ليکلي څه شول؟"

- "هغوی موپرېښودي دي"

- "پوهېږم پرېښودي مودي خو ولې... ؟ "

-"تحقيقات مو ترې وکړل خو د وړاندې تګ لپاره يې لار رانه کړه"

سترګې يې د څارنول په سترګوکې ورکړې

- "نوره څنګه لاره غواړې ؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملخی دې که څه بلا دا وایي چې دسوداګرو اوسمه لام والو ترمنځ سودا زماپه خوله او زماپه کورکې شوې وه. نېټه مې ورسره ټاکلې وه زه له سوداګرونه دژمنې سره سم مخکې ټاکلي ځای ته چې سمه لام دی ورسېدم.خو چې لاړم هلته راته د هغو خلکو چې سودا ورسره شوې وه نیت ښه ښکاره نشو زه ترې بیرته را روان شوم او په لاره کې سره وړاندې وروسته شو. زه چې شینګرګل ته راغلم خبرشوم چې سوداګر په ماپسې ټاکلي ځای ته تللي دي. خو ماڅه کولی شول خبره مې په تقدیر وسپارله او کورته ترې راغلم" پوښتنه داده چې ملخي ته دده دیوخپلوان او دوست دژوند ارزښت همدومره و؟ولې ددغوکلیو او سیمې ولسي خلک یې نشو خبرولی؟ ولې پولیسو ته یې خبر نشو ورکولی؟
دی پدې پوهېده چې که دی پسې لاړشي هغوی له مرګه ژغورلی شي ځکه چې تبرګی یې خسر دی،ګنډېری یې اوښی او هغه بل شریک باڼی یې سانډو(باجه) داسی برېښي چې ده ته هیڅ د مرګ ګواښ هم نه و. ځکه چې که وژنه په پیسو کېده نو پیسې د ملخي سره نه وې د وژل شوو سوداګرو سره وې. ډېرې وژنې یواځې پدې کېږي چې وژل شوي کس یا وژونکی د نورو په وژلو لیدلی وي او یاترې خبروي، ددې لپاره چې قاتل نه غو اړي ثبوت پرېږدي دغه کس وژني، اوچې دی یې دده په وینا له نیت نه خبرو،ماناله پلانه یې خبر و نو که قاتل دی خپل ملګری اوپه قتل کې شریک نه ګڼلی نو پکاروه چې وژلی یې وای او ثبوت یې له منځه وړی وای . اوکه دده خبرېدلو ورته مانا نه لرله اووېره یې ترې نه کېدله نوبیا هم باید یوه وېره ورسره وای او هغه داچې دی غواړي وژل شوي کسان وژغوري اودا دګنډېری دوی چې دوژنې شك پرې کېږي دپلان شنډېدل وو. نو هغوی له پکاروو چې ملخی یې تر هغو پورې چې سوداګر ور رسېږي ځان سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلی وای. ولې د میری په نوم کس چې تاسو دشك په بنسټ پوښتلی دی ددوی سره روانېده او له څه مزل نه پس ترې بېرته راستنېده ،داټولې پوښتنې ځواب غواړي.

ڤارنوال وویل"ته چې څه فکرکوې،زه هم همدغه فکرکوم،خوستونزه دسمه لام والو مجرمانوراوستل دي"

اتیناترې وپوښتل"څه فکرکوې چې قضیه جنایي ده که سیاسي؟"

-"ددواړو شونتیاوې شته"

-"نو زماپه قضیه کې د ښکېلو ټولو خواوو د تېر ژوند ریکارډ پکار دی"

دایې وویل خپلوسوربخنو زلفو ته یې یو څنډ ورکړاوله کوټې ووته . په برنډه کې یې راته وویل" ټکوره! باجوړ ته به ځو"

له څو ثانیو وروسته مې ځواب ورکړ خپل موټر او عسکر رخصت کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دويم ځپرکی:

بـاجـوړتـه تگ

دکونړ او باجوړ تر منځ کوم برید اوپوله نشته دهر قوم نیم د غره یوې خواته او پاتې نیم یې بلې خواته پراته دي.
او همدا لامل دی چې تر منځ یې راښکل شوې کر ښې خپل ارزښت له لاسه ورکړی. چې دچا کله او له کومې لارې خوښه شي اوړي را اوړي. د پلو لاروتر څنگ د ناوه پاس ، غاښي او شایي سړکونه هم شته چې هره ورځ پرې

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سلگونو خلك تگ راتگ کوي. خو دا ټولې اسانتيا وې دسيمه ييزو خلکو دپاره دي.

اتينا په استنبول کې ښه وه ، د هر چا نظروراوښت او هلته پدغسې چا دسړي رنگ سازيږي . خو په کونړ کې هغه اتينا نه وه چې لکه د استنبول غوندې مې له گوتې نيولې واى ، په خندا، خندا مې ورسره خبرې کولاى.

نورو راته کتلاى او اوبه ، اوبه کېداى ، مافکر کاوه چې اتينا ته مې د پښتنو دودونو اوفکرونو په هکله هر څه ويلي خو دلته پوه شوم چې کېداى شي ډېرې خبرې پاتې وي او په هغوډېرو کې يوه دا چې پښتانه پسې ښځه ور روانه وي نظر يې له دوه گزو اخوا کارنه کوي ، او بيا چې يې لا ښځه خپله هم نه وي. ددې خو هيڅ تصور نشته چې د ايجاب او قبول پرته دې څوك د چاخور لور د ځان سره وگرځوي.

اتينا راته ويلي وو چې باجوړ ته به ځي او ما پېژنده چې دوخت ډېر قدر کوي چې د ژوند يوه ثانيه يې هم بې گټې تېرېږي داسې پسې خپه وي لکه د کنجوس نه چې مېلمه ډوډۍ وخوري. په پوهنتون کې اتينا له ډېرکارماکاوه. د ماسټرۍ د کتابونو روغ، روغ چپټرونه (څپرکي) مې ورله په لنډو کليمو ليکل، کله چې به يې د ليکچر وار و ديونيم، دوه ساعتونو اوږده ليکچرونه مې ورله برابرول . په کورنودندوکې به مې ورسره مرسته کوله. خوهغې هم وخت نه خراباوه.

پښتويې زده کوله د پښتو اولسي ادبيات يې کتل او زما د پښتو گډې ،وډې ليکنې يې له وړو،وړو کاغذونو ټولولې او په تر تيب يې ليکلې . د مارشل ارټ کلب ته تلله اوزه يې هم ورسره په زوره بيولم.

د پښتو سره يې مينه وه او که رښتيا ووايم مادهغې د پښتو سره مينه د خپل ځان سره مينه گڼله او په زړه کې به مې کرل رېبل چې که ماته گرانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده زه پرې هم ګران يم. پدې کې راته هيڅ شك نشته چې پرې ګران يم خو لاترننه پدې نه يم پوهېدلی چې څنګه پرې ګران يم . مونږ ديو بل په غېږ کې خوبونه هم کړي خو يواځې په اورګاډي کې . دخوښۍ په وخت مو يو بل په مخ، مخ ښه کلك، کلك چيچلي هم دي ورپسې مو رنګونه هم تښتېدلي يو بل ته مو تل ويلي چې يوه شېبه ستانه پرته ژوند نشم کولی. خو پدغې پسې غلي شوي يو او پدې هم پوهېدو چې په مونږ کې د يوه هم دانده خوښه چې د خبرو لړدې وشلېږي خو بياهم بلې خبرې ته تللي يو او فکر کوم دازمونږ ددواړوڅه معجزه وه چې نژدې دلسوکلونو يوځای اوښتو،را اوښتو وروسته موهم دوستي ،دوستي پاتې شوه په مينه بدله نه شوه . نه مادبل چاپه لور وکتل نه هغې .نه ماواده وکړنه هغې . خوپه خپلوکې مو هم دزړه غلاڅرګنده نه کړه

چې د باجوړ نوم يې راته واخيست نېغه مې د شيګل له ولسوالۍ نه مخامخ دکربوړۍ کلي ته د خپل دوست بريالي کورته بوتله . کربوړۍ دشيګل ولسوالۍ ته مخامخ دسيندنه پاس دخوړ ترڅنګ په شنو پټيواومستو لښتيو کې راګېر ورکوټی غوندې کلی دی چې کورونه يې له ډېرونژدې کېدو او تنګېدونه يو په بل کې ورننوتي دي ،لدې امله د يو کورمېلمه د ټولو مېلمه وي او خوښۍ اودردونه خو هسې هم زمونږ د ټولو کلو سره ګډوي . بريالی خبرو چې ورځو.اوفکرکوم خوا اوشا کورونه يې هم ښه په سخاوت خبرکړ ي وو ځکه چې مونږ ورغلو کوريې له ښځو او نجونوډك و .داتينا ښه راغلاست ته راپاڅېدې، هغه اوتره غوندې شوه په ترکۍ ژبه يې وويل " داکوردی ؟" ماورته وويل هو! خو هغه کورچې فکرکوي ډېردروندمېلمه يې راغلی او پدې ډول يې راتګ لمانځي .داتينا سره بېخي د اتصور نه و چې يو وخت به په خپل کار پسې ځي .يو ځای ته به يواځې ددمې دپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورستنېږي او هلته به ورته خلك دومره خوشحالېږي چې ددې په احترام به دېرش څلوېښت ښځې راټولې وي . په استنبول کې خو لکه د نورو لويوښارونو غونډې څوك خپل دېوال شريك ګاونډي هم نه پېژني او نه څوك دژوند له منډې او زغله دومره وخت پيداکولی شي چې په يو وخت د يو چا لپاره په دومره ګڼ شمېرکې راټول شي. ټوکې اوخنداوې دې وکړي، يو بل دې ونازوي. اتينا مې د ښځو په حرم کې پرېښوده اوزه او بريالی ترې کوټې ته لاړو . مونږ غلې،غلې له يو بله دحال ،احوال پوښته کوله خو بهر ښې په درز کې ، خنداګانې ، او ټوکې ټکالې روانې وې. اتينا له هغوی پوښتنې کولې او هغوی له اتينا.يوې ښځې فکر کړی و چې ګونډې زه د اتينامېړه يم. ورته يې وويل له بدوسترګودې لرې وي ښه جوړه خومو برابرده . اتينا ورته وخندل.

"چپ شه چې وايې نه وري، خو خدای دې وکړي چې سره جوړه شو" هغې ورته وويل ښه دادې مېړه نه دی؟

ورته په خنداشوه "سل مړونه دې ترې قربان شي" خو خدای ته سوال وکړئ چې "ايسته مې داګل دوربل ګل شي"

يوې وويل "ته او س زما په مخکې ووايه چې زه داګل دوربل ګل جوړوم نوره ترې خلاصه"

- "نوريې راباندې څنګه وايې؟"

يوې جينۍ ورته وويل خورې اوس به ستاسو په مذهب شوی وي. دلته خوکه مونږ چاته د سترګو په کونج کې هم وروکتل په والله که مو بيا پرېږدې ،يابه موپه مړوندسرږدي او يابه دلحدله تيږې سروهي.

اتينا له خوشحالۍ يوټوپ کړ، آ څومره ښه .... که تاسو د چاسره واده کول غواړئ نوهغه انکار نشي کولی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاځواب ورکړ یواځې غږ وکړه .

ددوی خبرې خورې وې او که په ما خورې لګېدې خو ډېر په غورورته ما او بریالي غوږ نیولی و. او په غوږ ، غوږکې دې فکر وړی وم چې ګاډی او ساتونکي مې ترې رخصت کړه او س به یې څنګه په ځان پسې ګرځوم او هغه هم بیا په کونړکې،مونږ هم عجیبه خو یونه لرو. ښځې له پټیونه مالونو ته واښه راوړي . له لرو،لروغرونونه لرګي راوړي. په پټیوکې کارونه کوي ان تردې چې مورمې ویل "پخواښځوماسته هم له کورنه بهردویالې په غاړه شاربل"که ښځې مو یواځې وي اویادنوروښځوسره ملګرې وګرځي خیردی. خوکه مونږورسره یو اوله کورنه بهر راپسې روانه وي پرې شرمېږو. فکرکوو چې څوك به یې پښو ته ګوري که لاسونوته اوبیازه که له کونړه لرې پیداشوی اولوی شوی وم خوبیا هم دخپل نژدې ملګري اودوست بریالي کورته وخت ناوخته راتلم نوله همدې امله په شیګل کې خال،خال پیژندوی وم اوس یو نیم سړي پېژندلم او که نن یې له یوې بهرنۍ ښځې سره څنګ په څنګ لیدلم نو خامخا یې د سترګو په کونج کې راکتل او یوه،نیمه تبصره یې چې زمونږ دخلکو دود ده راپسې کوله. همدغه فکرونه وو چې په ذهن کې مې په اتڼ وو .

یوځل داتینا د ګاډي او ساتونکو په لېږلو خپه شوم خو په بیا فکرخوشحاله شوم ځکه چې دامریکایانو اوسوله ساتوځواکونو په فوځي ګاډوکې ګرځېدل مې هم نه خوښېدل.

دهغوی ژباړونکي به رایادېدل سرونه به یې ټیټ نیولي و او دوسمالونه به یې په سراچولي و.

بیابه مې ویل چې څله مې ورسره منله چې درسره ځم ،سلاکار به دې یم، که سلا کار نه شم یوځه مرسته خو به درسره وکړم،لاږښود خو به دې یم. ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به مې غوسه راغله چې خلك دكار سره سم د كار دځاى پوښتنه كوي او تاته يې وويل "چې په كونړ كې يوه قضيه ښېږي،داپوښتنه دې ونه كړه چې دكونړ په كومو ځايونوكې" قضيې خوپه دفتر كې دننه د بيانونو او ثبوتونو په لوستلو هم ښېړل كېږي. او لكه د لېوني غوندې په گرځېدو اومالوماتو راټولولو هم ښېړل كېږي.نوره دې پكې پوښتنه ونكړه ،ورسره ودې منله، دادې ونه ويل چې قضيه چرته ښېږي؟ دكونړ په كوم ځاى كې يې ښېږي؟.بيامې ځانته خنداراغله او دخندا سره مې خپله ځانته ځواب وركړ چې "ولې خپل ماغزه خورې په بل چادې پېرزوكېده چې ورسره وگرځې؟ رخصتي خودې هسې بانه وه دلته خو راغلى هم ددې دپاره يې، ولې ژمنه دې ورسره نه وه كړې چې ستاد رسېدو نه وروسته به په لسوورځوكې دننه ،دننه ځان دررسوم؟ او لږ ترلږه په كونړ كې خو به دې ښه گرځوم چې زمونږ د خلكو له دودونو رواجونو ژوند او فكر نه خبره شې؟ ددې سره مې بريالي ته مخ واړوو .

- برياليه! مونږ به ځو.

- شپه نه پاتې كېږئ ؟

-نه نشو پاتې كېداى انډيواله مې د وخت ډېرقدركوي. او شپه دلته تېرول به پرې ونشم منلى هغه رانه پوښتنه وكړه "انډېواله دې پدې قضيه كې ولې دومره ډېره لېوالتيا ښيي"؟

ماورته وويل "ته يې هم په لېوالتيا پوه شوې؟" ولې نه لږه شېبه وړاندې چې بهر وتلى وم راته يې وويل سمه لام ته به له دې ځايه څومره پلې لاره وي؟ ماترې پوښتنه وكړه چې ته "سمه لام ته هم ځې؟" راته يې وويل" كه اړتياشي خامخابه ځو"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل نه پوهېږم خو د پخوانه یې ماجرا خو ښه ده او چې څه ووایي سرته یې رسوي.

بریالي راته وویل:

- نو لکه چې ستاغوندې ده، خو خیال کوئ چې هلته تلل له خطره خالي نه دي.

ومې ویل "هیله خدای ته خومونږ له موټر پکاردی"

"نوراځئ چې ځوموټربهرولاړدی" د بریالي مور چې رخصتولم، څه خبره یې په خوله کې راجوړه کړه خو په خندایې واړوله په تندي یې ښکل کړم، اوترې روان شوم. چې دکلا ګۍ په دروازه وتلم دشانه راپسې کومې جینۍ د شیطانۍ په ډك غږ وویل "چې ومونه شرموې،کونړواله ده، دجینۍ خوښ یې واده یې کړه، بیایې دځان سره ګرځوه"

وروغوندې مې له خولې ووتل:

"مونږ ته یې څله وایې هغې ته یې ووایه" لږه شېبه وروسته راپسی اتیناهم راووتله، ښۀ درنه اسماني رنګه څادري یې په سر وه . لکه چې چاچل هم ورښودلی و. د افغانوښځوغوندې یې پورته اړولې وه . یواځې سپین مخ یې ښکارېده او سرې شونډې یې لکه د ګل غوندې په مسکاغوړېدلې وې.

دبریالي سره د موټر په وروستي سیټ کې څنګ په څنګ کښېنا ستو، دچغسرای نه لږ پاس ددړواو کېبلونو په یوه پل پورې وتو، تر غاښي پورې اتینا دغره هرې ونې، غنې ته کتل چې د غاښي په پاټك وراوښتو بیایې هم غره ته وکتل راته وې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"خدای دربانديٍ ڤومره فضل کړی خو تاسويږ دفضل او پېرزوېه نازولونه پوهيږئ،وگوره يو غردی د کونړ خوايږ ڤومره شنه ده اودباجوړخوايږ ڤومره سپېره . ماورته وويل:
-" ڤادري ته دي وگوره اودي خبرو ته دي، غلي شه راڅه چې ځو" راروانه شوه چې وروسته مې ورته وکتل داسې نېغه راروانه وه لکه د فاتح آس . لږ ښکته گاډي ولاړوو د يومو ټر سره مو خبره وکړه اوله ڤوپاټکونو او نژدې له يوه ساعت مزل وروسته ډرايور وويل "داد يوسف آباد کمپ دی" اتينا ورته وويل:
"لږ په ورو لاړشه،زه ځای در ښايم" له لږې شېبې وروسته په يوه کږلېچې ورتاوشو اتينا ته لکه چې دغلته چې فکر ورغلی وو چې پښتنې ښځې دنارينوو په مخکې خبرې نه کوي نووروغونډې يې وخندل زنگون يې راله لاس کې راونيو، "مانا دلته کوزېږو" له موټرڅخه کوزشو له يوه ماشوم نه موددلاور د کور پوښتنه وکړه هغه راته وويل:
"مخې ته يې ولاړيئ، همدايې دروازه ده" اتينا يې کورته ننوته اوزه يې په حجره کې له ورور سره کښېنا ستم . دسمه لام په قضيه کې يو وژل شوی کس دلاورؤ، چې دمجاهدينويو ځوان قومندان و. او په هکله يې خلکو ويل چې د يوځانگړي خوی او اخلاقوڅښتن و. کله يې هم په تنظيمی جنگونو کې برخه نه وه اخيستې اوانسان ورته په حقيقي بڼه د انسان ارزښت درلود. په حجره کې راته يو ځوان چې له بڼې پوه ،ځيرك او با احساسه ښکارېده اوويل يې چې له دلاور سره ډېرگرځېدلی. خبره کوله چې "يوه ورځ ورسره يو ځای د بي بي سي خبرونو ته ناست وم داهغه مهال و چې په کابل کې تنظيمي جنگونه ښه په زور او شور کې وو" ده ويل "مادخدای بښلي ميرويس جليل راپور اورېده چې ويل يې په ننني جنگ کې دولسي خلکو تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګ له دواړو خواوونه په لسګونو جنګیالي وژل شوي او ددريمې کارتې سیمې ته هم ډېر زیان او ښتی" ده ویل "ماورته وویل چې جنګیالي دې پسې خدای نورهم مړه کړي خو خپه پدې ولسي خلکو او دوطن په ورانېدو یو. ددې په اورېدو راته دلاور مخ راواړوو او په غو سه یې رانه پوښتنه وکړه چې ولې تا پېداکړي چې داسې په ازاد زړه یې وژنې" ده ویل ماورته ویل " دوی چې نوروژني نو پخپله دې له هغوی مخکې مړه شي " ویل یې هغه راته وویل چې "داسوال کوه چې دوی د خپل ژوند په قدراوارزښت پوه شي او چې څوك د خپل ژوندارزښت وپېژني بیاد بل ژوند ته هم ارزښت ورکوي ،نه ځان وژني او نه بل" ددې سره دده په سترګو کې اوښکې راغلې اووې ویل "دلاور د خپل ژوند په ارزښت ښه پوهېده او ځکه خویې په مېړي هم پښه نه ایښوده ویل یې انسان دې ځان دنورو د مرګ اوژوند واکمن نه ګڼي. که څه وس یې کېږي نو ددې دپاره دې ترې کار واخلي چې د یو انسان له تندي نه د غم نښې لرې کړي او په خندایې کړي" ددلاور دورورسره هم وغږېدم، ښکلی هډور سړی و . یوخړپکول یې له تندي پاس ایښی و. ویښته یې پکې پورته ورتاوکړي وو، خوچې هر څومره پوښتنې مې ترې کولې همدغه یوه خبره یې کوله چې مونږ دلته یو اوکار په سمه لام کې شوی. زه ترې هیڅ خبرنه یم . هغه که زمونږ سره ښه چلند کاوه نو یواځې له دې امله چې پښتون دی او مونږ یې حجرې ته ورغلي یو نور ورته زمونږ کار څه ارزښت نه درلود او داښه نظر هم وخو هغه وخت به دپو هېدو وړ وای چې دی زمونږ دڅېړنو په هدف پوهېدای چې مونږیواځې پدې پسې ورغلي یو چې دپېښې بڼه مالومه کړو که پېښه جنایي وخېژي نو بیا کېدای شي چې د کونړ ولایت ته هم خپلې څېړنې ورنه کړو ځکه چې هدف دمجرم نیول نه دي یواځې د امالومول دي چې د جرم لامل څه دی. اوکه لامل هرڅه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي دده خو ورور وژل شوی و. مونږ فکر کاوه چې ده ته داپه زړه پورې وي چې وژونکوته یې سزاورکړل شي،له همدې امله مو ترې دا خبره پټه ساتلې وه چې مونږ یواځې دپېښې انگېزه مالوموو اونه دې ته لېواله وچې مجرمانو ته دې سزاورکړل شي.دا خبره دفکر وړ وه چې ولې نو دی نه غواړي مجرمانو ته سزا ورکړل شي ؟ ولې دمجرمانو په څرگندولو کې مرسته نه کوي؟چې کله مو ترې د جرم جنايي توب او سياسي توب په هکله وپوښتل وې ويل "پدې کې د سياست څه خبره ده،زما ورور يو تاجرو. او يواځې تجارت يې کاوه .که امريکايانو وژلی وای وژنه به يې سياسي وه ځکه چې مجاهدو. اودحزب اسلامي سره يې خواخوږي لرله . خو اوس امريکايان ددې نه څه غواړي.

امريکايان دې خپل ريکارډ وگوري. دده په اړوند څه خبره دهغوی ريکارډ کې شته؟" ماورته وويل "ځينې خلك دغسې فکر کوي" وې ويل "امريکايانو له يې د خلکو د فکر څه ،دهغوی خو هسې هم په اسمارکې د اډې تر څنگ خلك يو د بل په پټي کې بمونه ږدي يوبل پرې وژني خودوی يې پوښتنه قدرې هم نه کوي. دوی خو يواځې ځان ساتي او خپلې منگولې ټينگوي. چې په خپل سر يې نه وي راغلې د بل په سر دې اورونه بليږي" دوی پکې کارنه لري،ملي اردواو ملي پوليس روزل کيږي خو پروسه يې ډېره ورو روانه ده او څومره چې روزل کيږي دهغوی په نيمه ترې بېرته تښتي،لامل يې دادی چې دژوند ډېرې کمې اسانتياوې ورکول کيږي،ددوی په مقابل کې دملت دهمدغو تنکيو بچيانو دوژنې او سر پرېکونې لپاره دهېواد دښمنان ډېر مصرفونه کوي. دولت هم دهېواد دبيارغاونې کومه لويه اودپام وړ ستراتيژي نه لري. ملت مو يو ډول ويشل شوی غوندې دی له هرڅه زياته اړتيا ملت جوړونې ته ده اوملت جوړونه او دورانکارو اوهېواد دښمنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسونه هغه وخت لنډېدای شي چې کارونه ډېرشي،انصاف راشی اوخلك په ګېډه ماړه شي. ددلاور ورور لوستی سړی و او ګرځېدلی هم و. يو ځانګړی نړۍ ليدې لاره.عجيبه داوه چې په ورور پسې ډېر خپه شکارېده.داسې برېښېده چې سينه يې له غمه ډکه ده خو چې دا بيا د اندېښنې وړ وه چې همکاري نو ولې نه کوي. ددلاور يوځوی هم و چې ديارلس کلن و او داسې و چې پلار به يې ورته په رښتيا هم ښې هيلې لرلې.دليك، لوست اوزده کړې سره يې مينه وه او تر ټولو ښه يې دا چې په هر څه يې فکر کاوه. زه ددوی سره په خبرو ووم چې په سټيلايټ د اتينا زنګ راغی . مافکر وکړو لکه چې نور د تللو وخت دی ورته مې وويل "که تلل غواړې نو راووځه" راته يې وويل "داخو دومره خواړه خلك دي، اووخت هم ناوخته دی، شپې ته همدلته نه پاتې کېږو؟ ددلاور مېرمن راته وايي چې مه ځئ" ماورته وويل "سمه ده! خو فکر دې وي چې دهر پښتون په کوروړشې همدغومره خواړه او ميلمه پاله دي ته به په کوم،کوم کورکې شپې کوې؟ راته يې وويل "دابه مې د پښتنو په کورکې لومړۍ شپه وي، اوغواړم دالومړۍ شپه همدلته ددې خوږې مېرمنې سره وکړم" له ځان سره مې غلي غوندې وويل "زما خو در پکې هسې هم نصيب نشته څه چې دې خوښه وي هغه کوه، خو رنګ مې هغه وخت وتښتېد کله چې پوه شوم چې ټيليفون مې بند کړی نه دی اوکېدای شي زما دغه وروستۍ جمله يې اوريدلې وي" زړه مې په زوره ، زوره ودرزېد خو بيامې وويل "غم يې مه کوه ښه ده چې وايې وري" دشپې ډېره برخه مې په سوچونو او فکرونو تېره کړه ددلاور نازولي بچي مې ليدلي وو. يوه ماشومه لور يې وه . چې شپږ کلنه به وه، خو ډېره هوښياره وه، حجرې ته راغله لومړی يې له لرې نه راته کتل، زړه يې نشوکولی، ماهم پرې ځان ناګاره کړ، بياراغله لاس يې راکړ، ښکل مې کړه، بيايې په ډېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه په دوارو لاسونو کې زمامخ راونیو، راته یې وویل "زما پلارېي هم وژلی دی، او بیازمونږ کورته هم راغلی و، ماپه گټه وویشتو" ماورته وویل "څوك؟" وې ویل"هغه سړی" ددغې ماشومې خبرې وې ،دورور غم یې او په عین حال کې نه همکاري ، پدې ټولومې څو،څوځله فکروکړ، دې خبرې ماته یو شك راپیداکړو چې زما وروریو تاجرو، دهغه له سیاست سره څه ، که امر یکایانووژلی وای، وژنه به یې سیاسی وه، ځکه مجاهدو او د حزب اسلامي پخوانی غړی و. شك مې پدې دلیل و چې ددلاور په هکله مالومات داووچې هغه ددولت د دېرو چارواکو سره اړیکې درلودې . او د سولې د راوستلو دهر ې هڅې فکري ملگری و. اوکېدای شي پدې وژل شوی وي چې ولې په کونړ کې د " جهاد" پرځای سوله او کراري غواړي. بله داچې کېدای شي پدې وژل شوی وي چې دده دډېرو جهادي کړیو دډېروخلکو سره اړیکي و، له رازونو او پټو ځایونو به یې خبرو اوددولت له چارواکو سره داړیکو په بنسټ به پرې دا شك شوی وي چې دی به رازونه دولت ته ورکړي. ددغو فکرونو او اندېښنو سره خدای خبر د شپې په کوم پهر کې ویده شوم . خو سهارداذان په غږ راپاڅیدم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دريم څپرکی:

د دلاور تــصـويـر

دسهار د چای څښلووروسته راته ددلاور ورور وويل چې "ملګرې دې غواړي له تګ نه مخکې ستاسره وغږيږي اوددې دپاره مودرته په کورکې يوه کوټه وزګاره کړېده" له حجرې نه يې ورسره روان شوم. دکور دلويې دروازې نه په لږواټن کې پرتې يوې خونې ته ورننوتو ددلاورورورراته وويل" تاسو اوس خپل کاروکړئ زه به مو يو سات وروسته احوال واخلم" او رانه ستون شو. دختيو جوړه کوټه وه خوپه چونه سپينه شوې وه، يوه سره قالينه هم پکې غوړېدلې وه . اتينا په يوه کټ کې ناسته وه، مخې ته يې يو وړوکی کورنی مېز پروت و. کاغذونه يې پرې خواره کړي و. ماورته په خنداووېل "سحر مونېکمرغه" وې ويل "ستاسو سره .....راځئ غو ښتل مې په ګډه خپله تګ لاره وټاکو چې چرته به ځواوڅه پسې به ځو".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته ومې ويل

"سمه ده! زما سره هم څه خبرې شته چې پرې وغږېږو" مسکی‌شوه وې ویل "راځه نو بیا مې تر څنګه کښېنه" چې کښېناستم وې وېل "رانژدې شه دامېز وړوکی دی چې دواړه ترې کارواخلو" بیایې وخندل "خیردی خپه کېږه مه په رانژدې کېدوکې دې نصیب شته" . زه غلی شوم. پوهېدم چې دپروني ټلېفون خبره کوي . ورته ومې ویل

- کاغذونه دې راسپړه.

- زماسره څوخبرې دي اوخبرې نه بلکې فکرونه دي، ماددلاور له مېرمن سره خبرې وکړې . هغه هیڅ داسې فکرنه کوي چې وژنه دې سیاسي وي. هغه وايي "روښانه خبره ده. دتجارت په نامه بیول شوی . پیسې ترې اخیستل شوي او له دې امله چې هغوی یې پیژندل وژلی یې دی. ځکه چې هغوی فکر کوو که ژوندی پاتې شي دغه پیسې ترې خامخا بېرته اخلي".

له اتینا مې پوښتنه وکړه "نو ستا څه نظردی؟". وې ویل:

- ولې داسې نشو کېدای چې دوی یې کلك تړلي وای او څومره پیسې یې چې ترې اخیستي ددې درې برابره یې ترې غوښتې وای. ماورته وویل:

- داخبره دې هم سمه ده ځکه چې هغوی هسې هم پدې پوهېدل چې ددوی داوژنې ښکاره کېږي.

- هو... خو دغه عکس ته وګوره.

مخامخ په کوټه کې ددلاور لوی عکس دېوال ته ځړېده."زه فکر کوم د مېرمن خبره به یې سمه وي. کېدای شي وژونکو همدغه فکر کړی وي چې که ژوندی پاتې شی دهغوی له سترګو خوب تښتولی شي" د دلاور غټو، غټو سترګو اوهډوري تنې ته مې وکتل داثبات سرمې ورته وخو ځوو هغې وویل" خو بیا هم څو خبرې شته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلاورمجاهدو دجزب ا سلامي، طالبانو او د وهابيانو له ډېرو مخورو او د کونړ په کچه له پېژندل شويو څېرو سره يې پېژندل او اړيکي يې ورسره لرلې. اوددې تر څنګ ده له دولتي چارواکو سره هم پيژندل او د جزب اسلامي ډېر مشران پېټ دي،دوهابيانو يو وتلی مشر د ګوانتانامو په زندان کې دی . د کونړد طالبانو مشران هم يا پټ دی اويا په زندان کې دی .
ددې تر څنګ خلك فکر کوي چې په کونړ کې د بمونو، چاودنو او مخامخ جګړوسر لاري همدغه ددولت له سترګو پټ جهادي او طالب مشران دي او کېدای شي دلاور دهغوی د ځای ځايګي په هکله مالومات لرل څرنګه چې دده ددولتي چارواکوسره اړيکې وې نو دهغوی سره به وېره وه چې ددوی پټنځايونه به وروښيي"ماترې پوښتنه وکړه چې "که سياستوالو دوی وژل نو دومره لېرې بيولو ته يې څه ضرورت درلود؟ ولې همدغلته د سړك په سريې نه وژل هم به يې سيا سي پېغام لرلای او هم به دوی له منځه تللي و"
وې ويل "ددې دپاره څو دليلونه شته لومړی داچې دادپېغام واله وژنه نه ده يواځې يوه داسې سينه يې له منځه وړه چې رازونه پکې خوندي دي، او په سياست کې ډېرې وژنې داسې کېږي. بل داچې هغوی غو ښتل قضيه له سياسي نه جنايي ته واړوي.
ما تر ې وپوښتل "ولې....؟"
وې ويل "ځکه چې هغوی ددلاور سره ډېره خواخوږي لرله او نه يې غو ښتل ددوی کورنی لاپسې وځوروي ځکه چې سياستوال دوی خپل ګڼل او د خپلونه دراولاړشوي ټپ درد ډېروي بل لامل يې کېدای شي داوي چې دغسې دکونړ دخلکو په نظر کې مخالف سياست او ساستوال بې باوره کېدل خلکو به فکر کوو چې دوی خپل ملګري او دوستان وژنی. بل داچې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سياستوال هم د کونړ دي . دا ټول ولس ته مالومه ده چې پربکړې دچاپه لاس کې دي او که وژنې وشي نو خلک يواځې د مشرانو نومونه اخلي. اونن سبا حالات داسې دي چې سم اټکل يې نشي کېداى چې په کوم لوري به ځي اوکه دسياستوالو دغه نننى سياسي واک له لاسه لاړشي نو بيا به دسياست دپاره شوې وژنې په قومي او شخصي دښمنيواو ياستاپه وينا په پتنوواوړي .ځکه چې ستاسو ټوله ټولنه قبايلي ژوند لري او په قبايلي ټولنوکې تل همدغسې کېږي"

اتيناوويل "يواځې داخبرې نه دي نورې هم ډېرې خبرې شته چې دغور وړدي،يوه خبره چې ددلاورمېرمن يې حيرانه کړې وه داده چې هغې ويل ددلاور پلى مزل هيڅ نه خوښېده . ځان يې ترې ساته دجهاد ددورې له ختمېدو وروسته يې په يووخت له يوساعت نه ډېرپلى مزل نه کاوه. او بيا دغره مزل ته خويې په هيڅ ډول غاړه نه ايښوده . ما فکرکوو چې ددې لامل به دهغه دوزن زياتېده وي . خو ددلاور مېرمن راسره ونه منله اووې ويل چې کېداى شي لامل به يې دگړدې تکليف و. ځکه چې له درې ځلورځلوزيات يې د پلي مزل په وخت په گردو درد راغلى و. او دهغه درد سخت والي له پلي مزله وېرولى و. که څه هم ډاکټرانو ورته ويلي وو چې اوس يې د گردې ستونزه له منځه تللې خو دهغه له پلي مزل نه بد راتلل اوغاړه يې ورته نه ايښوده . نو هغه فکرکوي چې تر سمه لامه پورې د پنځه شپږ ساعتونو پلي مزل ته ده څنگه غاړه کېښوده. داخامخا دداسې چالخوا مجبورشوى چې دهغه خبرې ورته ارزښت درلود او يا پرې ډېر کارشوى چې دى يې پلي مزل ته اړويستلى دى"

ماورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ستا په فکر داخبره ځکه د ارزښت وړده چې ښکاره کوي پلان سمدواره نه دی جوړشوی بلکې ډېر کارپرې شوې ا و ستا مطلب دادی چې ډېر کارپه لویه کې په سیاسي پلانونوکېږي، غله له اوږده پلان څخه د خرپ اوترپ پلانونه ډېر خوښوي"

وې ویل "هو!"

- خبره دې سمه ده خوحتمی نده .

- ولې دافغانستان دجرمونو کچه تر دغه بریده رسیدلې...؟

- دلــته دوخــت قــدرنشــته هغــه مــجرم چــې په ســمه لام کې اوسېږي د استنبول دمجرم سره توپیر لري.داستنبول مجرم کېدای شي یو کاغذاو قلم راواخلي، لومړی نقشه جوړه کړي بیا په نقشه کې ځایونه په نښه کړي. بیايې خوا او شا وگوري د هغه ځای ځوچکره ولگوي . بیا ممکنه خطرونه له ځان سره ولیکي بیادهرخطرنه دبچ کېدولپاره یوه لاروسنجوي او پدې فکروکړي چې داکاربایدکله او په څوبجو تر سره کړي. او له هغې وروسته په جرم لاس پورې کړي.خوسمه لاموال نه کاغذلري نه قلم یو چاته وايي چې راوایې ړوه، دومره ستا دومره زما نوریې په کیسه کې نه دی که د شپې ورپېښ شوکه دورځې.دلته داهم شونې ده چې یو واړه پلان ته دې په میاشتو، میاشتو لاروڅاري او لامل یې همدادی چې دی هم بل څه کارنه لري . بس داوړي یخ سیوری گوري اود ژمي پیتاوی.بیاورته ډېره په ډېره اوړي، راوړي.راته یې وویل

" څه فکرکوې پدې پلان به هم ډیر وخت تیر شوی وي"

ورته ومې ویل "ددلاور دمیرمنې خبروته په کتو خو سړی ویلی شي چې هو! ځکه چې پده ډېره خواري شوې .ډېرکارپری شوی نوهله ترسمه لام پورې رسېدلی دی"

(c) ketabton.com: The Digital Library

- څه فکرکوې چې دمجرمانو سره به وسلې وې که تشه هوایې پرې خرڅه کړې ده. ما ورته وویل فکر نه کوم چې هغوی دې وسلې لرلې... ځکه چې که وسلې یې لرلای نو بیاددې وژنو امکان کم و،کېدای شي چې وسلې یې ورکړې وای.

اتینا وویل" زه چې څومره ستاسو په ټولنه پوهېدلې یم ستاسو ټولنه یوه قبایلي ټولنه ده که وژنه جنایي وي نو پدغسې ټولنه کې ولې له جنایتکارانو سره ددې غم نه و چې دوی به رسوا شي،اودڅو پیسو په بدل کې به ټول ژوندله وېرې اود مرگ له گواښ سره مخ وي.څه فکرکوې چې ددې لامل به دهغوی د سیمې لرې والی وي.خپلې سیمې اوموقیعت ته په کتو به فکرکوي چې دلته به دوی له دغه گواښ اووېرې نه بچ وي" ماورته وویل"کېدای شي چې دغه فکروي او یا دا لامل چې دوی له دې نه پخوا هم دغه ډول جرمونه کړي وي .دجرمونو ددنیا لوبغاړي وي او له دغې وېرې او گواښ سره لادپخوانه لاس اوگرېوان وي اوفکر کوي چې اوبه له سره واوړي څه یې یوه نېزه او څه یې دوه"وې ویل "کېدای شي خوله مالوماتو ځرگندېږي چې ملخی د جـــرمـــونـودنیـاډېـرپـوخ لـوبغـاړی نـــه دی..."ورتــه ومــې ویـل "کــه پوخ لوبغاړی یې هم وي ډېرمشهوراونوموتی لوبغاړی نه دی.خودویم دلیل چې دسیمې سره اړونددی ریښتیاهم ملخی د سیمې دغه ځانگړنه نه لري"

هغې وویل "که ستا په ویناد‌جرمونوددنیاپوخ سړی هم وي نومهمه داده چې دژوندډول یې لا دمجرمانو نه دی اودعاموخلکوپه څېر ژوند تېروي.نوولې ورسره داغم او فکرنه و چې دی په یو رسواکېدونکي پلان کې ورکډ شوی او کېدای شي ډېر څه پکې وبایلي.پوښتنه مې وکړه "لکه څه؟"

- لکه دژوندډول،پولې پتې،او ان تردې چې خپل سر.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نو څه فکرکوې؟
- د ملخي څېره او خيال مې بېخي فکرد سياست په لوروړي.فکرکوم دی به چادوکه کړی وي.او داسې چا به دوکه کړی وي چې دی يې ډېرغټ اوداسې څوك گڼي چې فکرکوي له لاسه يې هرڅه پوره دي،هغه به وعده ورکړې وي،او سياستوال د خپلو موخود ترلاسه کولو دپاره دغسې وعدې ورکوي. همدغو وعدو اوژمنو به دی ډاډه کړی وي نور پلان به هغوی جوړکړی وي، ده ته به پکې دنده ورکړل شوې وي اوده هغه دنده تر سره کړې .او فکرکوم ددې دندې دتر سره کولودپاره ده ډېرکارهم کړی او ډېرې لارې يې کارولې او ازمويلې دي.ددلاوردمېرمن په وينا ده ورته ددويمې ښځې دکولو ټېروهلی وپه دلاور دغه خبره ښه نه وه لگېدلې نو ده ورته ويلي وو ما فکرکوو چې ته به هم زما په څېر ددويمې ښځې شوق کوې،ددوی په وينا ملخی دوه ښځې لري..اتينا مسکی شوه وې ويل "سبابه تاته هم څوك د دويمې ښځې ټېروهي، داخبره دې هم له مانه پټه ساتلې وه چې ستاسو په ټولنه کې دويمه ښځه کول هم دومره لوی عيب نه گڼل کېږي"ماورته په خنداوويل "لږ تر لږه هغه څوك دويمه ښځه نه کوي چې لومړی يې دبل ملك وي"وې خندل "باوردرباندې نشته" بيايې وويل "داسې فکرکوې چې دابه يوډول جنسي لالچ ورکول وي لکه زمونږ په ټولنه کې چې ځينې خلك دغه ډول لا لچ ورکوي خو دنکاح په بڼه نه بلکې ديوې شپې يا څه مودې دپاره يوبل ته دډېروستاينو او صيپتونوسره يوه ښکلې جينۍ ورډالۍ کړي اودغه ډول پرې هغه څه ومني چې پرې منل يې غواړي"
ورته ومې ويل "کېدای شي ځکه چې زمونږ په ټولنه کې د ښځوسره ديوې شپې او يا څو شپوتصورنشته اودغه يوه لويه بداخلا قي اوگناه گڼل کېږي نوځکه ځينې خلك ددويم واده خبره يادوي،کله،کله ښه پوهېږي هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې چاته وړاندیزکوي دی به دغه وړاندیز ونه مني خودغه ډول خبرې ځینې وختونه دنارینوو ترمینځ د شخصي او جنسي خبرو دپیل ټکی او یوه ښه پیلامه ثابتېږي چې په عام ډول یې سړي د خپلو جنسي غریزو د سړولو دپاره دیوې ناکامې هڅې په ډول د یو بل سره کوي"

اتینا وویل "یانې سړي خپلوکې هغه خبرې کوي چې په عملي ډول یې نــشي تــر ســره کــولــی" مــاوویــل هــو!ډېــری وخــتــونــه د ښــایــسته او ښکلومېرمنوسره دلیدوکتواو په بېلا، بېلو بڼودهغودیادولوکیسې کوي"اتینا ورسېده په خندایې وویل "کله چې سړي خپلو کې دزړه دغه غلاوې راوسپړي نوماناا یې داده چې یو بل ته د ژوند رازونه راسپړي، او سره دوستان شي"ورته ومې ویل "هو! خوځینې وختونه اوځینې خلك" وې خندل" مطلب دې دادی چې مجرمان نه وي؟"

ماویل" هو! ځکه چې مجرم دسیاستوال غوندې خپل هدف اوخپلې گټې ته گوري نورڅه ورته ارزښت نه لري" وې خندل" دکسین سلطان خبره خوبه دې له یاده نه وي وتلې چې قاتل انسان ته هم لکه دوچې ونې په ډول گوري لکه مونږ چې له وچ لرگي نه د کتابونو الماری جوړه کړو څو مره به خوښ یو،قاتل هم که دچادمرگ په بدل کې د خونې یو ور ترلاسه کړي همدغومره پرې خوشحالېږي"

ورته ومې" ویل د کسین سلطان خبرې مې ټولې یادې دي خوته په خپلو خبرو بیړه کوه چې ناوخته کېږي"راته یې وویل" سمه لام ته په لاره ددلاور د بل ملگري زړورخان دخپلوانوکوردی،دتره لوریې هلته واده ده.دوی دتگ په وخت هلته ستانه شوي"ماورته وویل "دستنېدو لامل به یې داوچې دلاوردمه وکړي اوځان په یو وار له اوږده مزله وساتي"وې ویل "ښایي یویې دغه و،خودوی یوه تمانچه لرله او له دغه کورنه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلاشينکوف ورسره راخيستى دى ،اود تمانچې تر څنګ د کلاشينکوف غوښتل ماته شك پيدا کوي،خوددلاورمېرمن زما دغه شك ردوي اووايي چې که دلاورته کوم شك ورلوېدلى واى يوقدم به هم وړاندې نه ووتللى ځکه چې وايي هغه د افغانستان له حالا توهم ښه خبرواودخپل ژوند په ارزښت هم پوهېده"ورته مې وويل"هغوى دکلاشينکوف دوړلو اړتيا غرنۍ سيمه ګڼي نه د کومې بدې پېښې اټکل" اتينا قلم په په خپله سره،پسته شونډه ايښى و او مازې سرېې دهو په بڼه وښوراوه. ورته مې وويل "ځينې شکونه داسې وي چې زمونږ په زړه کې وي خو د ښه باور له مخې يې دشك په ډول نه منو" اوددې دپاره چې ځان ډاډه کړو، ډېر لږ تر تيبونه ورته نيسو. مخ يې راواړو او وې ويل "داسياست او جنايت سره ډېرغبرګ نه دي روان....؟"

"له بده مرغه همدغسې ده"

-او پدې پوهېږې چې ددلاور ورور هيڅ همکاري نه کوي؟

- پوهېږم

- لامل به يې څه وي ؟

– نه پوهېږم،

– نوځوبه؟

- "هو.. ..خوکونږ ته که په کونږ کې سمه لام ته"

- دواړوته، اوبهر راووته. هغه د دلاور دمېرمن خواته ورغله او زه د دلاور د ورور سره له خونې راووتم. له کوره چې بهر شو غلي غوندې يې راته ووېل ستاسو دا فکر غلط دى چې مجرمانو دخپل جرم د پټولو هڅه نه ده کړې هغوى ان د شپې په تياره کې د خوړ په اوبو په وينو ککړې تيرې وينځلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او دسمڅې سرته يې دګټيو لويه باره جوړه کړې ده ددې دپاره چې مړي ښکاره نشي او دتل لپاره پرې د ورکو نوم روان شي.

ځلورم ځپرکی:

دجلال اباد شپه

مونږ ددلاور ورور دخپل يو دوست په ګاډي کې کښېنولو اوترې روان شو. اتينا چې په ځادري کی پټه وه په لاره يې ځوځل خوله داسې رانژدې کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه څه خبره چې راته کوي،خو فکر به يې شوچې باجوړدی،اوديوې افغانې ښځې په دودکونړته روانه ده نو بېرته به غلې شوه. ماورته وويل "خير دی خبرې کوه ډرايور خپل دی ددلاور ورور راته ويل چې نژدې دوست يې دی"چادري ته يې اشاره وکړه.

بيايې وويل "سترگې دې نه وينم خبرې خوندنه راکوي" ماورته وخندل "زماسترگې نه وينې که زه ستا هغه نه وينم" په خنداشوه "والله خبرې پکې خوندنه کوي"

ماويل "بس بيانو غلې شه" له غاښي پورې به خبرې کوو.دغاښي له پاټك نه چې راواوښتو په يو بل پك اپ کې کښېناستو.دافغانستان ډېر ډرايوران مې ليدلي چې لومړی ډېر ښه سړي وي.خو چې سورلۍ ورسره وخېژي بياپرې ناوخته شي.اوبو څښلوته هم گاډی نه دروي . له همدې وېرې مې لومړی موټرچلونکي ته وويل "مونږ درسره ځوخو ډېره بيړه مونشته او غواړو د غره لږسيل وکړو. که ځينو ځايونو کې چې مونږغواړو ودرېږو راسره ودريدلی شې خو سمه ده که نه شې درېدلی نو بيا زمونږ او ستا جوړه نه راځي"

داسړی ډير بد نه و اويابه سورلۍ نه پيداکېدې وې ويل "غم مه کوه،چرته چې ودرېږې صرف غږکوه".

لـه غـاښـي نـه چې مـوڅـه شـېـبه مـزل وکړ،يـونـاو غـونـدې مـخې له راغی،هسې خو داغر ځای،په ځای له ناوونوډك دی ،خوددې ښېگڼه داوه چې اوبه هم پکې راروانې وې.

مخې ته يې يو سړی ناست و. پيکوړې يې پخولې چې ماوليدې ومې ويل "لـکـه چـې داهـغـه لـومـړی دود دی ويـنـوچـې لـه پـاکـسـتـان نـه رالېږدېدلی دی"موټروان هم پوره لوښی و راته يې وويل "پيکوړې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاکستان نه، نه دي راغلي، د هندوستان نه راغلي دي، پوهېږې چې مشهورې پيکوړې چرته پخېږي؟" ماويل "نه! که تا خوړلي وي راته يې ووايه" وې ويل "په جلال آباد کې ددرمسال تر څنگه چې پخېږي،يو هندو يې پخوي" ماورته وويل "نو همدلته مولږ ودرووه. له موټره راکوزشو.د پيکوړو ماما نه مې پيکوړې راواخيستې او په ناو کې ښه وړاندې لاړو،هلته دوه لويې،لويې گټې وې چې ددواړو په منځ کې اوبه رابهېدې ،په يوې لويې تيږې کښېناستو او د پيکوړو په خوړلو موپيل وکړو.اتينا ته مې د پيکوړو شجره نسب بيان که چې دچېود اوړو نه پخېږي. او بيا مې ورته وويل اوس شخوند هم وهه او خبرې هم کوه، څادري يې لاپخواپورته اړولې وه،بوټونه يې هم وښکل،سپينې ډبوسکۍ،ډبوسکۍ پښې او سپينې ،سپينې پنډۍ يې ښکاره کړې ، پښې يې اوبو ته ښکته کړې د ښه شيطان ماشوم غوندې يې ورو،وروپه اوبو کی ښوځولې چې سپينې اوبه يې شيندلې او په نازيې وويل.

ښه نوڅه فکرکوې چې سمه لام ته به تلل څنگه وي ؟"

ورته ومې ويل هغه شعر دې اوريدلی دی چې" سر چې په تلي کې ږدي وېره له چانه کوي". وې ويل يانې تلل به سر په تلي کې ايښودل وي. ورته ومې ويل "خو مالومه خبره ده دلته دخپلو افغانانو خير نشته نو ته خولا انگرېزه يې " وې خندل "يانې هر سپين پوستی انگرېزدی" ماويل "هو! اوکه انگرېزنه وي د انگرېزپه خوا خو ولاړدی" وې ويل "رښتيا ووايه افغانان به ماته د انگرېزې گومان کوي اونور افغانان لاپربېږده دخپلې مور خبره کوه، چې هغه به مې هم انگرېزه گڼي؟"

ورته ومې ويل "په لومړي سرکې خو،هو"

- اوبياوروسته ...؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بياورسته نو پښتانه له ترکيانو نه ډېر له پخوا څخه خبردي.
- هغه څنگه...؟
- رحمان بابا(رح) خبرکړي دهغه داشعر خومې درته ويلی و چې. (يود ترکو بې نيازي بل عاشقي شوه+په پر هر باندې مې بل پرهر پيداشو) ښا! رحمان بابا به ترکه پېغله چرته ليدلې وه.
- نه پوهېږم خوښه ترې خبرو اويابه يې له خوشحال با با اورېدلې وه.
-هغه هم ياده کړې؟
هو خو صيپت يې ورله ندی کړی.

- څنگه . ..؟ شعريې درته ياددی.
هـووايـي،"پـښـتـنې جونـه مـې ولـيـدې پـه سـترگو+ ځوك چې تـرکې د خـطاسـتـايـي خـطـادي"
په خنداشوه وې ويل "دايې هم د ترکو نجونوصيپت کړی دی"
- څنگه يې دترکو صيپت کړی دی،صيپت خويې د پښتنو نجونو کړی دی؟
ددې نه مالومېږي چې خوشحال خان بابا هم يو څه قوم پرست و.
په خنداشوه قوم پرستان خو ټول يئ او ټول انسانان يو څه دغه تومنه لري خو دترکونجونو صيپت يې ځکه کړی چې ترکۍ يې دنمونې په ډول راوړي؟ لکه ستاسو په ټپو کې چې ډېر ځله دغه شی ليدل کېږي .
- لکه څنگه..؟
- په مسکايې ووېل "لکه د نجونو ونه چې د چنارسره پرتله کوئ (له چنار لوړه دې ځواني ده+ مهرباني ده که کـوکۍ راکـړې مـيـنـه)

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې لنډۍ کې که وګورې مین دخپلې محبوبې ځواني له چناره لوړه ګڼي خودغې دعوې د چنار لوړوالی راټیټ کړی نه دی بلکې لاپسې لوړ اودنګ ښکاري.

په خندا مې ورته وویل "مهر باني ده......"

- هغه هم په خندا شوه وې ویل "لکه څنګه چې ددغې لنډۍ خالق په ټولو حواسو د چنارلوړوالی منلی و" ځکه یې د خپلې مینې لوړوالی له هغه پورته ګاڼه، همدغسې خوشحال بابا هم د ترکو ښکلامنلې وه نو ځکه یې پښتنې ترې لوړولې.

غلي غوندې مې ورته وویل "دترکو ښکلاخوزه هم منم"

- په ترڅ یې راته وکتل .

پوښتنه مې ترې وکړه "خلك مصرۍ جونه هم ډېرې یادوي پوهېږې چې ولې" په سترګوکې مسکۍشوه.له قده لوړې دي،ستاسودلنډۍ په وینا " له چنارلوړې یې ځوانۍ دي"

ماویل "لکه ستاغوندې...؟"

زلفې یې څنډ وهلې "لکه زما غوندې او لکه ستاد کونړدنښتروغوندې"

- خوزماله لوړې نه غونډه،مونډه ډېره خوښېږي .

- ته د لوړې نه خبرنه یې.

- څه ټال خوپکې نه اچووم.

- په پښویې اوبه ووهلي دارې یې وکړې.وې ویل (داغونډکۍ ټوله ګاڼه شي+څانګه چې نیمه راښکاره شي خوند کوینه).....

ښه شی ښه وي نو، مابه څه د غونډکۍ صیپټونو ته دلیلونه لټول بې ځوابه شوم. اتینا هم راپاڅېده اوزه هم ورپسې راپاڅېدم . څادري یې راښکته کړه ،

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وې ويل

"په ښځو ډېر ويرېږئ چې ځوك به يې درنه وخوري په څادرونوكې يې رانغاړئ" او بيا د ګاډي په لور روانه شوه.

مونږ په كونړكې ايسارنشو،جلا ل اباد ته لاړو. مازديګر مهال جلال اباد ته ورسېدو،اتينا ته مې وويل

"په ننګرهاركې مې دتروركوردی. اويو ښه تروروزی هم لرم چې دېټول ښه والي سره يوه ستونزه لري، ډېرزرخپه كېږي. اوكه خبر شي چې ترننګرهاره راغلی يم نو د بوختيا دليل مې نه اوري اونه يې مني"

وې خندل

"له ونې به غوڼد،مونډوي" ورته په خنداشوم بېخي لكه چې ليدلی دې وي ،

وې ويل

"هسې د غونډو،مونډو صيپتونه كوې كه زما غوندې لوړ،دنګ وای كله هم نه خپه كېده" بيايې وويل

"ځه! ښه ده چې تاته د"چناروني" ښېګڼې څرګندې شي درسره وبه يې منم چې ته پاتې شه ،دخپلې ترور او تروروزوی سره خواله وكړه اوزه به كابل ته لاړه شم"

اتيناله لاړې نه پېغام وركړی و،سيده هوايي ډګر ته لاړو، يوه فوځي الوتكه د الوت لپاره تياره وه، اتينا وروختله اوزه ترې بېرته راستون شوم د تروركورته مې راغلم. خودتروروزي سره مې،د نوركله په شان ترناوخته د خواله وس او سېك راپكې نه و ستړيامې بانه كړه كټ مې غولي ته راښكه او ښۀ دروند پكی مې سرته ولګوو لكه چې تروروزی راباندې پوهيدلی و كټ يې راله جوړوو او غلې غوندې يې زمزمه كوله چې"ادم خانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرسي کټ مې راکاږه دالان ته+ ماله خوب نه راځي کټ مې راکاږه دالان ته"

سندره مې اورېده خو ځان مې غلی کړ،پوهېدم چې که په خبروکښېوتم نودفکروخت به ونه لرم. اوماډېره ضروري ګڼله چې دپلان په اړوانو پړاوونوغوروکړم. اتينا د پلان مشره وه خوددې مصرې په شان چې "غم دی دلالي په سر مسته دې تازه ګرځي"هغې خو ويل ځه يارشته دی. څه به کوي. او پدې يې هم باور درلودچې سربه ورکړم خوهغه به ورنه کړم، غم او سرخوږی ټول زما و، زه خوله خپلې ټولنې او سيمې نه ښه خبروم او پوهېدم چې ترسمه لام پورې تلل او بيا هلته پلټنه کول، اصل قاتل مالومول او بيا ترې د قتل علت او لامل پوښتل اوبيا په دوه کسه داهرڅه تر سره کول،دانويو د خندا وړاواحمقانه پلان و. هغه څوك چې شك پرې کېږي يادجرمونودلويې دنيا لوبغاړي دي او يا دهغه سياست د شطرنج مهرې دي چې لوبغاړي يې د زبر ځواکونو په وړاندې والاړدي. هغوی له ورتلل او بيا ترې د اپلټل چې وژنه موکړېده، خو ولې مو وکړه ...؟ چادرته ويلی وو که پخپله ....؟ پدې فکرونو د شپې په تياره کې ښهٔ خندا راغله .له ځان سره می لږه شېبه وخندل بيا مې ځانته فکر شو. په کټ کې ستوني ستغ اوږد،اوږدپروت وم ، پکی مې سرته غرېده چې له هوانه يې شور ډېر و. پښې مې وروغوندې يوه په بله وسولوله فکر مې شو چې ما شوچيچلې دي، پورته اسمان ته مې وکتل د ستورو په موقيعتونو او خريته هم نه پوهېدم چې وخت راته څرګند شي ، دغني خان شعر رايادشو چې وايي ." سپوږمۍ شپول وهي ګډېږې+اودستورو لاس پړقېږي+اوس ښکاره شی اوس پټېږي+دوريځوپه ګلزار+غني ناست د سيندپه غاړه+دغمونوترې تاوجاړه+څه به کړي سپوږمۍ اوواړه+څه بوډافقير څه يې سېتار"

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندېښنه هم عجب شی دی ، کاراو پلان هرڅه رانه هېرشول فکرمې له ستورونه د ستورو علم (نجوم علم) ته لاړ د يو ملګري خبره رايادة شوه. هغه پدې حديث خبرې کولې چې وايي "علم دومون ورکه متاع ده چې چرته يې پيدا کړه تر لاسه دې کړي"ويل يې زمونږ نه دغه متاع په ستوروکې ورکه شوه. زمونږه عالمانو دنيا پرې ايښې وه د ستوروپه علم کې يې نوې ، نوې لاس ته راوړنې کتلې او د يورپ د عالمانو فکر ځمکې ته و.پوهېدل چې ژوندپه ځمکه کېږي او که ژوندستوروته لېږدېږي هم له ځمکې به ځي نوهغوی څه کول.. ؟ هغوی په ځمکه په ښېلا،ښېلو وختونو پسلونه کرل، بيايې ورته په ښېلا،ښېلو وختونو اوبه ورکولې،د هرپټي د کر او اوبه خور نېټه يې د ځان سره ليکله د کال په پای کې يې پرې فکرکوو چې کوم،فصل ښه حاصل ورکړ، اوبزګرانوته ښايي د کومې لارې سپارښتنه وشي، هغوی ددغو تجربو پر مټ له ځمکې نه ستوروته ورسېدل او مونږ له ستورونه ځمکې ته راوغورځېدو.

پدې فکرونو، فکرونو کې خدای خبرکله ويده شوی ووم خو سهار راپاڅېدم ترورزي مې په خنداوويل

"هيڅ د عشق له غمه نه دي برابر غمونه کل+چې د يار فراق دې ووځ دغه دي د خدای وهل"

پسې ورغبرګه مې کړه

" په جومات کې مې ونه موند په مکه کې رانه ورك شو+ خدای مې زړه کې راپيدا شو چې مې مخ ديار کړو ښکل"

ورته ومې ويل

" کاش! چې د عشق غم خووای. څومره ښاغلی غم او څومره خوږ درد" په خندا شو

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

" داسې خوږ درد لکه ددوه ورځوپه زاړه پر هر چې د سپین باز په سپینه بڼکه ورو،وروتاوده ملهم راکاږې چې هم دردکوي هم خوند"

پوه شوم چې دمیني ددرد په هکله یې زما نظرراته تکرارکړ. دسهار چای ته ناست وو چې د اتینا زنگ راغی وې ویل

"نن ورځ به مونږ د سبادپاره پلان جوړوو، زه به سبا سهار اووه بجې په ننگرهارکې یم .همدغلته به سره وینو خوکه تر بیگاپورې ماله خپل راتلونکي پلان څخه خبره کړې ښه به وي"

ماویل

" سمه ده! تر مازیگره به زه هڅه وکړم چې دراتلونکي پلان منځپانگه په ټلیفون یا برېښنالیك درولیږم.

له چای څښلووروسته مې ترورځي ته وویل

"غونډه،مونډه ځرگندجانه! تاسو خپلوکارونو پسې ځئ په ځمکه خواره شئ اودخدای فضل (رزق) ولټوئ او زه به همدلته پدې حجره کې دفکرنیلی وزغلووم"

وې خندل

"پوهیږې چې فکر ترذکره لوړدی"

پنځم څپرکی:

دپـلان جــوړول

ماته دیوډېرگران "مشن" پلان جوړول وو.داپرېکړه شوې وه چې سمه لام ته به ځو،دانو بدلېدای نشوه ...؟اواتینابدلول هم نه غوښتل، خوزما کار پدې غورکولو و، چې کومه لاره به غوره وي. زمونږ سره درې لارې وې .یوه داچې دملي اردو عسکردځان سره ملگري کړو اود هغوی په زور په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول کلي قبضه وکړوګنده‌ېرى،تبرگى اوانډيوالان يې ونيسواوبياترې پوښتنې ګروېږنې وکړو.څوکه مونږدملي اردو ځواکونه له ځان سره بيايوبيادهغوى په مرسته له ټول کلي چاپېربېږواوبياپه کلي کې دمجرمانو لټون کوو.نوددې لپاره پکاروه چې يوداسې کس هم د ځان سره بوځو چې ګنده‌ېرى وپېژني.داسې کس ملخى و،خو په ملخې څومره باورکېداى شو چې ګنده‌ېرى به راښيي او بل داچې بيانوزمونږ ضرورت څه و.داتينا سره همدغه پوښتنه وه . چې ولې دملي پوليسو په زور مجرمان د شيګل ولسوالۍ راونه غوښتل اوبل داچې دپوځ او پوليسو دځواکونو تلل هلته له خطره خالي وو څه،هيڅکله نه،هره شېبه ددې شونتيا وه چې دوى په کومه ناڅاپي او نه پلان شوې جګړه کې ونښلي.اوداهم مالومه ده چې دغره ددغه پاس سرنه د مجرمانو راوستل اسان کارنه و. د شيګل دڅارنوال خبره هم سمه وه چې ويل يې مونږ نه غوښتل پدې ډول مجرمان وترهوو چې خپله سيمه پرېږدي.ځکه چې پوهېږو راوستلى يې نشو.هغه غردى . په غره کې څوساته پلى مزل دى. اوددومره مزل نه وروسته که زمونږ پوليس ورورسيږي او هغوى ديوې ونې ياغنې شاته شي پيداکول يې بيا اسان نه دي. دا وړانديز زما په نظرهم د عمل وړنه و اوپه لومړي سر کې مې پرې کرښه راښکله. بله دغور لاندې لار چې اتينا وړاندې کړې وه داوه چې په يوه هلي کاپټرکې لاړ شو دوه، درې وسله وال ساتونکي د ځان سره واخلو، له کلي نه يوې ګوښې ته کوز شو اوبيا کلي ته ورشو. پدې کارکې څوستونزې وې يوه داچې دايوه غرنۍ سيمه وه دهلي کاپټر کښېناستل پکې ګران او يانا شوني و. دهغې داواري لار داوه چې مونږ په رسيوله هلي کاپټرنه راکوز شو. خوپه لويه کې هلي کاپټر څه ستونزې لرلې، کېداى شوه چې دسيمې خلکو مونږ ليدلي واى اوزمونږ په مشن يې د"کمانډو د عملياتو"يا"commando action"

(c) ketabton.com: The Digital Library

گومان کړی وای او لکه د کندهار غونډې چې دامریکایانوډېرکماندو عملیات ددوی په ډېروځاني زيانونوپای ته ورسېدل او بلکې ناکام شول همدغه شان داهم زمونږ د ژوند په ختمېدو پای ته رسېدلي وای.

زمونږ سره درېمه لاردا وه چې دوه په دوه د کابلیانوخبره چکرزده ، چکرزده او دلرنووروڼو په ژبه په گپ،شپ روان شو په لاره سره خبرې وکړو،دیخو چینواوبه وڅښو،ټیټاقې،ممانې اوگورگورې وخورو،خوله ،خوله شو او د سرویسونو او اورگاډو د مزل نه وروسته په پلي مزل کې هم یو بل ښه مالوم کړو. خو پدې کې هم ستونزې وې لومړۍ ستونزه خو د پلي مزل وه .خو یو څه په ځانونو ډاډه هم وو،په ترکیه کې مو دوه ځله په یوه ځنگل کې مزل کړی و، ځوساته په ښکار پسې گرځېدلي وو. اویوبل ته مالوم ووچې په اسانۍ تر سمه لام پورې رسېدلی شو. بله ستونزه دا وه چې هلته نو ځنگه لاړشو. وایي چې ځنگه غرهغسې کربوړی.ددغو غرونو خلك خوښکاره مالوم وو، هم یې ښځې هم یې نارینه ،ډېری یې په خوارځواکۍ اخته دي او که خوار ځواکي نه وي نو هسې هم د غرونو خلك ډېر مزلونه کوي،کارونه کوي ځربېږې نه اونه خېټې لري او همدالامل دی چې د لوړفشار اوزړه ناروغۍ پکې ببخي کمې دي.

ماهنداره راواخیسته،پکول مې په سرکړ خوپوهېدم چې دابې ځایه هڅه ده دبڼې بدلول دومره ساده کارنه دی. بڼه بایدداسې بدله شي چې پخپله هم درته ځان بل ډول انسان ښکاره شي. خو پکول زمابڼه سیمې ته رانژدې هم نه کړه ښه یې لرې کړم، ځان راته داسې وبرېښېد لکه په ژمي کې چې په پېښورکې دشلم گریډافسرته گورم پکول مې لرې کړ. ځان مې پرېښود، اوداتیناپه غم کې شوم چې زه خوبه د ځان سره څه وکړم خو اتینا به ځنگه بدلوم. دغه سور،سپین مخ،دغه زرکینې سترگې دطلاوو په رنگ خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوده،کوده زلفې د چنارغوندې هسکه ونه ، سپينې متې ، نرۍ ګوتې او لا اوږده نوکونه دابه نو ځنګه بدل کړم .

زه لاپدې فکر کې وم چې زنګ راغی،سټيلايټ مې د کوټې له کړکۍ نه راواخيست اوبهر ووتم د منلوتنۍ مې کښېکاږله چې د بريالي غږ مې واورېد. په خندايې وويل "مبارك دې وي په کونړکې ګرځنده ټلېفون کار پيل کړ. ماويل چې لومړی زنګ پرې تاته ووهم" ورته خوشحاله شوم ماويل

- "داخودې ډېر ښه کاروکړ. زه نه پوهېدم چې ستاسره ځنګه اړيکي ټينګې کړم بيامې ورته سمه لام ته دتګ درې واړه لارې اوپه دريــو واړو کــې پــراتــه خــنــډونــه لــنــډ،لــنــډ راوســپــړل"

وې ويــل

-"نــورکــارســتــاســواوپــرېــکــړه هــم ســتــاســو چــې ځــنــګــه مــو خــوښــه وي. خــو زماپکې يو وړانديزدی چې دوه تاسو دريم يې زه، که په هر ه لاره اوله هرې لارې ځۍ يو به در سره زه يم"

ورته ومې ويل

- "زه ستا دوړانديز سره جوړنه يم او په کلکه يې ردووم"

راته يې وويل

-"زه کله هم داسې وړانديزنه کووم چې څوك يې رد کړي.ددې وړانديز د ردولو حق نه درکوم"

- نه! دې کې سل خبرې راځي.

- په چا.....؟

- څوك چې ځي په هغو.

-اوکه زه درسره نه يم بيابه ترې تاسوبچ يئ .....؟

- نه ....خومونږ نه غواړو د پېښوبداغېزپه تاهم وشي.

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اوپه تاسو چې کېږي.
- مونږ خو پکې دغه هر څه منلي.
- ولې......؟
- خودنده موده ،غاړه موورته ايښې.
- زما هم دنده ده ،خو ستاسورسمي دنده ده او زما اخلاقي اووجداني.
- ستاداحساس نه مننه ...... د ټلېفون په اوږ دولو دې بې ځايه خرڅ مه کوه.
- سرمې مه راپړسوه همدغه وروستۍ خبره ده.
-که مړشې ښځه دې کونډېږي.
-اوستاهغه چې کونډه شي داخيردی....؟
- زماښځه کوم ده؟
- ولې داچې درسره گرځي،ماخويوڅه څکه کړېده،ته خو تش دسبا په اميد شپې تېروې.
- ورته په خنداشوم. "څنگه چې دې خوښه وي"
-همدغسې مې خوښۀ ده او ټلېفون يې بند کړ.
دبريالي له ټلېفونه وروسته مې څه شيبه فکروکړ.
پوهېدم چې دی راسره ډېره مرسته کولی شي. زه خو لومړی پاکستان او بيا ترکيې له کونړ نه بېخي بې خبره کړی ووم. يواځې دهغه چانومونه مې په زړه وو چې پلار مې په کيسو او نکلونو کې راته ياد کړي وو او يواځې هغوی مې پېژندل چې د هجرت په مهال مې په پاکستان کې ليدلي و. کونړ ته څو ځله له پاکستان او بيا له ترکيې نه درخصتۍ په مهال راغلی ووم خووايي د جولامنده تر موگي پورې وي زما هم منده تر بريالي پورې وه،دزړه يار مې و او دزړه خبرې مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره کېدې . دهغوی کــورتــه راغلــی یــم، شپه نیمه مې کړې په جاله کې په سیند پورې وتی یانه پورې وتی، دشنې شولګرې په چکړو پولو په سهاریامازدیګر لږ ګرځېدلی او یامې دبریالي سره جال اخیستی د شیګل په خوړ کې مو کبان نیولي او شپه موپخپله پاخه کړي اوخوړلي وو. نورله کونړ نه همدغسې ناخبره وم لکه اتینا. او د بریالي خوله هجرت نه وروسته دایو لسم کال و چې په شیګل کې اوسېده ، له هرې ونې غنې اوله هر غر او کر بوړي خبرو. مونږ دده له دغې پوهې نه کاراخیستلو ته اړوو. مونږ نور ځایي خلك هم پیداکولی شول خو خبره د باوروه ، هغه خلك چې انسان وژني هغوی ته ټول انسانان یو برابردي. ښه بدپکې نه ګوري که پوه شي چې یوله بل نه په مجازي ډول لوړدی، دښه حیثیت او مقام څښتن دی دهغه په مرګ لاډېرفخرکوي. نو پدغسې حالاتوکې له مونږ سره دوه لارې وې . یاداچې دبریالي نه مرسته وغواړو. او یاله هیچانه مرسته ونه غواړو.

خومایه هیڅ ډول له بریالي نه مرسته نه غوښته اودلیل یې ښکاره و مانه غوښتل د خپلې دندې او دخپلې"نازولې"ددندې دپوره کولو دپاره خپل خوږ دوست خدای مه کړه له لاسه ورکړم . زه نه پوهېدم څه وکړم .ټلېفون مې همغسې په لاس کې وو.

دبریالي خبرې مې بیا، بیاپه غوږ کې انګازې کولې او پدې مې باوردرلود چې هغه به له خپلې خبرې وروسته نه شي، دهغه دوروسته تللو یوه لاروه او هغه دا چې مونږ دقضیې نوره پلټنه بنده کړو.اودابه یوه ډېره بې خونده پرېکړه وه. همدې ته زه له ترکیې راغوښتل شوی ووم او اتینا ته خونه پوهېږم ولې له خپله ژونده هم خوږه وه. بس بسم الله مې کړه اتینا ته مې زنګ ووهو. اوورته ومې ویل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بريالی غواړي له مونږ سره لاړشي.

اتينا چيغه کړه

– oh Great ڤومره ښه! بريالي ته مونږ ډېره اړتيالرو. بيامې ورته وويل

-"زه يې په تللو خوشحاله نه يم"وې ويل

"ستاپه انديښنو پوهېږم خو باورلرم چې دهغه تګ به دغه انديښنې راکمې کړي" بيايې وويل

-"که بريالی راسره ځي نوماناداچې تادرېمه لارخوښه کړېده" ماويل

-"هو!..... درې واړه به ځو، خودتګ لپاره ورسره دضروري شيانو د برابرولو دنده د چاشوه؟"

-" زما"

-"لاس کړی (زولنې)ورسره خامخاراوړه"

-"په زولنو ځان تړې ،که ځه پرې کوې"

- "زما تړلو له دې زلفې بس دي خونوربه ڤه به برابرکړې."

په خنداشوه

- "ڤه چې ستاپکاروي"

- ورته ومې خندل "بيانو ورسره د کارولوواك هم غواړم"

- وې خندل "واك يې د پخوانه ستادی. خوزړه به درله دروړم ،ته زړه نه لرې"

-زړه مې دردکوي. پرهرېې خوله وازه کړې ده .

-"دسپين باز په سپينه بڼکه پرې تاوده ملهم راکاږه ".

-"دسوا پااوټکورغواړي".

-"زړه دې له کومه کړو....؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

- "زړه نه دی ژبه ده "

-ژبه چادرکړه .....؟

- "مينې!"

دخندانه شنه شوه!

-" لکه چې حيايې درنه واخيسته ، ژبه يې درکړه او ټلېفون يې بندکړ"

شپږم څپرکی :

دبـريـالـي مـېرمــن

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

قضاماسپښین د اتینا زنګ راغی وې ویل په ننګر هارکې یم ماویل د مخابراتو څلورلارې ته راشه . زه درووځم.له ترورزي مې اجازه واخیسته او ور ووتم،کتل مې اتینا په یوشخصي لینډ کروزر کې راغله ، ګاډی مې مخې ته ودرېد، ډرایور ترې راکوز شو، ماویل چې ښه راغلاست ته راکوزشو. هغه رخصت غوښت، بس ماویل "چې ځې په مخه دې ښه نو زه به څه ووایم" وختلم ګاډي ته کښېنا ستم، اتینا ته مې ښهٔ راغلاست ووایه مخ یې رانژدې کړ،له لرې مې د شونډونه یو چړپ وویست چې د ښکلولو غوندې غږ یې وکړ او ګاډی مې روان کړ،غلي روان وو،خبرې مو نه کولې چې اتینا خاموشي ماته کړه، وې ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" ډېر تريو روان يې "

- ماويل" دلارې امنيت دډاډ وړندی،همدلته يې ځو ورځې مخکې ستا سو يو وطنوال انجنيرتښتولی و،

رنګ يې سور شو،تندی يې تريو کړ

-" عجيبه ولس يئ کور هم درله جوړوي او وژنی يې هم بيايې وويل

- "چې هرڅه وي وي به،که خپله دې خوله نه وازېږي دغه ميرات مړی ټيپ خوولګوه"

" ټيپ مې ولګوو خوخيردي خپه کېږه مه دامخامخ دڅوکی بازاردی. مولی به پکې راواخلو"

هغه نه پوهېده چې د خدای په دومره نعمتونو کې مولی ولې يادووم .

ورته ومې ويل د څوکی مولی ډېرې مشهورې دي. په څوکی کې مې مولی راواخيستې د ګاډي وروستي سيټ ته مې ور وغورځولې او بيا مې ګاډي ته پونده ورکړه،په خنداشوه

- "بس چې کوم ځای دې خوښ شي يونوم پرې کېږدې،ابشارونه يې سندريز کړې او غرونه يې شاعرانه، مخکې څومره کلي اوستاسو په ژبه "ښارونه" تېرشول خو نومونه دې هم ورله وانه خيستل" پوه شوم چې ما راګړوي،ورته ومې ويل

-"لومړی خوراته داووايه چې زمونږ ژبه يې څه مانا؟" په ټوکويې وويل

-"دوه دوکانونو ته هم ښار وايئ"

-"ښه نو! دجلال له ښاره چې په پل راپورې وتو،ورپسې بهسود ولسوالي وه، ورپسې چې دې د اوبو مست لښتي اوشنه توتان وليدل دغه دخېوې ولسوالي وه"

وې خندل "ښه،دغه خېوه شوه،او بيا"

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

"بیا نورګل"

-"او بیا"

-"بیا دڅوکۍ"

-"په هغه یو خوړ کې چې دې پورته وکتل هغه کوم ځای و"

ورته په خندا شوم

-"دظالم لورې، نه مې پرېږدې،زه چې دا غلی را روان وم،رښتیاله وېرې غلې نه وم،په خپلو ادبیاتو کې مې ددې سیمې په بیا،بیا یادولو فکر کاوه داڅوکۍ چې نه غر لري،نه ابشار،د درمند غوندې اواره ځمکه ده،دسړك په دواړو خواو داڅو دوکانونه اوهوټلونه پراته دي خو دکونړ په شاعرانو ډېره ګرانه ده" هغه بیا په خندا شوه

-"ښه ده چې شاعرنه یې،په غرونو او ابشارونو پسې به ګرځېدې،ددې سیمې شینوالی پخپله دې ته دښکلایو لوړ مقام ورکوي"ماویل

-"ښه،چې څنګه یې ګڼې خو ټیپ ته غوږ شه"

په ټیپ کې نغمې ویل

-"په ننګرهار کې سړکال پاتې شو ګرمۍ ته +بیانه راځینه وړکي څوکۍ ته + دڅوکۍ هسې نوم بدنام دې+ مازدیګرۍ دسرکاڼو مزه کوینه+بیانه راځینه وړکي څوکۍ ته" بیامې ورته وویل

"ماچې په کوم خوړ کې پورته وکتل همدغه بوډیالۍ وه،له سړك نه چې لږ پورته ورشې دبوډیالۍ کلی دی،او دبوډیالۍ توتان ډېر مشهوردي ، چې دجینکو سیل ته زړه وشي نو بیا وایي چې.

((ادکې مورې ماڼو له ځمه+دبوډیالۍ توتان ږلۍ وهلي دینه+ماڼو له ځمه))

او دجهاد په وخت کې لومړی ولایت کونړ و، چې دمجاهدو لاس ته ورغی،نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا پسې چا داجوړه کړه چې "املې نه پورته بوډيالۍ ډېره ښايسته ده+ دمجاهدومنطقه ده."

"تاخو دجګړې دوختونو دکونړ يوه بله لنډۍ هم ويله،هغه څنګه وه"

-"داسمار واله"

"هو،زه يې رايادوم" لږ فکر يې وکړ بيايې وويل

"راځۍ چې دامېړونه پرېږدو+اسمارله نوي ظابطان راغلي دينه"مونږ لا دا خبرې کولې،کړپ شوټيپ کيسټ راوويست چې بل کيسټ مې ورواچاوه دسردارعلي ټکر وخوت،چې دغني خان شعر يې دزړه له تله راويسته.

که په شګوکې ژوندون وي ربه بومې ځه صحراله + که سوداکې ناز او رنګ وي مامريی ورکړه سوداله +که هلال پېغام د نور، دخندادرڼانه وي+ماته غوره توره شپه ده ډېره،ډېره له هلاله+که دژوندمطلب بل نشته+بس ژړل اوسوځېدل دي+داخپل جوش په ببرته واخله+داخپل هوش په ببرته واخله+زه پتنګ ستاپه رڼايم+مين ستاپه تورو نه يم+که کافر که مسلمانيم+يمه ستادنورو نه يم......

اتينا دغني خان شعرته فکر وړې وه. وې ويل

-"عجيب حالت لرم" ماويل

-"ولې؟" ويل يې

-"دزړه کړکۍ مې د اسمان لورته خلاصې غوندې شوې"

ورته ومې ويل "تاسوفکر کوئ چې په تصوف کې ډېر وړاندې يئ" وې ويل

- "دده اودرحمان باباڅه توپيردی...؟" ماويل

- "دلته هم هغه خبره ده چې وايي"منزل دټولو يودی خوسفر جدا،جدا" سدده اود رحمان بابامنزل يودی لارې يې يوڅه سره جدادي.درحمان بابا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله،کله ملايي راوکتېږي، ملا شي او د مليانو غونډې نصيحتونه اووعظونه کوي. خو دغني خان ملابدراځي،بد ردورته وايي او خپل رقيب يې ګڼي، خپله پدې نظر دی چې هدف دده او د ملايودی. لکه چې وايي.

نورمقصدزمونږه يودی+دژړاځای موشريك دی+يوارمان ددواړو زړه کې+کړي جدا،جدا اظهار.

خوبياځان له ملابرګڼی ځکه چې فکرکوي دده دنده له ملا اوچته ده، ملاڅه کوي؟ عام خلك دجانان په لوربيايي، په وعظونو،نصيحتونو اووېرولويې بيايي او غني خان خپله دنده دهغو سرکښو خلکو بيول ګڼي چې د ملاپه خبره غوږ نه ګروي.

نوځکه وايم چې دده او رحمان بابامقصداومنزل يوخو لارې يې کله سره ګډې او کله سره جلاشي. رحمان باباخدای يادوی،الله يادوي او چې پدغونومونو کوم ذات اقدس ته خطاب کوي همدغه ذات ته غني د جانان خطاب کوي او چې کله بيادښايست د ځل اوځرك خبره راځي نو له يونه په ټول کاينات کې پټېدلی نشي او بل يې د ګل په پاڼو کې ويني .رحمان باباوايې: "مخ د شمعې په پانوس کله پټېږي+تاچې واغوستې د خيال جامې نری"ياني هغه ته کاينات دخيال نری جامې ښکاري او فکر کوي چې خدای انسان ته کاينات ورمخکې کړيدي او په همدغو کايناتو کې يې ترې ځان پټ کړی دی خوله ده نه پکې نشي پټېدای.

اوغني خان وايي: "ماپه ګل کې وليد چې تې نه مومې کتاب کې+ اې ملاستانيم کتاب مې واورېد په رباب کې"او غني يې بيا دګل په ښکلا او درباب په سوز او ساز کې ويني، هغه څه چې دده په فکر ملايې په کتاب کې نشي موندای. مونږ پدې خبرو کې وو چې دبريالي زنګ راغي . ټلېفون اتيناا‌وچت کړهغه پوښتنه کوله چې چرته يئ . اتينا "وويل داکم ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی؟" ورته ومې ویل" له نرنگ نه را اوښتي یو اسعداباد ته په نژدې کېدو یو" هغه ته به یې حساب معلوم ونو اتینا ته یې ویلي وو چې دماسختن دلمونځونو وخت ته به راورسیږئ . اتینا چې دوخت د ټاکنې لپاره د لمانځه دوختونو اصطلاح واورېده ،پوښتنه یې وکړه

-" ولې وختونه د لمانځه دوختونو په پیمانه ، پیمانه کوئ"

ورته ومې ویل

– "ساعتونه راله ته واخله چې په ساعتونو اود قیقو یې پیمانه کړو"

وې ویل

-" ولې ماخو چې ولیدل ساعتونه دلته ډېر عام دي، دهر چا په لاس وي"

ورته ومې ویل

- " خو پوهېږې چې د څه دپاره یې تړلي وي؟"

-" مالومه خبره ده چې دوخت دمالومولو دپاره "

-" ورته ومې خندل "خود کوم کاردوخت دمالومول دپاره؟"

- "دومره تحقیق چې رانه کوې خو پخپله یې راته ووایه."

-" مونږ د میاشتو د حساب په ځای د پسلونو لو،لور،کر او غوبل نېټې ورکوو. یاوایو چې په غنم لوکې یاد کر په وخت او د شولو د نال په وخت او یا داچې د جواروپسل واخیستل شي او یا جوار بمبل وباسي دغه وختونه او نېټې ورکوو او بیا چې خبره له میاشتو راواوړي او ورځو ته راشي نو بیا ورځې په پنځه لمونځونو ویشو او یا پرې ،کله کله د لمر خاته او اشراق وختونه هم ورډېرکړو.سریې وخوځوو.

- ددې مانا داده چې تاسولادوخت ارزښت ته هغومره پام نه دی اړولی څومره چې په کاردی.

ماویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

"هو... دلته څوك د بچو د پيدايښت نېټې هم نه ليكي ځكه چې دغه خبره
چاته ارزښت نه لري، بس ميندې ناستې وي كيسې كوي. د كلونو په ځاى
د خپل ځوى يالورد خاپوړو، دكنډاسې خولې (دغاښونو دوتو) او ياد شونډې
د توربېدو او كه ښځې خپل منځ كې وي نو بيا د خپلې لور ياځوى
دپيدايښت نه لامخكې وخت په هغه ياهغې پسې تړى او وايي په ګېډه مې
و،ياپه ګيډه مې وه"
پدې سره اتينا په كړس، كړس وخندل خوله يې رانژدې كړه، زړه مې
خوشحاله شو ماويل كه خوله راكوي خوچې شونډې يې رانژدې شوې بيايې
په شونډو هم هغسې چړپ وكه لكه ما چې د هغې مخ ته په جلال ابادكې
كړى و. اووې ويل
-" څومره مزل پاتى دى" ماويل
-" دادى وروګرځېدو. مخامخ د بريالي دوى كوردى"
د هغوى كورته د موټر لارنه وه . لږ لرې مود يو بل كور د حجرې مخې ته
موټرودراوه او وركوزشو . اتيناو ويل
" شپه ده څادري نشم په سركولى" ماويل
"د ظالم لورې كه چاپه پتلون كې وليدې د بريالي كډه هم ورپه سر ووينه"
څادري يې په سر كړه اوورغلو، چې وموكتل بريالي لستونې بډوهلي دي .
چاړه يې لاس كې ده او له نغري راپاڅېد. اتينا وويل
-" ماوربېدلي ووچې تاسو دښځوسره په پخلنځي كې كارنه كوئ،خو دغه لكه
چې سمه خبره نده"، بريالي وويل
-"لومړى خو ستړي مشئ،او پخير راغلئ ، او بيا پدې مې پوه كړه چې ددې
مطلب څه دى چې مونږ په پخلنځي كې له ښځو سره كارنه كوو؟. وې خندل
-" ځانونه د كورله كارونو اوچت ګڼئ" بريالي ورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اوس خو دې پخپله وليدم،باورخو به کولی شې چې (ماته يې اشاره وکړه) ملګری مې هم زما په څېرد پخلنځي نه ډېر بدنه وړي.

اتينا وخندل

-"کارته کوې اوباوربه دبارپدې کوږ لرګي کوم....پده خومې هيڅ باور نشته خوبياهم نصيب به مې داوې"

دبريالي مېرمن پرې غږ کړ.

-"چې دوکه نشې، دی دې نن وليد ميان (کبان) پخوي. خو پوښتنه ترې وکړه چې مخکې يې کله دپخلنځي دروازه ليدلې وه؟" اوراغله اتيناته يې سترې مشي ورکړل،خپلوکې يې يوبل څووار ښکل کړل. بيادبريالي مور راغله هغې هم اتينا څو واره ښکل کړه .

اتينا ماته وکتل مسکی شوه. مخ يې راواړو، پټ غوندې يې وويل

-"ستاڅه په زړه خړه راغله" زه ورته مسکی شوم دپخلنځي تر څنګه برنډه وه کټونه پکې پراته وو. هغې ته کښېناستو اتينا د بريالي مېرمن ته وويل

-" تاسو پوهېږئ چې هم تاسو ددنيانژدې ترټولو نېکمرغه مېرمنې يئ " هغې په شيطانت وويل

-"مونږ خو خپله کومه نېکمرغي ونه ليده ، اوکه د کبانو پخول يادوې نو داپه کونږ کې دود دی کبان اکثرځوانان هلکان ياپخې ښځې پخوي"اتينا ترې پوښتنه وکړه

-"ولې....؟" هغې ورته وويل

-"داپه سره سينه پخېږي اوځوانوښځوته د کورنورډېرکارونه وي نشي کولی ډېروخت يوه پخلي ته ورکړي نو يا ورته هلکان وخت ورکړي او يا داسې ښځې چې وزګارې وي"اتيناورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ما چې ستاسو د کومې نېکمرغۍ خبره کوله هغه داده چې که ستاسو سړي ستاسو سره په پخلنځي کې کارنه کوي نو دليل يې داندی چې ځانونه له پخلنځي برګنې بلکې دليل يې يو په انصاف ولاړ ويش دی. تاسو د کور کارکوۍ دوی د بهر کار او دښځې په صيېت زه پوهېږم چې ښځه ځه ته ډېره اړه ده هغه مينه او د برابرۍ احساس دی عزت او احترام دی ". هغې ورته وخندل

-"دوی خو د مينې د پاره تورې وهي". اتينا وويل "همدې ته راځم" . "د نورې دنيا نارينه ځان د ښځې دپاره نه وژني،خو ستاسو نارينه ځان ، ژوند او څه چې لري ټول دښځې دپاره قربانوي"

هغې ورته په شوخۍ وويل .

-"زمونږ دپاره يې نه قربانوي،دخپل ځان دپاره يې قربانوی،دخپلومزو دپاره".

دې هم ورغبرګه کړه.

-"خودده مزې ستاهم مزې دي."

هغې ورته په خنداوويل.

-" ماته يې ځله صيپتونه کوې،خواته دې ناست دی.اوملاهم زمونږه ګاونډی دی. يوه هو وکړه".دې ورته وخندل.

-" لاڅوورځې يې شته ".

چې کتل مې بريالی بياپه پخلنځي ننوتی و او دغوړوځزا خته. پرې غږ مې کړ "لکه چې ښه تر سکونه ښوروا دې پکې وکړه"-

يوکال مې سروبي کې د کبانو ښوروا ليدلي وه. چې پخونکي يې ورته همدغه "دترسکون"اصطلاح کارولې وه . خودده مېرمن رامخکې شوه په خندايې وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"وی لا لا څه کوې وګوره هغه يې پدغو ښايسته لاسو پخوي او ته لاپسې ټوکې کوې"ماويل

-" ستابدل ترې اخلم، ابله ورځ تاڅومره په ښايسته لاسو سابه پخکړي وو اوده پکې خبرې کولې".

 په خنداشوه وې ويل

-"ځه! خيردی مونږ په خپلو کې پوهېږو.هغه يې هسې سابه بانه کول خبره بله وه.

ماويل

-"هغه خبره يې زما په مخ کې نشوه کولی ځکه يې په سبوکې خبرې جوړې کړې؟ وې ويل

-"هو! دغه يې عادت دی" بيامې ورته وويل

-" ماتېره ورځ فکرکوو چې بريالي ستاپه پخلي کې خبرې جوړې کړې ته به ډېره خپه شوې يې خو وروسته مې وليدل چې هيڅ خپه نه وې".

وې ويل .

"يوخوخبره بله وه سابه يې هسې بانه کول او بل که ريښتياووايم په هغه سړي لا څه چې هرڅه يې مخې ته کېږدې اووې خوري. نارينه لږ ځيږ او تېره ښه وي، چې کله غوسه کېږي او کله خاندي". بريالي غږ کړ

-" خندا اوژړاپريږدئ او لاسونه وينځئ چې تيارشول"

لاسونه مووويڅل،کوټې ته ننوتودسترخوان ته کښېناستو او کبان راغلل. اتينا چې وليدل حيرانه شوه ، دامو په څه داسې"Press"کړي دي.

بريالي ورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"په تبۍ اودخوړ په تيږو،كبان دتبۍ په ټقېدلو غوړو كې وراچوو او تيږه پرې د پاسه ږدو. چې هغه اړخ يې پوخ شي په لټ يې اړوو اوبيا پري گټه ږدو".

ښه تر بس پورې مو وخوړل. اتينا چې زما ترڅنگه ناسته وه غلي غوندې يې راته په خنداوويل

-" دومره مزه يې وكړه لكه چې د امودكبانو وروستی خوراك وي".ماورته وويل

" لكه چې سباشهيده كيږې"

راته يې وويل

-"ستاپه سترگوكې هم د شهادت ځلاوينم" .

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووم څپرکی:

سـمـه لام تـه تــګ

دکربوړۍ کلی له سړك نه لاندې پروت دی.خودسړك نه پورته هم یو کور شته دهمدغه کورشاته یوه ویاله بهېږي مونږ دسهار په خړه کې دهمدغې ویالې په سرروان شو له څه مزل نه وروسته دویالې سرته ورسېدو چې دشیګل له خوړنه رابېله شوې ده. همدغلته په خوړدلرګو یو پُل پروت دی لارویان په همدغه کړکیچو پل پورې وزي مخامخ دمونږ کلی دی او پورته پسې نورډېر کلي پراته دي چې دبریالي نه مې ورله نومونه دشپې اوریدلي وو. ویل یې مونږ،ډاګ سیر ،هلالزي ،خوړکلی،غني کڅ ، للم کڅ،متېنه

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

،نارېتونه، شنګر ګل ، لچيا ،غونډۍ، وټۍ ،سورمل ،ډب ، لاهوسين ،شنګس، او سمه لام،کېدای شي نورلوی واړه کلي هم وي خوبريالی ترسمه لام پورې بلدو او زمونږ منزل هم سمه لام و. له دې پورته مو کارنه و. اونه دمزل دومره ډېرمېړني وو.چې دشيګل په ټوله دره دې وګرځو. او بيا سړی به دکونړ په کومه ، کومه دره ګرځي. هره دره اوناوه يې دسيل كوونكودسترګوتږې ده ځای په ځای رنې چينې اومست ابشارونه دي،غرونه ټول نښترو،څېړيو، ګورګورو،ممانو،ټيټاقو،ښونه،غوراڅکو اونورو ګڼو بې مېوې او مېوه لرونکو ونو پوښلي ، چې لوېشت،لوېشت يې دښايست اوښکلا بېلګه ده چې په نړيواله کچه په يادولو ارزي . چې پُل ته ورسېدو ايله مې وروسته راروانې اتينا ته وکتل. اتيناواوس داستنبول اتينا نه ښکارېده، سمه دمه کونړۍ وه، دکونړيو پېغلو غوندې چولۍ کميس ،تور زړوکی يې په ځان راګور کړی و، يوغټ چارګل په پوزه،په زنه او تندي يې يو، يوخال داسې ځلېده لکه دمارسترګه،يوه څڼه يې په يو غوږ او نيم سپين بارخو راخوره وه، اوله بلې نه يې سم کونړی چپه کاکل جوړکړی و،څوسيخکي او يو ګل پکې پروت و، دنرګسوڅوسپين،سپين ګلونه پکې دشنو پاڼوسره ښکارېدل، د لمر وړانګی يې په سپين مخ لګېدې . چې ورته ومې کتل وارخطاغوندې شوم، له ډېر پخوا نه داکمزوري لرم چې ښايست ته هيڅ دټينګې نه يم اودغه کمزوري مې اتينا ته هم ښه څرګنده وه، په زړه کې مې دشوق اومينې اوربل شو حيران،ديران ودرېدم. اتينا مسکۍ شوه "بيادربانډې څه بلاراغرکه شوه" ورته ومې ويل

-"زړه مې په ډوبېدودی" رنګ يې سور شو، حيايې ټوله سپينو اننګوته راټوله شوه سترګوته مې ورله وکتل، دهغې په بد ذاته سترګو کې دا فتنه پرته وه چې کله به دغسې حالت راغی، دابه له حيانه مسکۍ شوه، غټې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

غټې زرکينې سترگې به يې راتنگې غوندې شوې، اوږده مېشه يي بانه به يې لك،څك ودرېدل،دغه وخت به يې دبنو هرحرکت ماپه خپل زړه کې احساساوه، دزړه په کوم نيم،روغ پرهرکې به مې ورو، وروخوځېدل يوعجيب له خوندنه ډك پاك غوندې دردبه يې کاوه.مابه په زړه لاس کېښود، او که ولاړ به ووم ددرېدو اوکه ناست به ووم د ناستې توان به مې بايله .همدغه ټوکه رابانديې دلته هم وشوه،په زړه مې لاس کېښود،ورو،وروکښېناستم، هغې له شيطانته په ډك غږ وويل

-"لکه چې بيا در باندې خپل پښتانه پېريان کېناستل"

کله چې اتينا دپښتو ادب ژوره مطالعه وکړه، په سلگونوافسانې او ريښتونې کيسي يې ولوستلې او يا يې له مانه واورېدې، دپښتنو دمينې له زوره او دپېريانو په هکله له انگېرنو ښه خبره شوه نوبيايې نه پوهېږم له ځانه که له دې شعرنه چې: "ښکلي چې وينم گېږۍ مې نيسي+مينه په ماباندې پېريان واولي" دمينې په هکله دپښتنو پېريانو اصطلاح راوويسته. اوپه همدغه ډول "اضطراري"حالت کې به يې راته کاروله. دغه حالت که له يوه اړخه درد درلودنو په درد کې تاوپېټ خوند هم پکې و او بله لويه گټه يې داوه چې اتينا مې پکې هيڅ خبره ځمکې ته نه غورزوله ، ټکی، په ټکی يې منله. زه دپښو په سر ناست ووم، يولاس مې په زړه ايښی و. تندی مې تريو او سترگې مې نيمې داسې پټې وې لکه د سخت درد په حالت کې چې پټېږې په خپل سرمې داسمان لور ته اشاره وکړه يانې مخ پورته کړه چې له لاندې دې تصوير واخلم بيامې ورته دلاس په اشاره اوپه تېزغږ وويل

شاراواړوه، مطلب مې داو چې کوڅې يې ووينم،کوڅې يې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکارېده خو په تور زړوکي کې يې يو تورخامارپروت و. وروستى سرکې يې
څوځونډي غونډې ښکارېده ورته ومې ويل
زړوکى دې لږ اوچت کړه، اوچت يې کړ،پييوي ته مې وکتل په
کوناټوزنگېده. ښه مې وليده. له سره تر پښو مې وڅارله بيادبريالي هغه
خبره رايادہ شوه. چې په لومړى ځل يې چرته په کومې ښځې لاس وهلى
و.ويل به يې په ښځوکې به خامخا هډوکى وي . که پکې نه واى دننښتر په
څېربه هسکې نه تلې خوهډوکي پکې پټ دي،غوښه يې دسرږوغونډې کلکه
نده داسې پسته ده چې په لاس کې يې رانيسې گوتې يوه بلې ته رسېږې .
پدغه وخت کې ترې چاپوښتنه کړې وه چې گوتې دې يوه بلې ته رسېږې
نو بياخو به پکې هډوکي نه وي .
بريالي ورته ويلي و
چې يوڅه نري "راډونه"پکې شته .مالادغه فکرکوو چې اتينا مخ راوگرځوو،
په شوخۍ يې له لاس نه ونيولم، راپايې ځولم، له ځان نه يې مخکې کړم
اودا راپسې راروانه شوه، دپل نيمې ته چې ورسېدو.لومړى مې د پله نه
لاندې وکتل،خوړېږ کوز بهېده،بيا مې ورته پُل وخوځوو. خو هغې پرې
زمانه ښه اله ډينگ شروع کړ. وپوهېدم چې نه ويرېږي غلى له پله پورې
وتم داهم راپسې راپورې وته اودخوړ تر څنگه لارمووونيوله . دوه په دوه
په ټوکو ټکالواو د تېرو يادونوپه يادولو په کلار، کلار روان وو. هر بوټي،
گټې اوونې ته مو په غور،غورکتل اوتبصره مو پرې کوله، زمونږ بل ملگرى
بريالى و چې زمونږ نه مخکې دکچرو سره تللى و، په دوه کچرو مو د
خوارځواکو مېرمنو او ماشومانو دپاره بسکټ او تودې جامې بارکړې وې .
دغه هر څه اتينا له کابل نه د ځان سره راوړي و. اوويل يې چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"دغه لرې پراته کلي ته ځو پکارده چې زمونږ ورتگ ورته څه گټه هم ورسوي"
خودغه خپل کارله يواخلاقي جواز موندل وو.او دومره يو بد رنگه جواز چې هيڅ اخلاقي اډانه نه لري ،دا ما ته همداسې يو عمل ښکا رېده لکه اتحادي ځواکونو چې له يوې خوا لايزر بمونه او له بلې خوراکي توکي ورول .خو رښتيا داوو چې له دغې پرته زمونږ سره دغه کلي ته دورتگ او بيا په تېره هلته دپاتې کېدوکومه بانه هم نه وه . څه به موويل چې څه پسې راغلي يو؟ که رښتيا مو ويل خو انجام مومالوم و. مرگ او همغه تياره سمڅه،مونږ چا راوړلوهم نه . او يابه راپسې نوردېرمرگونه کېدل زه او بريالی خوافغانان و . زمونږ وينه خوهسې هم ددنياترټولو ارزانه وينه وه. چې په بريد اوپوله هم بهېږي اودچاد شونډو په ليدواو دسترگو په اشارو هم . په پيسو هم بهېږي او په واکمنۍ هم. خپل پرې ځانونه جنت ته رسوي او پردي پرې ځانونه ددنيا گنجونو او خزانوته .خو اتينا ترکۍ وه . دسوله ساتوځواکونو(ايساف) لويه افسره وه .اود ترکيې په سوله ساتو ځواکونو کې يې لويه ونډه لرله . ترڅوورځومخکې پورې ددې ځواکونو مشري ددوی په غاړه وه . دهغې مړی بيا خپلوفوځيانو هلته نه پرېښود . اوکه هغوی پسې ورتلل نو شونې وه چې دشيگل د درې ډېرو بې وزلو اومعصوموخلکوته زيان ورسېږي. نو پرېکړه مو وکړه چې دغه بسکټ او تودې جامې به په کچرو ولېږو، بريالی به ورسره لاړ شي. ځکه چې پخپله يې ځان ښه سړی کوو او ويل يې چې
مونږ يواځې نشي لېږلی . اوهلته به دکلي خلکوته ووايي چې ډاکټران راځي او غواړي ددې کلي د ميندو او ماشومانو کتنه وکړي او خوارځواکو ميندو او ماشومانو ته بسکټ اود راروان ژمي لپاره تاوده کالي ورکړي . او مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې پوهېدو چې دابه دکليوالو لپاره ډېر خوږ زېرى وي ځکه چې مونږ هسې هم د دنيا تر ټولو لوى خيرات خور قوم يو . د پښتو او پښتنولى هغه کتابونه تېرو خپلمنځي جګړو سېزلي دي په کومو کې چې نور وته لاس نيول د دروند پښتون سر د ټيټېدلو لامل ګڼل کېده او له همدې امله پښتنو مشرانو د مسيحا له لاسه هم دمنت د دارو له خوړلو نه د عزت او سر لوړى مرګ غوره ګڼلو.

مونږ همدغسې په ټوکو،ټکالواو تبصرو روان و. دلارې نقشه راسره وه،او بريالي نقشه دومره دقيقه جوړه کړې وه چې دايې پکې هم ليکلي وچې د ورسى دچنار لاندې دمه کولى شئ . زمونږ بايکونه په کچرو وړل شوي وو . د بايك پرځاى يواځې په سپين دسمال کې تړل شوې يوه غوټه راسره وه . دکونړ خلك بايکونه ډېر کم کاروي. ښځې دلاس له دسمال نه په څو برابره لويو دسمالو ګلونه جوړوي او بيا هغو دسمالونو کې خپله غاړه ، غوټه رانغاړي او له ځان سره يې وړي.

او داستنبول غوندې هم نه چې ښځې دې خپل بايك راخيستى وي او سړي دې خپل. دلته ښځه اکثر خپل ماشوم وړي غوټه په خپل ملګري که ورور يې وي که خاوند په هغه باروي . خو د غرونو دود دغه ډول نه و غوټې نارينوو نه وړې . ښځو په سر کړې وې . يو به يې ماشوم هم په څنګ کى نيولى و،او داسې به راروانې وې لکه شل کلنې اسپې . ما بيا دکونړ په اصطلاح د اوارو سيمو دخلکو په دود غوټه پخپله اخيستې وه .او اتينا راپسې لکه د زرکې خرامانه را روانه وه . مونږ ډېر مزل نه وکړى چې يو کور مو وليد . دغه کور دغره په ډډه کې جوړشوى و. او د مېوه لروونکو ونو ډېر ښه باغ ورته هم ولاړو . د اتينا دغه فکر ډېر خو ښ شو وې ويل

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" دا باغ او دا کور ددې ثبوت دی چې که څوك وغواړي ښه ژوند وکړي له یوې نه یوې لارې ځان ور رسولی شي، وگوره څومره ښکلی باغ ، ښکلی کور،اوبیا لا اوچت د غره په سر"ماورته وویل"

ډېرې تبصرې مه کوه قدمونه راخله، ځان به رسوو" زما په خبره یې ځان ناگاره کړ "که ددې غرونو خلك دهمدې سړي د فکر په پل ، پل کېږدي هم به خرما وگټي هم به ثواب "

-"ډېره ښه ده خو چې په پل یې پل کېږدي "

-"نو گنې نه یې ږدي ؟"

-"نو څه گټه ورته لري؟"

-"خو مارکیټ ته دې ورسوي"

ورته په خندا شوم

- "په خپله اوږه به یې رسوي که په خرو اوکچرو،دوی خپلو سبوله مالگه نشي وړلای ته پرې میوې مارکیټ ته رسوې ؟"

هغه هم مسکی شوه

- "رښتیا چې لومړی ورته سړك پکار دی" په دې دره کې سړی ایله د ستر قرآن ددې ایت په مانا په سم ډول پوه شي چې .

"وجعلنا من الماءکل شئ حي "یانې په او بو سره مو هر څه ژوندي گرځولي .

وگوره دا غرونه څومره ډېرې او به لري ، او هر چرته چې اوبه دی هلته ورته کورونه دي او کورونه د انسان دژوند نښه ده . په یوټکي زه هم خوشحاله شوم په ټوله لاره چې چرته ددې شونتیا وه چې اوبو ته د برېښنا دتولید ډینموو لگول شي . نژدې ټولو ځایونو کې لگېدلي وو. او ددغه غر کورونه چې کله په پېلوزه اوشونتیی روښانه کېدل اوس په برېښنا روښانه وو. د اتینا دغه فکر اود ښه ژوند تېرولو لپاره دغه بریالی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هڅه ډېره خوښه شوه . ډېره يې وستايله او د افغانستان په شان غرني هېواد لپاره يې ډېره گټوره وبلله چې په غرونو کې دلويو برېښنايي فابريکو دبرېښنا دتارونو دغزولو پر ځای واړه بندونه او د برېښنا د توليد وړې فابريکې جوړې شي . اتينا د استنبول په ښارکې پيداشوې وه او هلته لويه شوې وه . غرونه او د غرونو ونې بوټي ورته نا اشنا و . او همدغه نا اشنا توب زمونږ مزل ډېر وروکړ.

چې د غره شنه ډډه به يې وليده.ورو به يې يو خوا بل خوا وکتل،لر ليدی (دوربين) به يې راوويست او بيا به دغره په تماشه وه . ټيټاقې اوممانې يې ښې ډېرې وخوړې او په گورگورو يې سرې شونډې تکې تورې کړې.

عجيبه داده چې زما تورې شونډې هيڅ نه خوښېږي خو د اتينا دسور سپين مخ سره په گور گورو تورو شوو شونډو عجيب ډول کاوه . مونږ له دغه مزل نه ډېر خوند واخيست . او که ځای په ځای راسره دمرگ وېره نه وای دغه خوند به څومره لا پسې نور ډېرشوی و . ځکه مونږ ته مالومه وه چې که ځانونه څومره ډېر کونړي کړو خو ښکاره مالومېږو چې په دغو غرونو کې نوي او نااشنايو . او دغلته هر نااشنا کس د امريکايانو ايجنټ گڼل کېږي . دغه ساده گڼل نه دي چې څوك درته بد وگوري او درنه تېرشي . بلکې هغوی ددغه ډول خلکو دغې سيمې ته رسېدل دسيمې سپکاوی گڼي او ددغه ډول خلکو مرگ خپله ديني

وجيبه او فريضه . دنقشې له مخې مونږ بايد په څلور ساعته کې د خوړکلي نه پورته پراته پل ته رسېدلي وای . خو چې مونږ دغه ديوه بش پل ته ورسېدو او ساعت ته مو وکتل شپږ ساعته تېرو. نورې مو پښې گړندۍ کړې . غم راسره دا وو چې که نور ډېر تم کېږو بريالي ته اندېښنه ورلوېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

. له دغه ځای څخه نژدې یو ساټ وروسته سمه لام ته ورسېدو . او
ځرنګه چې مو ګڼله همدغسې شوې وه .
بریالی دومره وارخطا شوی و . چې ببېرته لارې ته راوتلی و او لاس ترزنې
ناست و .

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتم څپرکی:

دسـمـه لام شــپه

سمه لام چې دکونړ خلك یې "سملام" لیکي دغره په لمنه کې دپنځه ویشت دېرشوکورونو وړوکی غوندې کلی دی . مونږ دکلي برسر ته لاړو. اتینا په یوه کمر ودرېده او خواوشایې وکتل چیغه یې کړه .

- "جنت ته راغلې یم جنت ته" ورته ومې ویل

- "ډېرې چیغې مه وهه چې رښتیا دې جنت ته ونه لېږي . وې ویل

-گوره! شاته شین غر. مخامخ شین غر، ښي او چپ ته شنه غرونه ، او پاس په سر شین اسمان . هاغه چینه وگوره چې د اوښکې غوندې رڼې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

به ترې ځومره په مستۍ راروانې دي . او پوهېږې چې په باران کې به دا وچ خوړ ځومره له سندريز شوره ډك وي" ورته په خنداشوم.

- "چې ځومره ډېر شور وکړې، ستا د بنګړو شور ته نه رسي" له لاسه مې ونيوله او له کمره مې راکوزه کړه وې ويل

-"اوس ته وخېژه،چې ټول شيګل ترې داسې ښکاري لکه په ورغوي کې چې دې پروت وي" بريالي غږ کړ

-" دا هر څه به ووينۍ خو راځۍ يو ځل خپل ځای ته ځان ورسوو" اتينا ورته وويل

-" خپل ځای مو چرته دی"

-"دلته په يوه کورکې، له کچرو نه مې ټول سامان هملته کوز کړی او ورته ويلي مې دي چې ډاکټران راروان دي"

-"زر مې ترې پوښتنه وکړه ډاکټره که ډاکټران....؟"

-"په خندا شو.ډاکټران ! ته مې هم ډاکټر کړی يې....؟"

-"نو زه خو ډاکټر نه يم"

– مسکی شو

-" ورېندار مې ډاکټره ده څه....؟ اودغه دنرسنګ کورس خو تاهم کړی دی"ورته ومې ويل

- "خوزه دچا کتنې نه کووم ځکه چې اتينا څه وخت عملي کار کړی دی او ما ندی کړی. کوم مالومات چې مې لرل هغه مې هم هېر شوي او نه غواړم چاته زيان ورسوم."نيم طبيب خطره جان" له ځانه نشم جوړولی" بريالي وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"سمه ده!کتنې مه کوه نوم خوبه دربانديې پروت وي. که دخلکو پام شي چې ښځه دې ډاکټره ده او ته ورسره هسې "باډي ګارډ"يې نو بيا درته په ښه سترګه نه ګوري" اتينا وخندل

-"مطلب سړي دې تل په ښځې بر وي"له خولې مې وختل

-"سړي خو هسې هم په ښځو بر وي"مخ يې له حيانه سور شو شرميندوکې مسکايې وکړه بريالی رانه روان شو او دې راته غلي غوندې وويل "بې شرمه!دتيارو او تورتمونو برېدل رښتوني برېدل نه وي" بيا مې بريالي ته وويل

- " بريالی جانه لکه چې په پسات دې اړولی يم. څنګه دښځې او مېړه خبرې کوي.؟"

-"نو دې کلي ته دې ډاکټره ښځه راځي او هغه هم بې مېړه، بې پلاره،بې وروره دپردي نارينه سره "

-"برياليه!داپردي ټکی راباندې ښه نه لګېږي ددې نه لږ ځان ساته "

- اتينا وويل "پردی نه يې نو د تره ځوی مې يې څه ...؟ دپردي ټکی درباندې ښه نه لګېږي او...."

بريالي يې خبره ونيوله اوپه خندايې وويل

– "او...دخپلولونه يې نوڅه کوې.؟ خپه کېږه مه ورته ويلي مې دي چې ډاکټران راروان دي، يو نر يوه ښځه دواړه سره خپلوکې ښځه اومېړه دي، او تر هغو پورې به دلته پاتې وي ترڅو چې ددې کلي نه ناروغۍ وشړي"ماورته وخندل

-"زه پکې څه اندېښنه نه لرم" بريالی په برېتو کې مسکی شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"نوڅوك به يې پکې ولري؟"اتينا دگورگورې واړه غوندې بوتې ته لاس ورغزولی و اوپه بې پروايئ يې وويل

-"زه پکې هم څه انديښنه نه لرم" ماويل

-"چې انديښنه نه لرې نوراځه چې ځو.دماشومانو خويونه مه کوه چې هر بوتې ته ودرېږې "مخ يې راواړو.

-"څه فکر کوې چې دې کلي ته به سمه لام ولې وايي؟"

-" زه ترې څه خبريم چرته له کوم سپين ږيري به پوښتنه وکړو"

-"ما چرته ليدلي وو چې په پښتوکې لام لښکر ته وايي، کېدای شي د کومې معرکې لپاره له دې کلي نه ګڼ خلك راوتلي وي او يا به د چاګڼ بچي وو چابه ويلي وي چې" سم لام" دی مانا سم لښکردی"

- خو دادومره غټ کلی نه دی. اوس چې دومره لږ کورونه دي نو پخوا خوبه ډېر کم وو.نو سم لښکر ترې څنګ راووت .

بريالي وويل

"يواځې داکلی نه دی چې دلام کليمه پکې راغلې په کونړ،نورستان او لغمان کې چې درې واړه ولايتونه سره څنګ په څنګ پراته دي ډېر داسې کلي شته چې دلام کليمه پکې راځي لکه په لغمان کې مهترلام،افغان لام،شترلام، نورلام ،نينګه لام چې يو په کونړ کې دی او بل په لغمان کې ، همدغسې سمه لام، لېچه لام او لوټه لام په کونړ کې د کلو نومونه دي خو په نورستان کې بيا دغه کليمه په يوه بله بڼه راغلې لکه.لاما، واما"ماورته وويل

-"کېدای شی لام دلاما اوښتې بڼه وي او لاما يې دبودايانو مذهبی پېشواګانو ته ويل داکوم نومونه چې تايادکړل ودې شي چې دغه ټول ددغو سيمودبودايانو دمذهبي لارښودانو اوپيشواګانو نومونه وي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ پدغه بحث کې دومره ډوب تللي وو چې دګټونه دجوړ يوه کورمځې ته ودرېدوبريالي وويل

"همدازمونږ دکوربه کوردی" چې دشالخوانه غږ شو

"مېلمنو په خير راغلئ،ناوخته موکړلکه چې دغرونو د مزل عادت نه ياستئ "ورته ومې ويل

"رښتيا هم چې نه يو عادت"

دازمونږ کوربه و،چې دمنځني قدهډور سړی و. يو خړ دخورو ژيو پکول يې په سر پروت و چې تر وروځو راکوز شوی واو رسا په منځ پکې دغټې ګوتې په اندازه يو سوری له ورايه ښکارېده،لويه اوږده ږيره يې تر سينې راغزېدلې وه.ډېرپه مينه يې روغبړ وکړ. له لومړيو خبرويې څرګندېده چې سړی يواځې په سمه لام کې نه دی پاتې شوی، ډېر ګرځېدلی او ډېرڅه يې ليدلي دی دبريالي سره په لاره ملګری شوی و. له کچرونه يې مواد دده په کور کې کوز کړي وو او ده ورسره منلې وه چې يوه خونه به د ښځو او ماشومانو د کتنې لپاره ورکړي. له روغبړ وروسته يې مونږ ته د حجرې ورپرانيست او اتينا ته يې وويل

-"خورې! ته دننه لاړه شه،ډاډه ورځه ،ښځمنې مې ستاله راتګه خبرکړي دي"

اتينا دننه لاړه او مونږ په حجره کې کښېناستو. کوربه هم لاړ لږه شېبه وروسته يو ماشوم لاس وينځونکی راوړ او ورپسې ډوډۍ راغله دډوډوۍ او چای نه وروسته د څه ساعت لپاره د سمه لام په تاريخ او تاريخي کيسووغږېدو.کوربه د پنځو سو کلونو شاوخواکې و.نوم يې اسلم خان و. ډېرې کيسې يې زده وې خو بدمرغي داوه چې نسوار به يې کپه کړل او دژبې لاندې به يې ورواړول بيايې ازادې خبرې نشوای کولای. ويل يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمه لام ډېرې کیسې لیدلي او دظلم ډېر داستانونه پکې پټ پراته دي. دلته دلښکر په نامه یو سړی و. وروریې د کلي ملك و. په ملکۍ دخپل وروسره وران شو. په کوریې ورغی او دخپل ورور په ګډون یې دهغوی د کور ټول غړي په تبر ګي ووهل او مړه یې کړل. خو دورور یو ننګور ترې د شپې په تیاره کې ورکه شوه. ویل کېږي چې ورکه شوې ښځه پېښورته لاړه. هلته یې څه خپلوان اوسېدل او دهغوی کورته یې ځان ورساوه.
ددغې ښځې په ګېډه ماشوم و.څه وخت وروسته هغه پیداشو او چې لوی شو چاورته پېغور ورکړ چې "پلار دې نه دی مالوم" هغه له مور نه پوښتنه وکړه، مور یې ورته کیسه تېره کړه اودی هم د سمه لام په لور را روان شو لښکر اوس لښکر ملك و لښکر ملك تل دځان سره ټوپك ګرځاوه دغه هلك ورسره دلېټۍ په کنډو مخامخ شو په لاره ور سره ملګری شو دلښکر نه یې پوښتنه وکړه چې نوم دې څه دی اوولې ټوپك ګرځوې؟ هغه ورته خپل نوم وښود او کیسه یې هم ورته تېره کړه چې د ژوندۍ خلاصې شوې ښځې په ګېډه ماشوم وو او اورېدلي مې دي چې هغه اوس زلمی دی دهغه له وېرې ټوپك ګرځوم دوی په لاره ملګري و چې لښکر ملك د حاجت لپاره ستون شو، ټوپك یې ده له ورکړ ده هم وویشت او د هغه غاړه غوټه او ټوپك یې راواخیست او سمه لام ته راغی د لښکر ملك کورکې یې وویل چې ملك په لاره کې کوم کلي ته ستون شو زه یې مېلمه یم او خپله غاړه غوټه یې ماله راکړه او وې ویل چې سهار له به راځي هغوی یې هم ښه قدر، مدار وکړ، دشپې پسې راپاڅېد او د لښکر ملك دکور ټول غړي یې په تبرګې ووهل، وې وژل اودی ترې لاړ سبا خلکو ویل چې دملك په کور لښکر راغلی خولښکر نه ؤ همدغه یو زلمی و. د اسلم خان کاکا په کیسو کې مازدیګر شو، ووتو دغرونو ننداره مو وکړه د ماښام لمونځونه مود چینې په غاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړل چې راغلو دوډۍ تياره وه ښه دوډۍ يې برابره کړې وه غوښې ډېره مزه راکړه پوښتنه مې ترې وکړه

-"کاکا! دامو څنګه پخه کړېده ...؟"

والله ډاګټره! ستاسو غونډې سيخان ميخان خومونږ نه لرو چې غوښې پکې وپيو او بيا يې په انګار ونيسو خو بس د مال روغ ورون راخلو اود څېرېيو د لرګو په سکروټو يې ږدو يوڅه مالګه او داوړې اومرچ اوبه پرې هم ورشيندو.نوره يې خداى پخپل قدرت پخپله پخوي "دډوډۍ اولمانځه نه چې وزګار شو اسلم کاکا وويل

-"ډاکټر صيب! مونږ ټوله ورځ په غرونو کې ګرځو، بزې ساتو، ستړي يو، نو دشپې ډېر وختي ويده کېږو" ماويل

-کاکا! "مونږ هم ډېر وخت وروسته په غره کې مزل کړى دى، ښه ستړي يو،چې څومره مووختي ويده کړې، نوخوښېږو" وې ويل

-"نو بر يالى وراره به همدلته دحجرې مخې ته ويده شي او تاسوته مود بلى په سريوکټ جوړکړى "په حيرانتيا مې پوښتنه وکړه

-"د بلى په سر؟"

-"هو! دبلى په سر دلته ډېر خلك دبلو په سرونو ويده کېږي او پوهېږم چې مېرمن دې دربانډې ډېره ګرانه ده ماويل چې ببلتون مومنځ کې نشم راوستلى" غلي غونډې مې بريالي ته وکتل هغه هم وويل

-"څه! ډاکټر صيب شپه مو په خير، زه هم ډېر ستړى يم، خوب راځي، سهار به دخيره سره وينو"

- د حجرې يو دېوال کورته لګېدلى و همدغه دېوال ته دکور له خوانه د لرګو پوړۍ لګېدلې وه کورته يې واړولم او وې ويل بس په همدې پوړۍ ورخېژه ماهم شاته ونه کتل سپك وروختلم کټ ته ودرېدم، سپوږمۍ چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغره په سر ولاړه وه رڼا يې د کټ پر بسترې پرېوته په غور مې بسترې ته وکتل، ښه وه، دويده کېدو وه، خونه پوهېدم څه وکړم؟ څنگه پداسې کټ کې پرېوزم چې لږه شېبه وروسته به مې نکاح کړې ښځه نه، يوه ترکۍ ملگرې، يوه دوسته، يوه په زړه کې پاللې دوسته، يوه مينه، دزړه په وينو ساتلې مينه به هم راځي او جوخته به راسره پرېوزي دمور نصيحتونه راياد شول،چې ترکيې ته يې رخصتولم ټرمې، ټرمې اوښکې يې غبرگې، غبرگې په مخ رواني وې، په تگ مې دېره خپه وه خود کور نه دوتو په وخت راته کومې بلې شيطانې غوندې ميلمنې په خندا وويل

-"ټکوره! ترکيې کې به مزې وکړې، ترکۍ جينکۍ به دې وخوري" مور مې پدغه خپگان کې هم په غوسه وروکتل

-" ولې زما شيدې به دومره بې مالگې وي، اخرپښتنه يم اودمور په خپلو پښتنو شيدو همدغه باور لس کاله پښتون زلمی وساتلم، پښتون زلمی، چې په پردۍ ښځه يې سترگې لگېږي ان بانه يې له حيا نه ځمکې ته کاږه شي.

نو په اخر سر چې له ترکيې نه مې هم پښې راسپکې کړې، دکونړ ديو پښتون پتمن غره په هسکه څوکه څنگه خپل پښتون فطرت پرېږدم له کټ نه تاو راتاو شوم، سرته يې ودرېدم، ستورو او سپوږمۍ ته مې کتل، ټولو راته حيران، حيران کتل، لکه غېر، غماز چې د ننگ په کوم ميدان د کوم پښتانه زلمي ننداره کوي بس بله چاره نه وه واسکټ مې وويست، کات مې کړ، دبالښت لاندې مې کېښود، په کټ پرته کمبله مې يوې خواته ټوله کړه، دکټ ښي اړخ ته اوږد وغزېدم، خپل څادر مې په پښو راخور کړ عجيب احساس راسره و.نه پوهېدم چې خپه يم که خوشحاله .پدې هم نه پوهېدم چې خپه شم که خوشحاله.يو خواډانگ و بل خواپړانگ.يو خوادټول ژوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزښتونه وو. دپښتانه زلمي او پښتنې پېغلې دحیا او پاکوالی فکرونه او بل خوا دزړه سره اورونه او په رګونو کې د سرو سکروټو او سرو بڅرو خوځېدل وو.هیڅ نه پوهېدم خو ناڅاپه مې داتینا غږ واورېد "مننه تروري! وختلم، تاسو اوس ځئ" بس چې کټل مې اتینا کټ ته رارسېدلې وه غلي غوندې یې وویل

-"سلام"

بیایې کمبله اوچته کړه، وې ویل

-" ما په ځمکه غوښتې، خدای په اسمان راکړې"

مانا دبلی په سریې راکړې ماورته هیڅ غږ ونه کړ کټ کې کښېناسته، زړوکی یې لرې کړ، له کوټۍ نه یې پییوی را خلاص کړ دکټ په پښه یې ورواچوو کوټۍ یې راوسپړلې، اوږده خرمایي ویښته یې په کوتو ګمنځ کړل بیا یې ورو، ورو خورول چې په غوږ والۍ کې یې ونښتل یو څه هڅه یې وکړه چې ویښته له مندرۍ نه را خلاص کړي خو هغه پکې سم تاو شوي وو ماته یې وویل دا والۍ راله د ویښتونه راخلاصه کړه.ماورته وویل "زه یې نشم خلاصولی"

-" ولې؟...ویرېږه مه خیر دی خورم خودې نه...؟"

-" خورې مې نه خو،دغه کارونه ښځې پخپله کوی دبل چانه پکې مرسته نه غواړي".

-" داډېره جاخه شوې ده،غوږ مې خوږېږي".

-" هیڅ پرې نه کېږي را خلاصوه یې".

-" والله خوږېږي ،ټوکه نه کوم"

-"ولاحول مې کړه،ښه! رانژدې یې ګړه"

-" پسې راپاڅېږه ځینې کارونه، په پرتونه کېږي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" چې په پرتونه کېږي زه يې هم نه کوم، بس ته پوهه شه او ويښته اووالۍ دی پوهه شه".

لکه څوك چې ماشوم کلاروي همدغسې يې راته په خوله دوه درې چړپه وکړه بيايې وويل

-"گل مې دی گل، مه خپه کېږه، دادی په پرتويې وکړه، زه به غوږ در وړاندې کړم"

ددې سره يې خپل چپ لاس زمانه واړوو د کټ په بازو يې کېښود او داسې راباندې راپرېوتو چې ښۍ سينه يې زما په سينه جوښته پرېوته اوچپه سينه يې زوړنده پاتې شوه چې ايله يې څوکه زماتر سينې رسېده غوږ يې راله سترگوته مخامخ کړ

-"اوس يې له نژدې ووينه" بس بله لاره،چاره هم نه وه،څه به مې کولای؟ دشيگل په پاس سرکې دغره په څوکه ديوې بلۍ په سر په يوه پراته کټ کې کومې نيازبينې ته دغه ډول ستونزه پيداشي نو ځان خو تر ې نشې خلاصولی،زما په انکارېې امکان درلود هغه غوسه شوې وای،ويښتو ته يې زورکړی وای،او دويښتو زور والۍ له او دوالۍ زور غوږ له تللی وای،اوغوږ ته زيان رسېدلي وای.نو بيا به څه وو،هغې له به څه بند تړلی ،اوپړه به يې دچا په غاړه وه؟،زما وړوکی انکار، اودومره ښايسته غوږ ته زيان رسېدل چې سوری پکې هم زما په وينا شوی و. بيابه مې څه کول فکرمې وکړ خو رښتيا هم بله لارنه وه راپاتي. بس له غوږوالۍ نه دويښتو په راخلاصولو مې پيل وکړ ددې سره مې دغني خان دې شعر په مغزو کې انگازې جوړې کړې"چې دې وس د بدونه وي+ څه به ته څه به دې ښه وی+ توبه هله د شرابو+ چې شراب درته پراته وي+چې بوډا شې خوله کړشپه + بياتوبه، توبه د څه کړې+ هغه ښه له بدو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدوي+ دناکامه چې ته ښه کړې+ دا چې باغ دګلو ډك وي+ مستانه غوندې ماښام وي+ داچې تاته رڼې سترګې+ غلی ووايي سلام+ په مکېز دې زړه کې بل کړي +دمستۍ دوزخ تمام+ او وۍ راشه راشه زما یاره +وخت دی لږ خبري ډېرې+ بیادي وروشان له اوږونه+ پستې لېچې کړي چاپېرې + خوله دې خولې ته کړي در پورته+ شونډې سرې تودې بې هوشه+ لکه بله ډیوه رپي+دځوانۍ مستۍ دجوشه+ ته چې دغه وخت اوچت شې+ او را شروع شې په ژړا+ نولیونی وايي قسم دی+ یا خوغوث یې یا اجړا.

له ویښتو نه مې ورله والۍ راخلاصه کړه، بیا یې وويل

-"دويښتو نه خودې راخلاصه کړه ،اوس یې راله دغوړنه هم را لرې کړه ،دشپې ماتېږي"

-ښه وه لاس مې ورته برابرو زرمې ورله کونډه له خپل چنګك نه خلاصه کړه په یو لاس مې ورله دسپین نري واړه غوږ پوڅکۍ ونیوله اوپه بل لاس مې والۍ پورته راښکله ترې راومې ویسته خود بل غوږ نه دوالۍ رالرې کولو دپاره هغه مجبوره شوه چې اوږده راباندې پړمخې داسې پرېوزي چې سینه یې زما په سینه جوخته ولګېږي پوزه په پوزه راشی او خوله په خوله ښخه شي دغسې دهغې چپه والۍ زما ښي لاس ته برابره شوه خو د دوه لاسونو کار په یوه لاس چرته په اسانه کېږي ځو ځل مې ورله کونډه پرانیسته خوهیڅ پونشوم چې بیا پکې ولې نښتې وه؟ کېدای شي لامل یې داو چې غندل به مې ورله له کونډې نه سمه نه وه راویستلې، په هغې چې ښکته ښه زور ونه کړې اودکونډې ترسر پورې یې زور کړې راتاو نه کړې چرته له کونډې راووځي اوچې کونډه خلاصه نشي نو که ځوك هڅه کوي چې غوږوالۍ دچاله غوږه راوباسي نو مانا یې داده چې بل لوری له غوږ نه خلاصوي دغه چې زه ورته پوڅکۍ وایم اوکېدای شي ځوك یې دغوږ نرمۍ

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

گڼي همدغه شی چې دغوږ نه ښکته را زانگي او نجونې یې سوری کوي اووالۍ پکې اچوي دا خو ډېر نرم دی او بیا لا داتینا دغوږ پوڅکۍ دا خو دسپین نري کاغذ غوندې نرۍ وه داخو په اسانه را شلېدلی شوه.له همدې وېرې مې په کلاره څو ځله هڅه وکړه چې والۍ ترې راوباسم خودوالۍ خوښه نه وه هرځل به اتینا د درد یو وخ،ویش کوو او مابه والۍ پرېښوده چې ونشو اخر مې ورته وویل غوږ دې خولې ته رانژدې کړه د غوږ دپوڅکۍ وروستۍ برخه مې ورله په خپلو غاښونوکې ونیوله اوپه لاس مې ترې والۍ رااوویسته دکټ نه لاندې مې وغورځوله او ورته ومې ویل سهار یې بیا را اخله خواوس زمانه پاڅه چې ساه دې راله بنده کړېده

په خندا شوه

-" ساه دې بنده شوې؟"

-" هو! ساه مې بنده شوې ده، کوزېږه"

تڼۍ یې راله پرانیستې ، په سینه یې کلك، کلك وچیچلم او رانه کوزه شوه ستا که ساه بندېږي، زما خو نه بندېږي راخېژه.

-" د در ختلونه یم."

-" ولې؟"

-" په اخر کې راباندې دمور نصیحت مه ماتوه".

-" هغې درته ترکیه ښودلې وه کونړیې درته نه وښودلی".

-" حیلې ورته مه گوره بس دوه درې ورځې صبر وکړه ستا به دین په ځای وي زما به پښتو".

-" ځه هم درنه نورڅه نه غواړم یواځې په غېږکې خومې ویده کېدای شې."

-" نه افسوس کوم چې دغسې هم نشي کېدای".

-" حیرانه شوه نو څه کوې."

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" زه خپل ڤادر په ځان خورووم ته خپل زړوکی خورکړه. دومره يخني نشته".

-" اوكمبله؟ پدې به څه کوو؟"

-" دا به ددواړو ترمينځ پوله شي ته به زما سره نه لګېږې، زه به ستاسره په خپګان يې وويل "خبره نو دپولو شوه؟"

-"هو! خو ډېرې ورځې به نه وي"

ددې سره مې کمبله په منځ کې راڅای کړه او مخ مې ترې واړوو له څه شيبې وروسته يې راله په ويښتو کې ګوتې وهل شروع کړل خو زه هم ستړی ووم خوب راته همدغسې مې پرېښوده اوترې ويده شوم سهار چې راپاڅېدم سرمې دهغې په مړوند پروت و اوښی پښه مې سمه پرې ور اړولې وه.

نهم څپرکی

عجيبه بودی

نن مازديګر په سمه لام کې زمونږ درېمه ورځ پوره کېده،پدې دريو ورځو کې اتينا درې کاريزې ورځې لرلې اودرې واړه يې دکلي دښځو او ماشومانو په کتنو اودقتلونو په باب په مالو ماتو راټولولو تېرې کړې. مونږ هم دسمه لام دتاريخ اولويوکيسو په پوښتنو کې ورو،ورو پوښتنه کوله او دغو ګډو هڅو تردې بريده رسولي وو چې اوس را ته د قاتلانو په پېژندو کې هيڅ شك نه و. ښکاره خبره وه قتل تبرګي دهغه زامنو او زوم کړی و.دامالومات دشيګل دڅارنوال دمالوماتو سره ښېخي سم وو. خو دهغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستونزه داوه چې له سمه لام نه یې قاتلان نشو بیولی او زمونږ ستونزه داوه چې له قاتلانو مو پوښتنه نشوه کولی.

اود ارښتیا خبره هم ده ، پدغه شان ځای کې چې دگټو، خټو له څوکورونو پرته چې ټول سره په خپلو کې دوینې اوهډوکورشتې لري او سره پیبل شوي دی. نور څوك وو. په روغ کلي کې به درې کسه څنگه څوك رانیسي چې تا قتل کړی دی ولې دې کوو. د پیسو دپاره که د چا د سیاست دپاره؟ دادرې واړه ورځې زمونږ سره همدایوه تلوسه وه چې یو ځل خو دواقعې محل وگورو. مونږ پټه ،پټه پوښتنه کړې وه او دهغوپوښتنو نه مو دومره مالومات تر لاسه کړي وو. چې مونږ پرې ځان رسولی شو. نن چې اتینا د ښځو او ماشومانو له کتنې وزگاره شوه. راته یې وویل

-"ددې سیمې دلیدو په بهانه به ورو غوندې وخوځو او د پېښې ځای ته به لاړشو"

که څه هم داله خطره ډك کار و خو ورسره وومنله . خپل کوربه ته مو وویل

-"مونږ به چکرولگوو"،هغه ډېر ټینگ شو چې دې به هم راسره لاړشي چې سیمه راوښیي، خومونږ ورته وویل

-"مونږ یواځې ځو ، او د سیمې سره مو ډېر کارهم نشته یواځې غواړو ددې غره ننداره وکړو"

هغه هم بې ځوابه شو.اومونږ په همغې لار روان شو په کومې چې راغلي وو دشل پنځه ویشت ملټه مزل نه وروسته د خوړ کلي نه پاس په خوړ پراته دیوه بش پل ته ورسېدو همدغه ځای ته دبنگېرې کمر وایي. دپل نه چپې ډډې ته د غره په لمنه کې څو واړه ،واړه پټي وو چې د جواروموندان لاپکې ولاړوو. د پټیو په لیدو وپوهېدو چې راورسېدو خو چې په هرلوري موکتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼ بوټي اوونې وې د سمڅې کومه نښه نه ښکارېده . د پټيو په پاس سر کې څو تورې، ببرې ، ببرې بزې ځرېدې . د پټيو قبلې لورته پاس د غره په لمنه کې د کومې غنې خور او ګورشين بوټی و. د بوټي پاس څنګ ته وړه سپينه چينه وه. اود بوټي دسيوري راښکته دوه سرې ټوټې ښکارېدې ، مونږ هم د چينې په لور ورغلو،چې ورنژدې شو. سرې ټوټې سرې جنډې دي چې په دوه وړو،وړوقبرونو رپېږي ديوې لويشتې په اندازه واړه ښايسته،ښايسته قبرونه دي. په سپينو،شنو تورو او سرو کاڼو پرې ګلونه کښل شوي دي اوجنډې يې هم دلاس د څپك هومره سرې پاکې ټوټې دي چې ديوې لويشتې کدر داوږدو ښايسته سپينو ډکو په سرکې سيلۍ ته ورو،ورو څنې رپوي.

دقبرونو په ليدو حيران شو.نژدې ورغلو کاڼي پرې دپاسه نه وو ايښودل شوي بلکې داسې ښکارېده لکه په ختې ياسيمټو کې چې کلك شوې وي. د قبرونو ښايست ته فکر يوړو،کاڼي يې په ښه ظرافت برابر ايښودل شوی وو. او له ايښودلو مخکې په نوروګټود سولولو او ياله بلې لارې ښه اوارشوي او تراش شوي وو. ددوه ګوتو په اندازه دوه،دوه شناختې پرې هسکې ولاړې وې . خواته يې دانار په جسامت دانارغوندې تك سور منګوټی د رېنو او بو ډك پروت و. د قبرونو خوااوشا ښه پاکه پرته وه. د اوبو داغونه پرې پراته و. داسې ښکارېده چې څو شېبې وړاندې پرې او به شيندل شوې وي. اتينا غوښتل د کاڼو دکلکوالي په راز پوی شي، لاس يې وروړ. چې له پاسه غږ شو

-" نه! لورې نه ! "کړه مې ننداره خوګوتې مه راوړه+خواته مې کښېنه خو ګوتې مه راوړه." او ورپسې کټ،کټ په خندا شوه.

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ چې پورته د توت ونې ته وکتل ، يوه خوارکۍ بوډۍ ناسته ده. تورزړوکی يې له سره خويېدلی دی. ويښته يې ډير سپين دی او کم تور، کوټ مخ اوکړشپه خوله، دونې په دوه ښاخونويې لرگي ايښي بر وزه (مرغکۍ)يې پرې اچولې اوپرې ناسته ده . څنگ ته يې دوه نور ښاخونه دي. په هغويې هم لرگي اچولي اويوه غبږ بروزه پرې پرته ده . په لاس کې يې د بروزې نوی او بدل شوی پړی دی. ورو،ورويې پړی ټول کړ. د بروزې ترڅنگ يې کېښود. راپاڅېده. لاندې په يوه خنډيې پښه کېښوده او راوې دانگل. اتينا يې وپېژنده. ډاکټرې لورې سترې مشې . اتينا لاس ورکړ. قبرونوته يې اشاره وکړه لاڅه يې نه وو ويلي چې بوډۍ ورته وويل.

-"که اوبه څښۍ منگوټی واخلئ ډك پروت دی،سهارمې پرې څوکليمې چوف کړې دي. او گورې ددې چينې اوبه دي،دشيگل په ټوله دره کې داسې خوږه چينه نشته " ورغله منگوټی يې راواخيست. بيايې اتيناته وويل،

-"لورې دانور مې هم بچي دی . خوته رابانډې گرانه يې تاچې دارو راکړي اوس مې نه په سر دردوي نه مې ځان خوږېږي ټوله شپه خوږ خوب کوم" بيايې وخندل ، ما او برياڵي ته يې وکتل.

-"بچوتاسوخپه نشئ دادشهيدانو اوبه به دې له ورکړم" اتينا تری منگوټی واخيست، شونډوته يې نژدې که بوډۍ پرې بياورغږکړ.

-"نه لورې نه! د شهيدانو اوبه دي، دې گټې ته کښېنه په ناسته يې وڅښه .چې دارودې شي"

اتيناپوې گټې ته اوزه بلې ته کښېنا ستم اوبه يې په سرواړولې. بوډۍمخامخ وکتل دوه سيرلي يې خپلو کې په جنگ و. وې ويل

-"دې ميرات مړوځانونه مړه کړه زه به دوی خلاص کړم بېرته راځم"

اتيناچې اوبه وڅښلې پاڅېده،منگوټی يې له چينې نه راډك کړ،برياڵي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې وخندل كښېنه چې هغه اوبه وڅښلې بل يې ماله راوړك كړ.ماترې
واخيست ورته ومې ويل
-" زه خو ناست يم. وې خندل "هوښياريې د خبرې ځای نه پرېږدې"
چې اوبه مې وڅښلې اتينامنگوټی بياراوړك كړاودقبرونو تر څنگ يې د
پخواپه څېر كېښود،بوډۍ ترور راستنه شوه. اتينا ته يې وويل.
"شاباس لورې! دايې يواځې يادگارونه دي،دلته چاظالمانو څه وخت مخكې
دوه سرې وژلي و، ماچې سهاربزې راوستې، بزې پدغه مخامخ ځای راټولې
شوې،چې ومې كتل، وينې پرتې وې،پكول اويو توربوټ پروت و،پوه شوم
چې دلته چاڅوك وژلی دی"
كېنې لاس يې د جواروپټيوته ونيوپه مخ يې مړې،مړې اوښكې را ماتې
شوې وې ويل
-"يو ترې دې پټوته منډه اخيستې وه، هغه يې په ټوپك له دې ځای نه
ويشتلی و. بيايې مړي وړي و.پاس دغره په ډډه كې سمڅه ده،هغې ته يې
خېژولي و.شگې يې پرې راړولې وې"
-اوښكې يې په پلوپاكولې اووې ويل
-"خوشهيدان چرته څوك پټولی شي، هغوی خدای په خپلوقدرتونوراښكاره
كړه" اتيناترې وپوښتل
-"نو تاورله څنگه دلته دومره واړه قبرونه جوړكړي؟"
-"ماچې له كومې ورځې دغه وينې وليدې اوبيالاړم دكلي خلك مې خبركړل
اوهغو له سمڅې شهيدان راوويستل اوددوی ځوانۍ مې وليدې اوددوی له
درجو خبره شوم چې څومره ښايسته پراته وو" دواړه لاسونه يې خپلوكې
سولول او سر يې ورسره ورو، ورو خوځاوه." وۍ لورې كه دې ليدلي وای
لكه په خواږه خوب چې ويده وي،تندو يې داسې سپين برېښ كوو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکي،مسکي وو لکه دچاسره چې ټوکې کوي چې هغوی خلکو وې وړل بیامې ځو شپې سر په سر په خوب لیدل، چې په شنوباغونو کې به درنۍوچینوپه غاړه په تختونو ناست وو، یوه شپه مې ورته وویل بچوماهم درسره بوزئ. راته یې وویل "هر سهارچې بزې دغلته بوځې یو ځل الحمدالله اودرې ځله قل هوالله وایه او مونږ ته یې رابخښه نوبیابه دې راولو"بس زه هم راغلم. په وینو سره کاڼي مې ورله راټول کړل داقبرونه مې ترې جوړکړل او هر سهارورته الحمدو اوقل هووایم او نورې چې هم راته ځه کلیمې زده دي هغه هم وایم او هغوی ته یې ثواب وربخښم"اتینا ترې پوښتنه وکړه." نه پوهیږې چې داظلم به چاکړی وي"

اوښکې یې په خپل خیرن زړوکي پاکولې اووې ویل.

- "نه زه ځه پوهیږم خوکه هر چاکړی وي خدای دې ورته خپله سزاورکړي."

-"داسې ځوك خوله دغې پېښې وروسته دلته ځي راځي نه چې پخوانه راتلل"

-"دغه تبرگی راځي، دلته وگرځي راوگرځي او بیرته لاړشي. نه پوهیږم ځه پسې راځي"

-" تبرکی پخواهم دلته راته.....؟"

-"نه مخکی مې کله نه ولیدلی....؟"

اتینا ماته وکتل پوهېده چې دډېرومجرمانویوخوی دادی چې په کوم ځای کې جرم ترسره کړي لږترلږه یوځل خامخا دهغه ځای ننداره کوي اوکه ځه وېره ورته نه وي نو بیا کېدای شي ډېر هلته تگ راتگ وکړي.

اتینا ترې بیاوپوښتل " تروړې ونه پوهېدې چې کله یې شهیدان له کلي وړل ځوك پسې راغلي وو"

-ډېرخلك وو. همدغه تبرگی هم پکې و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"زه وايم چې هغه دلته راځي هم زما په څېر به يې دوی نه هېرېږي ځکه راځي.هغه يې زخمونه ډيرپه غور کتل"اتينا بياماته سترگې راواړولې ماناداچې هغوی د خپلو گڼذارونو زورکوت .بيايي هغې ته وويل

-" تروري هغه سمڅه چرته ده....؟"وې ويل

-"دغلته نژدې ده راځئ چې ورله بوموځم." ورسره روان شو. څلورپنځه دقيقې چې په ناوکې پورته لاړو يو کمر مخې له راغی . د کمردپاسه سمڅه وه. وروختو. دوه گزه به سره وره وه اونژدې درې گزه به اوږده وه . سری په ټيټه ملاورننوتلای شو. مونږ يې خولې ته ودرېدو. اتينا له بوډۍ نه بياپوښتنه وکړه

-" څومره وخت کيږي چې باران نه دی شوی"...؟

-"شپږورځې مخکې شوی و"

-"نودلته دامنډونه وينې...؟"

دسمڅې مخې ته په پرتوشگوکې يې منډونوته اشاره وکړه "نوددې مانا داده چې څوك په بيا،بيا دلته راځي.... تاخوڅوك نه دی ليدلی"

-"نا! ماخوڅوك ندی ليدلی چې دلته راغلي وي خو که تبرگی څه وخت راغلی وي اومانه وي ليدلی نوغاړه نشم بندولی. خوبل څوك دلته نه راځي. مونږ لا ولاړ وو چې له پورته نه دنيم کيلوپه وزن يوکاڼی را وغورځېد. نژدې ووچې داتينا په سرولگيږي مونږ حيران شو. هغوی ته مې وويل تاسوسمڅې ته ننوزئ. اتينا وويل

-" مخامخ مه ښکاره کيږه،داسې په څنگ لاړشه اوله هغه ځای نه وگوره"

له بډې نه تمانچه راوويسته مرمۍ مې تېره کړې وه خوکولنگ مې پرې ورښکته کړی و، په غټه گوته مې ورله کولنگ راواړوو. له سمڅې ښه لرې

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړم . وروغونډې مې سر او چت کړ، خنداراغله،په کړس،کړس مې وخندل غړ مې کړ

-"راووځئ د تروربزه ده"

بريالی چې راووت ، بزې ته يې وکتل وې خندل

-"دتروربزې هم له شکېو نه ډېرې ببرې دي"، تروړخپله بزه پسې روانه شوه او مونږ ترې ښکته راروان شو. اتينا وروغونډې وويل --

"دسترګوکونج کې کينې اړخ ته وګورئ"

مونږ غلي وکتل، دتورپکول اوخړوجاموسړی ولاړو، مخ يې واړو،کلاشنکوف يې له ځان سره جوخت ونيوچې په اوږه پروت څادر کې يې پټ شي . اتينا وويل

-" څوك دی؟"

بريالي ځواب ورکړ

-"د تبرګی کشری ځوی!"

اتيناوويل

-"زه فکر کوم چې وژنه جنايي ده."ماترې پوښتنه وکړه

-" له څه نه پوی شوې؟"

-"وګوره وژنه چرته شوې او سمڅه چرته ده،په خپلو پښو راتلل خو تر سمڅې پورې اسان دي خو د مړو راوړل او بيا هغه هم قاتلانو ته داډېره ګرانه ده قاتل ته وژنه دومره ګرانه نه ده لکه دا وروستی پټونه اوځای ته رسونه يې. مونږ وليدل چې دسمڅې خولې ته په يوه شپه کې څومره ګټی راوړل شوې دي. ددې دپاره چې مړي ښکاره نه شي.بيا ددلاور د ورور خبره چې په کومو ګټووينې توی شوې وې هغه يې په ډېرشواخون دلاسي څراغ په مټ پيداکړي دخوږ په اوبو يې پاکې وينځلې وې،دوی داټولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هڅې ددې دپاره کولې چې وژنې پټې کړي او چې دپېښې ښکاره کېدو نه يې دومره وېره لرله لامل يې همدادی چې دوی دبل چاپه وينا وژنه نه وه تر سره کړې بلکې دپيسو دتر لاسه کولو دپاره يې کړېده" ماورته وويل

-"همدغه فکرزه هم کوم اوددې ترورخبرومې داگومان لاپسې پوخ کړ خو ثبوت څه دی...؟ قضا خوستا فکرونه نه مني ثبوت غواړي"

-"په ثبوتونو پسې يې نه گرځو بس همدغسې يو رپورټ ليکم همدا دليلونه پکې راوړم زه پرې هم لاسليك کوم او ته به يې پرې هم وکړې نوره پکې څه خبره نشته . درپورټ يو نقل د شيگل ځارنوال ته هم ورکوم. هغه لاپه شك کې دی . اصلي قاتلان لانه پېژني د هغه به دغه شك لرې شي اوزمونږ به دسياست"

-"لکه څنگه چې مې مخکې درته وويل رښتيا دادي چې که خپل فکرپکې ملگری نه کړونومونږ تر اوسه يواځې ددې څه تتې نښې ليدلي، سم روغ ثبوت موندی موندلی چې پېښه جنايي ده . کېدای شي ديو جنايي قاتل غوندې سياسي قاتل هم د جرم د ځای بيابياکتنه وکړي" هغې وويل

- "دوی خپله سياسي خلك نه دی که وژنه سياسي وای نو دبل په ويناکېده. او هغه به خامخادوی ته دين رامخکې کاوه. او که وژنې ديني اړخ لرلای بيابه دوی دومره ډېر د ضمير سره په جگړه نه وو اخته. بس خبره به وه تېره به وه اودوی به هم هېره کړې وه"

بريالي وويل

-"کېدای شي دوی د جرمونو ډېر اوږد تاريخ ونه لري.اتيناعصباني شوه خپل سر يې په دواړو لاسونو ونيو وې ويل

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"تاسو خبره اوږدوئ،داخلك ډېر خطرناك دي،مونږ په يو ډېراحمقانه پلان كاركوو، زمونږ ژوند په خطر كې دی، بايد له فكرنه كار واخلو،په سترگوكې يې اوښكې راښكاره شوې.

-"خدای مه كړه كه په تا يابريالي ځه وشي زه به ځه كووم،ټول ژوند به ځان مجرمه گڼم"په سر مې ورله لاس راښكه

-"دزړه سره خپه كېږه مه،چې زه درسره يم هيڅ غم مه كوه، خدای به هر ځه اسان كړي، حوصله كوه"

اوښكې يې پاكې كړې.ماته يې مخ راواړوو " ته خو ورسره تېره ورځ ميلمستياكې گډناست وې ځه فكركوې....؟" ماويل "ښه پوخ مجرم دی. د كسين سلطان ټولې نښې پكې شته. هيڅ ته په ارزښت نه گوري"

اتينا پداسې حال كې په خنداشوه چې په سترگوكې يې لا اوښكې ځلېدې.

"چندان اهميت يې درنه كه "ماويل "په يوه كاسه راسره ناست و ،غوښه يې رانه ټوله وخوړه ،ماورته ځوخبرې پيل كړې خو ډېرې په لنډه يې ختمې كړې"

-" تاورسره ځه خبرې كولې"

-"ماورته خبره لومړی له ډوډۍ راونيوله،غوښه يې هسې په اوبوكې سپينه ځوښولې وه. زمانه يې پوښتنه هم ونه كړه په كاسه كې يې دډوډۍ په ماتولوپيل وكړ، ماورته وويل پكې ماتوويې...؟" وې ويل "زه خوبه يې پكې ماته كړم"اتينا وخندل "مانا يې داچې زه يې پكې ماتوم او ستاخپله خوښه"ماويل "هو.... اوچې ځونونې مو وخوړې ماورته وويل"ستاسو د ځای خواړه مې ډېرخوښ شو" وې ويل "كوركې يې هم همداسې پخوه" بيامې ورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ډېره ښکلې سيمه ده ډېره مې خوښه شوه" وې ويل "چې خوښه دې شوه پکې واوسېږه".اتيناوويل

-"که خوښه مووي شپه به دهمدې اسلم خان کاکاسره وکړو او سهار به لاړشو".بريالي وخندل

- "که تبرگی مو روغ پرېږدي"

-اتيناوويل "زه هم همدغه فکر کوم. خوڅه به وکړي لار به راته ونيسي؟" ماورته وويل " لاربه راته هله نيسي که له نن شپې مونږ اوهغوی دواړه ژوندي ووتو،اوکه يوه ډله له منځه لاړه نو هغه خبره شوه چې "خس کم او جهان پاك"

ماښام نژدې و چې بېرته کلي ته راورسېدو . اسلم کاکا په لار کې ولاړو. فکر مند غوندې و. پخير راغلی يې وواپه او دکور په لور راسره روان شو.زما سره ځنگ په ځنگ روان و، خو چې حواسو ته مې ورله کتل پوهېدم چې څه انديښنه لري. پوښتنه مې ترې وکړه.

-" کاکا!ولې انديښمن غوندې يې؟"

- " تاسو چرته تللي وئ؟"

- " ښکته دخوړکلي په لور!"

-"دڅه دپاره؟"

-" چې غرونه اوسيمه ووينو".

- "دغه لار خو تاسو ليدلې وه. پرې راغلي وئ ، او دسيل ځايونه خو د سمه لام نه پورته دي. د خوړ کلي په لور څه دي؟"

-" کېدای شي ډېر دسيل ځايونه وي خو مونږ نور ځايونه، نه وليدلي."

-" دکوم ځای پورې تلي وئ؟"

-" دبنگېرې دکمر پورې،چرته چې پُل پروت دی".

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" سمڅه مووليده؟"

-" کومه سمڅه ؟"

-" څه وخت مخکې چې پکې مړي موندل شوي وو."

-" هو!"

-" نورڅه خو مو ونه ليدل؟"

-" لکه څه ؟"

-" داسې څه چې اندېښنه يې دراچولې وي."

-" دتېرگی ځوی مو وليده".

- "سمه ده،تاسو کورته ځئ اوزه د تېرگي دوی کورته ورځم."

اسلم کاکا لاړ خو مونږ وګڼله چې څه پېښېدونکي دي. غلي روان وو. اتيناخاموشي ماته کړه

-" تمانچو ته مو مرمۍ تېرې کړئ. او ځانونه مود هر راز حالت دپاره په ذهني ډول تيار کړئ"

په تمانچو مو بيا کولنګونه راواړول لږه شېبه وروسته د اسلم خان کاکا کورته ورسېدو. زه او بريالی پاتې شو او اتينا دننه کورته لاړه.

دماښام د لمانځه وخت و. بريالي ته مې وويل

-"وخت دمانځه دی خو په وار سره به مونځونه کوو"

زه په لمانځه ودرېدم او هغه کړکۍ ته مخا مخ کښېناست، ماچې لمونځ خلاص کړ هغه ودرېد او زه کړکۍ ته کښېنا ستم.له کړکۍ نه د کور لويه دروازه ښکارېده. لږه شېبه وروسته خلاصه شوه. اسلم خان کاکا راننوت.ماورته کتل چې د حجرې په خوا راروان شو. زه دروازې ته ورغلم. خو هغه غلی حجرې ته راغی. وې ويل

-"ډاکټره! راغلي ياستئ زه به کورته ورشم"

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه لاړ خو زه پوهېدم چې حواس يې لا اوس هم په ځای نه دي.

اسلم کاکا دډوډۍ سره راووت. په ډوډۍ کې مې هڅه وکړه چې زه او بريالی يوې کاسې ته رانه شو. همدغسې مو وکړل زه داسلم کاکا اوبريالی يې دځوی سره يوې کاسې ته کښېناست. دډوډۍ له خوړلو وروسته اسلم کاکا خپل پنځلس کلن ځوی کورته ولېږه او پخپله يې د چاى پيالې ډکې کړې او وې ويل

"ډاکټره! مازديګر مې دتبرګي ځوی وليده چې ستاسو نه مخکې راروان و،زه په دويمه ورځ په تاسو شکي شوم. خو زه پښتون يم او تاسو مې په کورکې مېلمانه وئ، داراته ډېره ګرانه وه چې له خپلو مېلمنونه پوښتنه وکړم. ستامېرمن دتبرګي دوی د کور له کومې ښځې نه څه پوښتنې کړې وې او دغو پوښتنو هغوی هم په شك کې غورځولي وو. اوس يې ماشکونه يوڅه لرې کړل. خو تاسو راته رښتيا ووايئ چې څه پسې راغلي يئ. کوم کسان چې پدغې سمڅه کې مړه موندل شوي وو دهغوی خپلوان خو هم نه ياستئ،ځکه چې که هغوی راتللای نو د ښځې راوستلو ته يې څه اړتياوه. بس راغلي به وو،مړي به يې کړي وو اوتلل به."

ورته ومې ويل"کاکا!ته زما نه څه پوښتې؟"

-" ستاسو دراتلو مسخد".

-" رښتيا ځواب غواړې.؟"

-" وو- رښتيا".

-" په ځان کې د رښتيا د اورېدلو وس وينې؟"

-" ډېر ګرځېدلی يم،څو ملکه مې خوړلي دي او دا مې زده کړي چې په سړه سينه ځنګه خبره واورم او ځنګه په سړه سينه ځواب ورکړم. که زما په وژلو پسې هم راغلي ياستئ، ښکاره يې ووايئ،داژمنه نه کوم چې ځان به تړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

درسپارم،ژوند خوړ دی،ځان مرگ له نه درکوم خو دا ژبه درسره کوم چې تاسو هم مرگ له نه ورکوم".

-" مونږ دامالومول غواړو چې تبرگي دوی کومې وژنې کړي دي دڅه دپاره يې کړي،دپيسو دپاره که دچاد سياست دپاره؟"

-" بس دهمدې مالومولو دپاره راغلي يئ؟"

-" وو، بس دهمدې لپاره".

-" که درته مالومه شي نو بيا؟"

-" نو که دپيسو دپاره وي هم زمونږ ورسره کارنشته او که دسياست دپاره وي هم".

-" په خندا شو ټکورجانه! نو بيا يې مالوموئ څله؟"

-" کاکا ځينې خلك داسې گڼي چې داوژنې سياسي اړخ لري او که دغه رښتيا وي نو بيا امريکايان غواړي د هغوی په وينا دلته چڼ او دپاکولو عمليات تر سره کړي او تاسو ته مالومه ده چې دهغوی د پاکولو عمليات د گنده کولو او لاپسې خيرنولو عمليات دي،او دچڼ عمليات يې د ښو او بدو د گډولو او په يو صف ددرولوعمليات دي. زماپلارهم دکونړ دی او د يو کونړي په صيپت نه غواړم زما داسيمه بې ستره شي. که خدای مه کړه د تالاشۍ په وخت د کوم غير ملکي فوځي شنې سترگې د کومې افغانې خور په سپين مخ ولگېږي نو همدغه د ټولو افغانانو د سر ټيټۍ دپاره بس دی. مونږ ښه پوهېږو چې جرم دپيسو دپاره شوی. خو زمونږ خبره بې ثبوته څوك نه مني، زه د يو افغان په توگه له تانه هم غواړم چې زمونږ سره مر سته وکړه او داخپله سيمه بدرنگۍ ته مه پرېږده.

په اوږه يې راله غلی غوندې لاس کېښود

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"پیاله دې واخله،سړېږي او بې غمه اوسه زه ستاسو سره یم، هر ډول مرستې ته تیار یم، دا سیمه مونږ له وروسیانونه ساتلې ده هغوی ورته نه دي راغلي، له دوی نه به یې هم ساتو"

د چای له څښلو وروسته څه شېبه ناست وو، بیا یې وویل

-"ډاکټره! ویده کېږو،خو نن به کټونه بدلوو ته به زما په کټ کې ویده کېږې او زه به ستا"

-" ولې ....؟"

-" بس پوښتنه مه کوه خو دکور دبلې په سرکټ پروت دی ورخېژه او مېرمن دې هم ورخېژوه زما هغه به اوس دحجرې بلې ته راغلې وي".

زه ټکنی غوندې شوم وې ویل

-" زما او ستا پرده سره شریکه شوې پوهېږې چې مېرمن دې زما مېرمن ته خواښې ویلې ده.

په هغه پسې دکور په لور ور روان شوم په لومړي ځل یې راته مېرمن د بچي په خطاب ستړي مشي راکړه. ما ځان کټ ته ورساوه لږه شېبه وروسته اتینا راغله.ځان یې کټ ته راوغورځوو وې ویل

-" د خوب ځای مو څنګه بدل شو" " کېدای شي دامنیتي دلیلونو له مخې، خو تا څنګه خواښې پیداکړه"

مخ یې راله په مخ کېښود

-" لوی ارمان مې دی چې افغانه خواښې ولرم، ماویل که ستا مور ته ژوندي ونه رسېږو نو یوې افغانې مورته خو به مې خواښې ویلې وي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم څپرکی

دمـجرم پـه ځـرك پسـې

دسهار له لمانځه وروسته مې لاسونه ددعا لپاره لپه کړي وو. چې اسلم خان کاکا له جومات نه راغی،حجرې ته راننوت، زه هم راپاڅېدم وې ویل

-" ډاکټره! تبرگی دوی تللي دي"

-" چرته تللي؟"

-" باندې ته،زمونږ خلك په پاس غرونوکې ورشوگانې او مال چرونه لري،په اوړي کې مالونه هلته بیایي، همدې ته مونږ بانډه یا بانډې ته تلل وایو".

-" ستاسو د کلي بانډې چرته دي..؟"

-" زمونږ بانډې نژدې دي خو تبرگی دوی دخپلو دوستانو بانډې ته تللي، دوستان یې په لنډي ناو کې دي...."

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" او ددوستانو باندې يې؟"

-" باندې به يې هم همدغلته چرته وي".

اسلم کاکا دغه خبرې وکړې اوکورته واوښت، زه څه شېبه بېخي بې حسه غوندې وم،هيڅ فکر او پرېکړه مې نشوه کولای. نه پوهېدم څه وکړم،له بېگاه نه مو چې د وژونکو په پېژندو باور يو څه پوخ شوی و،خپل هدف او موخه مو بدله کړې وه. اوس مو هدف يواځې دداسې ثبوتونو لاسته راوړل وو چې وښيي پېښه جنايي ده که سيا سي. خو شپه موپه خواره خوب تېره کړې وه. هيڅ بيلگه او ثبوت مونه لاسته راوړی و او نه مو پسې هڅه کړې وه. ناڅاپه مې څه ذهن ته ټکان راکړ، يوه شېبه په فکر کې لاړم .

گورم چې امريکايانو لوی، لوی وزنونه په شا پسې تړلي ټوپکې يې مخامخ نيولی په ماشو يې گوتې ايښي، ستمېږي او دشيگل له پل نه پورته د درې په لور راروان دي.لومړي کلي ته راورسېدل ، يوپوځي بل ته د گوتې په اشاره يو کور وروښود. پخپله د څو نورو شين سترگو سره د کور مخې ته ماشه په لاس ودرېد، او نوروته يې کورته د ورننوتو نغوته (اشاره)وکړه، هغوی دروازه ووهله، خلاصه نشوه دټوپك په کونداغ يې دړه ماته کړه،ورننوتل، له دننه د ښځو او ماشومانو شور ماشور راووت،زما په مغزو راننوت سر مې څنډواهه، ځان ته مې وکتل چاراته په غوږ کې وويل "که په هر ډول کېږي پکارده چې دې سيمې ته د بهرنيو فوځيانو دراتلو مخه ونيول شي"له دې سره اتينا رايادە شوه چې زه يې په څومره هيلو له ځان سره ملگرې کړې وم. مينه مې وه،دهغې داحساساتو درناوی مې خپله پښتو گڼله،او پوهېدم چې ښځه که هر څو مره پيا وړې،ځواکمنه او بر لاسې شي خو سترگې يې تل د نارينه په ملتو نښلي. او بيا هرې خورته خپل ورور اوهرې مينې ته خپل مين په ټو لو بر لاسی اتل او دفکرونو شهزاده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکاري.اوزه خو د کومې بلې سیمې مین هم نه ووم، پښتون وم . او پښتو داده چې که ښه پوهیږې چې مرې، ژوند دې ختمیږي. هیلې او ارمانونه دې په وینو کې بهیږي خو د ښځو په مخکې څنګه وایې چې دې ځای ته نشم یا نشو تللی، د مرګ وېره پکې ده. دایوه بانه کېدای شوه چې اتینا ته مې ویلي وای، مونږ پښتانه یو. که مونږ مړه شو څه خبره نده.پښتانه هسې هم فکر کوي چې د غیرت دمرګ لپاره پېدادي. خو دپښتنو مړي هم دانشي زغملای چې ښځه دې یې د بل چا لاس ته ورشي. او همدا وجه ده چې ډېرې پښتنې ښځې له کونډتوب وروسته د خپل مړ مېړه غیرت ته ګوري او نور ودونه ،نه کوي.

خو زه پوهېدم چې داهم تشه یوه بانه ده او داسې بانه چې اتینا خو به پرې وغولوم خو چې بېرته روان یم سر به مې ټیټ وي، سترګې به مې ټیټې وي او پښتنو خو ددنیا لویو،لویو زبر ځواکونو سره ډغرې د همدې سر د هسك ساتلو لپاره وهلې دي.

او ددې سر دهسك ساتلو یو اځې یوه لاره ده چې "داسې څه مه کوه چې داسر پرې ټیټېږي، او دداسې څه له کولو ډډه مه کوه چې په نه کولو یې ټیټ شي" زه پدې فکر کې ووم چې بهر مې د پښو ښکالو تر غوږ شو چې ومې کتل اسلم کاکا و. سپك راپاڅېدم. ورته ومې ویل

-"کاکا!مونږ ورپسې ځو"

-" چرته ؟"

-" چرته چې هغوی تللي."

-" پوهیږې چې دا ډېره خطر ناکه پرېکړه ده".

-" که هر څه وي، خو مونږ به ځو."

لږ فکر یې وکړ. بیایې وویل

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ماورته پرون ویلي وو چې دوی ځي کوم بل کلي کې د خلکو درملنه کوي، خو کلی مې ورته نه و ښو دلی."

-" نو بیا مونږ ددغې خبرې نه ګټه اخیستلی شو. هلته چې مو ووینې فکر به وکړي چې زمونږ له راتګ نه مخکې یې دا پلان درلود".

-" یوڅه دغه دلیل هم د ځان خلاصولو لپاره کاروړکولی شئ".

-" نو بیا مونږ ځو."

-" که وروستی پرېکړه همداوي نو بیا چای وڅکئ او روانېږئ".

-" بیخي سمه ده."

دی کور ته واوښت، بریالی هم چې بهرته وتلی و راغی. هغه مې هم خبرکړ.ځوی یې چای راووړ. چای مو وڅښه. او چې کتل مو دی خپله مخکې مېرمن یې او اتینا ورپسې راووتل. مونږ هم راپاڅېدو. مېرمن یې یو ځل بیاد ځوی په خطاب رخصت کړم. چې له دروازې بهر راووتو سامانونه په کچره باروو او دوه کسه ورسره ولاړوو. یو یې د کچرې سره رخصت کړ او بل یې زمونږ دلارښود په ډول له مونږ سره پرېښود.اسلم کاکا غاړه راکړه،وې ویل

-"نه پوهېږم ډاکټر درته ووایم که ټکور" بریالي ورته وویل

-"دواړه یې کړه چې ډاکټر ټکورشي" وې خندل

-"داټکور د حکیم سره ښه لګېږي د ډاکټر سره ښه نه برېښي"بیا یې غلي غوندې وویل

-"ډاکټر ټکوره! پدې بوخڅکۍ کې دېبې دغره یو څو کانې دی. یو څو نه بلکې څلور قلمونه دي.دوه دې دمېرمنې دی یو ستادی اویودې د ملګري". بوخڅکۍ مې ترې واخیسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"کاکا! دپېچ غرونه خو بېروچ لري او که په دومره وزن کې بېروچ مونږ ته راکړې نو داخو ښه خبره نده"

-"په ښو بدو پسې يې مه ګرځه،دا په يو ډز راغورځېدلي دي نور مې خرڅ کړل او پدې کې به ستاسو نصيب و"

بس ترې وامې خيستل اتينا هم راووته چې يو ځل بيا يې تور زړوکې په سر و او روان شو.مونږ نېغ دغره څوکې ته وختو. د غره څوکه دهوايي ډګر په اندازه پراخه او داسې اواره وه چې د هوايي ډګر دجوړولو لپاره يې د زغل ليکې له پخو ولو پرته بل کوم ځای اوارول نه غوښتل زمونږ لارښود،محمدين ګل چې دپنځه څلوېښت کلونو په شا او خواکې ښکارېده. او د اسلم خان کاکا په څېر لويه ږيره يې تر سينې راخوره وه وويل

-"دې ته باغونه وايي نااشنا خلك ټول فکر کوي چې ددې غرونو څوکې به تېرې څوکې وي خو وګورئ ډېر دلرې پورې دا ټول غرونه اواردي. د غره دغه لمنې چې د شنګس لورته پرتې دي هم همدغسې اوار ميدانونه لري ،داټول ډاګونه همدومره دنګونښترو پوښلي دي نو ځکه يې سړی په اوار والي نه پوهېږي. خو چې پکې وګرځې د لاس دتلي غوندې اوار دي"

لږ چې مخکې لاړو وچ نښتر مو وليدل چې دشپول په ډول يو د بل څنګ ته ولاړ وو. چې نژدې ورغلو دايو لوی ډنډ و،دومره ډنډ چې د سيل دوړوکيښتيو دچلولو لپاره ډېر وړ ډنډ و.شنو اوبو يې سترګې نيولې، عجيبه لاداوه چې د شنو اوبو په منځ کې کبان ښکارېدل له محمدين ګل نه مې پوښتنه وکړه داخو د باران اوبه دي نو کبان له اسمانه را وورېدل که له کومې راغلل؟ .وې ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ډېر کلونه پخوا ورته دسيمې خلکو په وار سره اشرونه وکړل په خوړ کې يې کبان ونيول او په اوبو کې يې دلته راورسول اوس هغه ډېر شوي دي او غټ شوي هم دي"

خو مونږ لا اوس هم پدې نه پوهېدو چې د نښترو دلرګو داشپول يې ورته ولې وهلی ؟ محمدين ګل وويل

-"د مالونو دپاره، مخکې به مالونه اوبو ته راتلل ورغورځېدل به داشپول ورته ولس تاوکړ چې مالونه ور ونه غورځېږي"

مونږ د باغونو چې رښتيا هم اوار ډاګونه وو په مينځ ووتو او شنګس ته ورسېدو. شنګس کې مو د اسلم کاکا ديو دوست په کور کې د غرمې ډوډۍ وخوړه. د شنګس کوربه مو شېرګل و. چې د دېرش دوه دېرشو کلونو په عمر لوستی ځوان و. او همدغلته په کوم ښوونځي کې ښوونکی و. ويل يې د شعر او شاعرۍ سره هم مينه لري. ورته ومې ويل"قدرت چې کومه ښکلا ستاسو سيمې له ورکړې پکارده چې پدې غرونو کې د نړۍ تر ټولو شهکار ادب وپنځول شي"

له غرمې وروسته د شېرګل نه رخصت شو او بيا مخ پورته روان شو. دا ډېر ګران مزل و. دغه غرنۍ سيمه ده محمدين ګل ويل "دغربه په ببخ ځې ياپه سر"مونږيې رساپه سر روان شو، په يوه څوکه ختو او په بله کوزېدو چې قضامازديګر دلنډې ناو کورونو ته ورسېدو. مونږ چې د چاکورته راغلي وو هغه هم باندې ته تللی و. خو باندې يې محمدين ګل په دوه پوښتنو مالومه کړه او نېغ يې ور وستو.ده ته نو محمدين ګل ټوله خبره په درې ټکوکې رالنډه کړه.

"دا دا سلم خان کاکا مېلمانه دي. دادهغې ډاکټرې مېړه دی چې اوس ستاسو کورته ننوته. او دابل ددې دوړو ملګری دی.که کچرو سامان

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوړی وي نو په هغې کې،دارو او نور بلا،بتر دي دوی يې خلکوته ورکوي او کاکا اول سلام کوو او بيايې ويل چې ښه به يې وساتې" بس دمحمدين گل خبره نوره ختمه وه .د کوربه سترگې وړې تنگې تنگې خوتکې شنې وې، خړ پکول او مۍ وريجې ږيره،شونډې يې پېړې نه وې خو ډېري په بې خونده ډول بهر ته راوتلې غوندې وې او نوم يې هم ځواکمن و، ماچې ورته په غور وکتل، زړه مې وانه خيست.د چاچې شونډې او په ځانگړي ډول لاندينۍ شونډه بهرته راپاسترغوندي وې او يايې لاندينۍ شونډه له پاسنۍ هغې جوت پېړوالی ولري، چې دشونډې دغه ډول هم بهر لوري ته يوڅه ځوړند غوندې ښکاري دغه ډول خلك ياخو بېخي رازنشي ساتلی او يادخولې ډېر لوی خارښ لري. په هغه څه کې گوتې وهي چې کاريې ورسره نه وي،او زمونږ نوی کوربه همدغسې و. زه پوهېدم چې سبابه راباندې ډېرې باندې خبرکړي.

خو بله لارهم نه وه او کله،کله داسې هم وي چې روغ سړی به دې هسې په نظر کې ښه رانشي. اودچاپه نظر بد راتلل ددې دپاره دليل نشي کېدای چې دغه سړی به خامخا بد وي.هغه يو څه په شکمنه کتل خو په مسکايې وويل

-"دامو خپل کوردی هر څومره وخت چې تاسو غواړئ دلته داسې واوسئ لکه په خپل کورکې چې اوسېږئ، اورښتيادکچړې واله ستاسو سامانونه رارسولي دي.دننه مې خوندي ايښي"

ددوی بانډه دغره په لمنه کې وه.دغره لمنه هم ورته نشوه ويل کېدای رسا دغره په نيمه کې وه، خو غر دومره لوړ نه و. د دوی سره يواځې دوه کېږدونه وو.دخپلې کېږدۍ ډولې کوتې نه څوقدمه لرې يې واچول . دماسختن ډوډۍ مو په همدغو کېږدونو کې وخوړه. چای موپسې وڅښه . بيا يې يو کټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخيست. د غره په لمنه کې پورته روان شو.دسپوږمۍ په تته رڼا کې مې وليدل چې ښځې يې بستره اخيستې،پسې روانه وه.
کټ يې برابر کړ. ښځه يې کېږدۍ ته اودی زمونږ خواته راغی.راته يې وويل "ډاکټر صيب!تاسو له مې کټ جوړکړی. ښه ډاډه پکې ويده شئ. او ملګری به دې همدلته ويده شي زه او محمدين ګل به هم ورسره پرېوزو" برياڵي ته مې سترګوکې ور وکتل ،موسکې شو په سر يې اشاره وکړه چې ورځه شپه موپه خېر.
بس روان شوم.چې کټ ته ورسېدم اتينا لا پخوا رسېدلې وه. کټ کې ناسته وه.په خندايې وويل
-"لکه چې پښتو دې کچه کېږي، دلته به د کټ مينځ کې پوله د څه نه جوړوې کمبله هم نشته" ورته ومې ويل
-"پاڅه"
پاڅېده،توشک مې په اوږدو رساپه منځ راغبرګ کړ. په کټ کې مې اوږد وغزاوه.په خندامې ورته وويل
-"پښتو مې وساتله"وې خندل
-"ما اورېدلي وو چې پښتانه ښځوته شا نه وراړوي"
ددې سره مې په مغزو کې کوم چينجی وخوځېد،توشک مې ونيو، ښکته مې وغورځاوه
-"بس راځه چې نن يې مالومه کړو، دپښتو يوه لار به پرېږدم په بله به روان شم"
هغه له خنداشنه وه.بېرته يې توشک راواخيست.خو ما بيا وغورځاوه. له لاسه مې ونيوله . کټ کې مې راڅملوله. زرېې وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" دمور نصیحتونو ته دې وګوره،ډېرې لږې ورځې پاتې دې پدې کې دې خپل ښاغلی ځلمیتوب او زما پاك پېغلتوب دګناه په سیند مه لاهو کوه" په سترګو کې یې اوښکې راغلې
-"ماخو ستانه سپیڅلتیااو پاکي زده کړه،ټوکه مې درسره کوله.خدای دې ټول ځلمیان همدغسې سپیڅلي او پاك زړي کړي "
 پاڅېده توشك یې هماغه شان په کټ کې وغزاوه ماته یې وویل" وخېژه!اوربېدلي مې دې چې افغانی مېرمنې د مړونو کټ له ورځي ،مړونه یې دهغوی کټ ته نه ځي"ماویل
-"خدایه خېر بیا په بله لاره نه شي"وې ویل
-"نوولې داسې کوي؟"
-"ځکه چې دښځو سره اکثربچي وېده کېږي اوکه مېړه یې دهغې کټ ته ورشي نو کېدای شي دوی په ځان پوه نه شي او ماشومانو ته زیان ورسېږي"زرېې وویل
-"اوکه زیان ورونه رسېږي نو راویښ خو به شي" بیایې وخندل
-"پښتو هم عجیبه ده، د همدغې پښتو دپاره دې دا څوشپې په ځان څومره سخته تېره کړه. زه در باندې پوهېدم چې په زړه دې څه تېرېږي،او هغه یوه شپه خو نیمه شپه راپاڅېدې،د سپوږمۍ رڼا ته دې راله مخ ته په ځیر،ځیر کتل،ما په زړه کې ویل لکه چې پښتو او د مور نصیحتونو ته همدلته شاکوي، خو بیادې یو سوړ اسویلی وویست او سر دې کېښود خو اوس دې دغه هر څه په اوبو وړل"ورته ومې ویل
-"په استنبول کې دې داپه فکر کې تېرېدل چې کله به دداسې اوچت غره په نیمه کې کټ اچوې او ویده کېږې به ؟"وې ویل

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"نه ، او بيا دافکر مې کله کولی شو چې په هغه کټ کې به راسره ته هم نژدې گاونډی يې،زه به درته خبره کوم او ته به يې په بله اړوې"
غبرگ مو ښه په کټ،کټ وخندل بيا مې خوله سپين اننگي ته ورنژدې کړه هسې مې ترې يو چړپ وويست او ورته ومې ويل
"گرانې ويده شه داسې دپاټکونو شپې ډېرې نه دي پاتې"

يولسم څپرکی:

دشــنو گـټو قــاضــي

ځواکمن دوی په بانډه کې اوسېدل، کلی نه و چې گڼ کورونه سره يو ځای پراته وای.که څه هم دغه غرونه ټول د خلکو بانډې وې. خو يوه بانډه له بلې دومره لرې وه چې خبرول يې او بيا د کتنې لپاره د هغوی راتلل اسان نه و.او ددوی دبانډې تر څنگ نورې درې څلور بانډې وې،چې په گرانه به پکې پنځلس ،شل کسه اوسېدل هغوی ته يې خبر ولېږه، راغلل،چې يوکورپکې دتبرگي هم و. تر غرمې پورې اتينا وکتل وروسته وزگاروو. مونږ غوښتل دغه سيمه ووينو او محمدين گل ته ددغو غرونو لوښت،لوښت مالومه وه. هغه مو له ځان سره واخيست او په غره کې مخ پورته روان شو.دغره څوکې ته چې ورسېدو.هغه راته په گوته د غرونو سرونه راوښودل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"هاغه مخامخ غر ته چيل گټې وايي چې له سمه لام نه مخامخ پورته راشې همدغې څوکې ته رارسيږي.مونږ ته مخامخ دې څوکې ته پنډسر وايي"پوښتنه مې ترې وکړه

"چيل گټې ورته ولې وايي؟"

"دغلته گټې يوه دبلې په سرچيل پرتې دي کېداى شي له دې امله"

بيا يې وويل "د چيل گټو او پنډسرترمنځ چې کومه کږپه ده پدې چې وخېژې همدغلته دشنوگټوقاضي دى"اتينا ترې پوښتنه وکړه

-"دغلته خو مونږ دشنو ونونه پرته نور څه نه وينو ولې کومه ابادي هم شته چې دغه قاضي پکې اوسيږي؟"

-"نه!دغه په غره کې ښکته يوه لويه کنده ده،کنده هم نه ده يو سورى دى.اودغه قدرتي دى،دومره ژور دى چې کاڼى وروغورځوې تر څودقيقو پورې يې کړنگا اورې خو تر اوسه يې لا چا ښکته دلگېدو غږ نه دى اورېدلى،خلک وايي چې داڅوميله ژور دى" پوښتنه مې ترې وکړه -"نو قاضي ورته څنگه وايي؟"

-"داد پخوا زمانو نه په قاضي مشهور دى،دټولې سيمې خلک چې دشپې مرگونه کوي، خلک همدې ته غورځوي"مونږ ورته وويل

- "ولې يې وينو نه؟"

-"راځئ چې ورشو" اتينا ترې پوښتنه وکړه

-"ددې قاضي سينې ته به څومره ارمانونه ورغورځېدلي وي؟"

محمدين گل وخندل

"په سلگونو خو يواځې دجهاد په وخت کې ورغورځول شوي دي"

"تاهم ورته څوک ورغورځولي؟"وې خندل

- "رښتيابه درته ووايم، يو ملا مې ورغوځولى دى"

(c) ketabton.com: The Digital Library

- "ملا دې ولې ورغوځوو؟"
- هغه دوروسيانو ملاو.
- "د وروسيانو ملا؟"
-"وو.... وروسيانو له يې مونځ ورکوو" بريالي ورته وخندل
-"تاته چا وويل چې دوروسيانو ملادی؟"
-" قوموندان صيب راته وويل چې دا د وروسيانو ملا دی،دشنوگټيو قاضي له يې بوځۍ چې ځه پرېکړه پرې کوي ، بس مونږ هم رااووست"
اتينا ترې وپوښتل
-"ښځې به هم چاورغورځولې وي؟"
-" دلته دښځو ورکېدل پخپله يو شرم دی، پېغور دی، بيا خلک وايي د فلانکي لور ياښځه تښتېدلې ده نو ځکه ورته ښځې ډېرې کمې ورغورځول شوي دي، خو دښځو د انډيوالانو ځای همدغه دی.انډيوال يې دې ته ورغورځوي او ښځه بياله غره نه ورغړوي. خو يوه سړي خپله لور چې له باندې نه يې بزې ځرولوله بيولې وې او انډيوال يې پسې هم راغلی و،دواړو سره ځه نوکې لگولې وې،ده ليدلي وو،دواړه يې وروغورځول"
مونږ لا داخبرې کولې چې محمدين گل وخندل
-"ملا صيب چې مودې ځای ته راورسوو،په ځان پوی شو، وې ويل
-"پدې گټه به يو دوه رکعته لمونځ وکړم"
زما ملگری ورته وويل
-"وروسيان نشته دی چې درپسې ودرېږي، دهغو سره دې گډ ډېر مونځونه کړيدي، هغه دې بس دی،رامو ووست د ډډم پدې بوټي مو ودروو او ښکته مو ټېله کړ"

(c) ketabton.com: The Digital Library

دشنو ګټو قاضي ديوې څاه په ډول ددوه مربع مترو په کچه پراخه او تر نامالوم ژور والي پورې ژوره کنده وه. په غاړه يې يو د ډډم بوټی ولاړ وچې څنې يې قاضي ته ورښکته شوې وې او قاضي يې نژدې په خپلو څنو کې پټ کړی و. محمدين ګل ويل چې دی کله وړوکی و هم دا ډډم د قاضي په څنډو همدغسې راخور و. له قاضي نه څومتره لرې د نښتر يوه لويه ونه ولاړه وه. محمدين ګل ويل چې" له ده نه ورته دوه بزې هم ورغورځېدلې دي او خلکو يو وخت کوم لېوه هم ورغورځولی و"

بريالي ورته وويل

-"نو دقاضي سينه نده دپاکستاني اچار بوتل دی، چې امونه او ټېپر پکې يو ځای پراته وي"

مونږ درې واړو په وار سره سرونه ورښکاره کړه چې ښکته توره يو کنده وه نور څه نه ښکارېدل،خو دغه ټولې سيمې يو وحشت غوندې لاره،د انسانانو يو په بل باور ختمېده،تردې پورې چې کېدای شي د اتينا به په ماباور نه و،لومړی يې محمدين ګل ته وويل

-"ته لرې شه،"

چې هغه څوقدمه لرې لاړ،بيايې زه له لاسه ونيولم او سر يې ډېر په وېره ورښکته کړ.مونږ وروغوندې له قاضي نه راستانه شو خو پداسې حال کې چې تر ډېره پورې يو هم خبرې نشوې کولای او يايې زړه نه غوښتې. ماښام نژدې وچې د ځواکمن باندې ته راورسېدو. هغه له خپلو خونو څو قدمه لرې ولاړو،روغبړ يې وکړ،راسره ستون شو. راته وې ويل

-"ډانګترصيب مانه پرېښودی خودګنډېري پلار خپله راغلی و. ډېرټينګ شو ويل يې چې دوی به بېګاته زما مېلمانه وي". زړه مې وښويد چې په بلا واوښتو. اتينا ماته وکتل ماورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"زمونږ سامانونه چرته دي" وې ويل

-"هغه يې هم يوړل"

دلته چې مې ورته وکتل سترګې يې دمارغوندې تيرې، تيرې راته ښکاره شوې. غلي،غلي يې راته ويل چې "زه هم ورسره شريك يم" زما رنګ والوت، زه پوهېدم چې هغوی زمونږ بايکونه دڅه دپاره وړل. دهمدې لپاره چې وې ګوري . اوخپل شك په يقين بدل کړي. اوهغوبايکونودوی شك په باوربدلولی شو،په هغو کې سټيلايټ ټلېفون، تمانچې،بې هوښه کوونکې سپری ګانې،برچې (چړې) اودقضيې په هکله د اتينا څه نوټونه وو. اوداهريوځانله زمونږدمرګ لپاره پوره و. اتينا ماته وکتل چې زه يې عصباني وليدم وې وېل

-"خېردی کاکا ياستاسره شپه يادهغوی سره شپه. ټوله يوه سيمه ده،او تاسو ټول يوورونه يئ" هغه ووېل "راځئ چې زه درسره ملګری شم چې ومورسووم" برياڵي ورته وويل

-"دغه مخامخ باندې ده ستاتللو ته اړتيانشته، پخپله به ورشو" محمدين ګل وويل"زه دتبرګي مېلمستيا نه خورم، همدلته دځواکمن سره پاتې کيږم او سهار چربانګ مال(مهال) ځم."لاس يې راکړ اودهغه مارسترګي سره روان شو.مونږ هم ترې را وګرځېدو.اتينا ته مې وويل

- " تمانچې دې بايك کې دي......؟"

وې ويل "يوه مې په بدې ده او بله په بايك کې"

- اوچاړه . .؟

- "هغه مې هم په پنډۍ پورې په خپل ځای تړلې..."

- "اوکارتوس....؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

- "درې جاغوره زما سره دي، درې په بايك کې او نور زياتيګړي کارتوس هم په بايك کې دي، خو ستاسو څنګه چل دی دواړه تمانچې درسره دي.؟"
- "نه زمونږ سره هم، يوه، يوه درې، درې جاغوره او يوه چاړه راسره ده اويوه، يوه تمانچه او نور کارتوس مو په بايك کې دي"
- "بيانومونږ هغوی ته بې وسلې ښکارو"
- "هو... چې سپرې ګانې ونه پېژني"
- اتينا په فکرمندۍ وويل "وبه يې نه پېژني"
- "په څه ډاډه يې.؟"
- "پدې چې دهغوی دکور يوې ښځې ته چې په خوارځواکۍ اخته وه، او ماله راغلې وه دبسکټو او تودو کاليو سره مې دماشو يوه سپرې هم ورکړه. کېدای شي هغوی پرې د هغې ګومان وکړي. خوکه وه يې پېژني نوڅه فکرکوئ چې لومړی به څه کوي...؟"
- "لومړی به تابې هوښه کوي"
- بريالي وخندل "او بيا به مونږ پسې راځي"
- اتينا وويل "څه فکر کوئ چې ددوی د کورښځې به هم ددوی له جرمونو خبرې وي"
- بريالي ورته وويل "هو! خبرې نه چې پکې شريکې دي"
- ماورته وويل "مالومه خبره ده چې له جرمونو يې خبرېږي اوکه دهغوی ورسره هم لاره نه وای نوخامخايې هڅه کوله چې له دغې لارې يې راوګرځوي اود کوم کور ښځې چې وغواړي کور په سمه لاررروان کړي روانولی يې شي. داهسې خبره ده چې د افغانستان ټولنه نرپاله ياسرې پاله ټولنه ده ، له حضرت ادمه تردې دمه نرۍ د ښځې په فکرونو پسې ځغلي"
- "اتينا وويل دانوبيا يوه بله لويه خطرناکه خبره ده"

(c) ketabton.com: The Digital Library

-ورته ومې ویل

-" خطرقدم په قدم شته خومونږ باید پوه شو چې که ځان خلاصوو د خوشحال خټګ په شعربه عمل کووچې (که فلك دې د زمري په خوله کې ورکا + دزمري په خوله کې مه پرېږده همت)"

-اتینا وویل

- "سمه ده! زه به دننه ددوی په کورکې یم ځکه چې په نورو کورونو کې هم زه له تاسوجلاوم،دوی به ماته دیوکمزوري بنیادم په سترګه ګوري، لومړی به له تاسونه ځان خلاصوي او بیابه زما واروي . زه به دننه حالات څارم، که پوه شوم چې په تاسودحملې وخت رارسېدلی زه به په هرډول چې وي تاسوته ځان در رسوم،خو تاسو به لږ ترلږه شل دقیقې ځانونه مرګ ته نه ورکوئ "

-ماورته وویل

-"کېدای شي دحملی وخت دوی دشپې دلسوبجونه وروسته وټاکي"

-اتینا وویل

- "هو...ځکه چې یود کلي خلك ویده شي. مادلته ولیدل چې داخلك ډېر وختي ویده کیږي...."

-"...او بل یې د کور ماشومان ویده شي"بیایې لږ فکر وکړ وې ویل "اوچې ببخي ورنشو نو څه" بریالي وویل چرته به لاړشو.

"بس همداسې به دشنګس په لار بېرته وخوځو"

ماورته وویل

"دوی زمونږ سامانونه وړي دي،هغه به یې کټلي وي . که مونږ اوس ځو هم، دوی مو روغ نه پرېږدي" اوکېدای شي لا دغسې نورو ته زمونږ دسامانونو په شودلو هغوی هم له ځان سره ملګري کړي .اوبله داچې غر دی مونږ پکې

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناآشنا یو او دوی ته سم مالوم دی .کېدای شي ډېر له لرې مو وولي .

دومره له لرې چې زمونږ دتمانچو مرمۍ ورونه رسېږي . دتېښتې لارنشته خو ځانونه تکړه کړئ .

مونږ لادغه خبرې کولې چې وموکتل دتبرگي دوی کورته رسېدلي و.اولنډ، پنډتبرگی مو لکه یږ(مېلو) مخې ته ولاړو. په شیطان وزمه خندا کې یې پټ،پټ دا احساس راکوو چې" تبرگی مې درته تېره کړی"

- وې خندل

- "ډانگټرصیب ډېر ورو،ورو په خوند،خوند راروان یئ، له ډېروختي نه ستاسو ننداري ته ولاړووم"

- ورته ومې ویل

-"خوراغلي دې له یو چې ستاسودسیمې دهوا اوښکلانه خوند واخلو"

-وې ویل

-"زمونږ سیمه ډېره ښکلې ده، خو په ځینوخلکوښه ونه لگېږي"

-"هغه خلك له مونږ سره توپیرلري،مونږپوهېدوچې ښه راباندې لگېږي ځکه خوراغلي یو"

بیا یې په ترخه خندا وویل

-"ښه! پخیر راغلئ" اتیناته یې نغوته وکړه "خورې ! کورخونه لرو، بانډه ده، خوته د خونې مخې ته لاړه شه"بیایې د ټوکې په دود خوله چوله کړه

-"نه پوهېږو په ښځودې ځه جادوکړی له سهاره یې همدا ویل چې ډانگټره مېلمنه کړئ"

دتبرگي دوی بانډه دځواکمن له بانډې نه ښه وه. یوه ښېگڼه یې داوه چې دادغره دډډې پرځای دیوې لویې غونډۍ په سر جوړه وه چې هر اړخ ته یې خلاصه مخه لرله شاته یې وچ خوړی و او په وچ خوړي پسې غر، چې دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوايې هم غره ته دومره نژدې نه وه چې سړی تنگ کړي او نورې درې خواوې خويې پراخې درې ته خلاصې وې .بله داچې پدې کې ديوې کوتې پرځای ځنگ په ځنگ له گټوجوړې دوه خونې وې ددواړو په سرونو واښه اودونو ځانگې اچول شوې وې .دخونو شا د غره لورته وه مخې ته يې لوی ميدان و،دخونو کيڼ لورته دبزودپاره شپول جوړ شوی و. اوښي اړخ ته يې اواره دېوسه(صفه)وه دخونې دېوال ته مخامخ ځوگزه لرې يو لرگی درول شوی و،دلرگي په سر بل لرگی داسې ټينگ شوی و چې يو سر يې په ولاړ لرگي او بل سر يې دخونې په دېوال پروت و. ځوخيرنې،خيرنې ټوټې پرې دپردې په موخه اچول شوې وې،چې کور او "مېلمستون"سره جلا کړي. په دېوسه باندې يو ټغر اوپه ټغر دپاسه ځلور لېمڅي يو بل ته مخامخ پراته و . مونږ په همدغو لېمڅو کښېناستو،بالښتونه موشاته راغلل تبرگی هم کښېناست.بيا سپك پاڅېد وې ويل

-"ډاکټر صيب!کېنئ ستړي يئ،زه به درته چای رادم کړم"چې وموکتل دماښام تياره په خورېدو وه ورته وموويل

- "دچای وخت نه دی،لمونځونه به کوو"

(c) ketabton.com: The Digital Library

دولسم څپرکی:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبرگی اومـېلمـستـيايـې

اسمان ځای،ځای وربځ و . دڅوارلسمې سپوږمۍ ورو، ورو راروانه وه زمونږ تر سرونو چې راورسېده ودرېده دغلته دسپوږمۍ دمخ پټولو لپاره وربځې هم نه وې ، چې رانه پټه يې کړي او دسپوږمۍ دپټېدو سره ددوی بدرنګه سترګې هم راته سپينې،سپينې ونه بريښې شپه داسې روښانه وه چې دلالټين رڼا ته راتلونکی يو،يو پتنګ مې په هوا ليده،دهمدې پتنګانو له امله به وو چې څراغ زمونږ مخې ته نه وپروت، زمونږ تر څنګه دخونې دګټيو،خټيو جوړ دېوال کې يوه ښخ شوي موګي ته ځړېده . برګوټ ته زه ناست وم خوهغه برګوټ ته نه چې شامې د خونې دېوال ته راشي پاس سرته پراته لمڅي ته ګنډېرې ناست و.زما کيڼ لاس ته بريالی په هغه پسې د ګنډېري پلار تبرګی ،ماته مخامخ دتبرګي زوم شادل او ورپسې دګنډېري کشری ورور سرکښ ناست و.ګنډېری دېښتنو په حساب له ټولو نه په معتبر ځای کی ناست و.ځکه چې شايې دخونې دېوال ته وه.

اودسږي پرې شك راته چې ګوندې له پلاره مشردی . مونږ سره نږدې ناست وو . خو ډېرې کمې خبرې کېدې .اودکمو خبروډېرې يې هم ګنډېري او شادل کولې تبرګی غلی و، دګنډېری له څو خبرو اودتبرګي له بې نيازې خاموشۍ نه پوه شوم چې زمونږ اټکل او فکر سم نه و.مونږ فکرکوو چې ګنډېری دجرمونو جرړه ده.خو ګنډېری يو اخې مغرور بداخلاقه او د پلار نافرمانه و. داسې نافرمانه ،نه چې دپلارسره دې په جرمونوکې ورګډنشي بلکې يو ډول بې ځايه مغرور و . جرمونه يې پلار کول اوده ګڼله چې که دی ورسره نه وي پلار يې هيڅ نشي کولای.خو حقيقت دغسې نه و. ددوی سرکار او سرلاری دده پلار تبرګی و. خو ښايي دپلار يې دده سره مينه وه .دايې نه خپه کاوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

.او یاځینې پلاران دخپلې ډېرې مینې له امله بچو ته دهغوی دروغجن حیثیت ورکوي،اودغه دروغجن حیثیت اواحساس دهغوی دژوند دبربادۍ لامل گرځي، هغوی غرور او له خپل حیثیت نه لوړ فکر کوي،او دگنډېري سره هم لکه چې همدغه کانه شوې وه.د مجرمانو بچي هسې هم د مشرانو ډېر درناوی نه کوي. ځکه چې مجرم داخلاقونه لرې وي او دمشرانو درناوی د اخلاقو برخه ده. څوك چې اخلاق نه مني اونه یې پېژني د اخلاقو یوه برخه به څنگه په ځان ومني.ددې بد اخلاقۍ اروایي دلیل داوي چې مجرم ځان له ولس او ټولنې نه برگڼي او فکر کوي چې بچي یې هم له هر چابر اوبر لاسي دي او نه غواړي دغه بر اوبر لاسي بچي یې د چا درناوی، عزت او احترام وکړي.

هغوی زمونږ خبرې ډېرې په غور اورېدې اومونږ ته بیا دهغوی هره خبره یوشیفرښکارېده،شادل سپوږمۍ ته وکتل وې ویل

-"نن داسپوږمۍ ډېره روښانه ده"

-گنډېري ورته وویل

-"ځینې،ځینې شپه داسې وي، چې کله "ښه" مېلمانه ولروسپوږمۍ هم ورته لکه چې خوشحاله وي ډېره ښه رڼا کوي"

شادل ماته وویل

-"ډاگټرصیب څومیاشتې مخکې موهم ستاسوغوندې درانه مېلمانه لرل، هغه هم دهمدې غوندې روښانه شپه وه،اوهغوی هم ستاغوندې سپوږمۍ ته مخامخ ناست وو.اوس چې مې ستاتندي ته وکتل هغه مېلمانه رایادشول، همدغسې یې د سپوږمۍرڼاپه پراخ تندي لگېده. له تندي مې وپېژنده چې سړی بختور دی اورښتیا هم دهغه له راتگه وروسته موپه کوربرکتونه ورېدلي"ماورته وخندل "زه به خدای خبر که تاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

بختورشم،چارانه کله داسې ډېرخيرنه دی وړی، خوچې ستاپه څټ د سپوږمۍ رڼاحساسوم فکر کوم چې ستادتېرو مېلمنو په څېر به زه تاله نه،ته ماله بختورشې" وې خندل "له مونږ نه هم خيروړل دکونړ له سينده دمړي ګټل دي"

بريالي ترې پوښتنه وکړه "بياهغه مېلمانه څه شول، سرکښ ځواب ورکړ،"بس لاړل،تاسو چې چرته ځئ هغوی هم هلته لړل"

بريالي وويل "مونږ خو لاچرته نه ځو،ناست يو"

هغه په خنداوويل "هغوی هم همدغسې ناست وو بيا لاړل"

پلارېې خبره سمه کړه"هو، مېلمه څه کوي خوخپل نصيب وړي اوځي"

ددې خبرو له اورېدونه زه پوه شوم چې دوی ته له پروګرام نه مخکې زمونږ خبرېدل اونه خبريدل څه ارزښت نه لري، که دادجرمونو پاخه لوبغاړي نه وای اوعام خلك وای پکاروه چې دهغوی سره ددې وېره وای چې که مونږ خبرشو بيا به ورسره چرته لاړنشواويادالاماسختن دی په ګرانه به نهه بجې وې،د خوا اوشاله رڼاګانو مالومېده چې ډېرې باندې شته او بياد ځواکمن باندو خو دومره لرې نه وه . او که مونږ پدغه وخت خبرېدای نو پکاروه دهغوی سره داوېره وای چې هسې نه، مونږله خبرېدوسره شور جوړکړو، په شور ګاونډی باندې خبرې شي اودهغوی پلان به شنډ شي.

دهغوی سره داوېره نه وه، ښايي دليل يې داو چې هغوی څلورکسه وو،اومونږدوه کسه ،هغوی دغرونوخلك وو،اودغرونوخلك په لويه کې ځان دښارله اوسېدونکوقوی اوتکړه ګڼي او بله خبره داهم وه چې هغوی به خامخا زمونږ بايکونه کتلي وو او په هغوکې دتمانچوشتون به دوی ډاډه کړي ووچې مونږ بې وسلې يو،اوکه وسله راسره هم وي نومونږ سره ډېرخوله په خوله ناست وو،هغوی ښايي فکرکوو چې که دوی شورجوړول

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړي هم نومونږ کولی شوډېر په اسانۍ يې ښکته وچ خوړي ته وغورځوو، چې څوګزه ژور ګړنګ دی اوله دې چې وغورزېږي روغ نشي پاتې کېدای.زما سره يو بل خپګان هم ملګری و.اسلم خان کاکا راته ويلي وو چې مونږ دځواکمن باندې ته لېږي او تبرګی دوی دده باندې ته څېرمه دبل چاباندې ته تللي،دځواکمن سره هم پېژني خو دومره ډېرسره جوړ نه دي،خو ريښتيا دغسې نه وو. دوی دځواکمن باندې ته راغلي وو.اوهغه يې دومره درناوی کړی و چې ښه باندې يې دوی ته پريښې وه او خپله په وړه او تنګه کې اوسېده.ما ته دا وېره هم رالوېدلې وه چې کېدای شي داسلم خان هم ورسره خبره يوه وي او محمدين ګل يې دهمدې دپاره زمونږ سره رالېږلی وي چې دلته دوی ته زمونږ دپلان او ارادو په هکله ملومات ورکړي اوزمونږ په "خوندي کولو"کې ورسره مرسته وکړي.دا شک مې دمحمدين ګل نه راتګ او په چربانګ مهال دتګ خبرې لاپسې پخاوه.ماله دې فکروروسته په دوی څلورواړونظرتېرکړ،او پوهېدم چې په يواځې ځان ددوی چاره کولی شم،زه اواتينا دواړه دمارشل ارټ کلبونو ته تللي وو،څلورملاوستوني (کمربندونه) مواخيستي و،اواوس ددې وړ وو چې په څوڅانيوکې ددوی ديو،يوورمېږونه ورمات کړو، زماسره غم دبريالي و، ځکه چې دوی زمادمارشل ارټ نه نه ووخبر،زمونږ دوژلوستراتيژي به دوی خامخاپه مساوي ډول جوړه کړې وه يانې دوه به زمادپاره ټاکل شوي وو اودوه دبريالي دپاره،زماوېره دتبرګي هغه دلنډي لاستي تک سپين تبرګی و چې دبزې دښکرو غوندې ښکرونه يې لرل مونږ ته په سمه لام کې ويل شوي وو چې تبرګي له وړوکوالي نه دځان سره تبرګی ګرځوو.نورو خلکو بزې په چاړه حلالولې خوتبرګي راڅملولې او خپل تېره تبرګی يې پرې راښکه،او بزه يې حلالوله.بيايې يوه ورځ دخپل ملګري بزې ته په څه غوسه راغله،دتبرګي ګوزار يې پرې وکړ،تبرګی د بزې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ورمېږ داسې ولګېد چې سرېې ترې لرې وغورځاوه. دی ورته له لرې په خنداشو او الله اکبر يې پرې ووايه .
له ملګري نه يې پلار پوښتنه وکړه چې بزه چامړه کړه هغه ورته وويل "تبرګي"بس له دغې ورځې په تبرګي مشهورشو.
تبرګی ورو،وروڅولاسه مخکې لاړ او چې کله به يې کومه بزه حلالوله نو مخکې به يې څو ځايه په تبرګي ووهله او بيابه يې ورله په ورمېږ دتبرګي ګوزار وکړ. ده به ويل
-"لومړی يې لړه کمزورې کوم څوك يې دومره پښې تړي،بس ښه دغه ده چې له حلالولو مخکې يې له پاڅېدو او زور وهلو وباسې" تبرګي د انسانانو د وژنې پيل له خپل پلار نه وکړ،پلار يې دويم واده کړی و،دی دپلار دواده په ورځ کورته راغی، مور يې په ژړا وليده، خپل کشری ورور يې له ځان سره ملګری کړ، پلاريې د خلکو له ګڼې، ګوڼې رابېل کړ اوپه ور مېږ يې په تبرګي وواهه، له دې وروسته تبرګی يو لوی قاتل جوړشو،ورور به يې هم ورسره و. او چې هر څوك به يې واژه، ده به ورته تبرګی اوچت کړ، بيا به يې کشري ورور ته وکتل هغه به ورته وويل
- " لالا وهه يې، له دادا نه به ښه نه وي" دغسې دوی د جرمونو پاخه لوبغاړي شول خو څه وخت مخکې يې ورور کوم دښمن وواژه او ده خپل زامن او زوم د ځان سره ملګري کړل .دی لنډ،پنډسړی و،غټې،غټې شونډې يې بهر ته دومره را ځوړندې وې چې په زنه پرتې ښکارېدې .اوپچو غونډې سترګې يې رنې، رنې اړولې، دږيرې ويښته يې پېږ، پېږ اوشخ، شخ ولاړوو.ما چې هرځل ليده د کابل دژوبڼ تور يږ يې راياداو ه.
اوس يې هم تبرګی تر څنګ پروت و، ماغوښتل بريالی پدې وپوهوم چې له تبرګي ځان وساتي، که د تبرګي لومړی ګوزار زمادپاره ټاکل شوی وي خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیاډېره ښه خبره وه ځکه چې ماپه اسانۍ کولی شوددویم او دریم کس له گوزاره ځان وساتم خوکه لومړی گوزار دبریالي دپاره و،نوهغه مارشل ارټ نه وکړی او ورته گرانه وه چې ځان ترې وساتي. ماغوښتل بریالي ته ووایم چې دتبرگي له گوزاره ځان ساته او هڅه وکړه چې زما لخوانه دې لرې نه کړي. نو تبرگی چې دتبرگي ښي لاس ته پروت و، وروغوندې مې ورته وکتل او په موسکامې وویل

- "کاکا! ډېر خطرناك تبرگی دې پیداکړی دی"

هغه تبرگي ته وکتل وې ویل

-"خطرناك نه دی خوزمونږ دژوند ضرورت دی" مابریالي ته مخ واړوو، ورته ومې ویل

- "بریالیه! له دې تبرگو ځان ساته"

هغه وخندل وې ویل

-"خدای مودې ترې وساتي، زه به ترې ځنگه ځان وساتم، ددې تبرگی گوزارخومخامخ نه کیږي" ماورته وخندل

-"بریالیه! چې زما سره ځنگ کې یې هیڅ غم مه کوه" هغه وویل

-"زه به نه ځم خو چې ځوك مې ستاله خوانه جلانه کړي"ماورته وویل

-"مونږ خو په ښارکې اوسېدلي یو ته خو اوس په غره کې پروت یې ، پرې کړې پرېکړه کوه، چې ځوك دې له ملگري جلاکوي همغلته یې ختمه کړه"هغه په مطلب ورسېد وې ویل

-"دکاکا تبرگی زمونږ د ساتنې لپاره بس دی"هغه په خنداوویل

-"دادی هم ستاسو دپاره"اوله دې وروسته یې خپل کشري ځوی ته مخ واړو وې ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

- " ته ورشه هلکه ډوډۍ څنگه شوه، داخلك به وړي وي" هغه كورته ننووت دغره له ډډې نه څه كړپا راتله ، دوی ورته ټول غوږ شول ، بيا زر ،تبرگی پاڅېد ، ښكته يې وكتل ، گنډېري ترې پوښتنه وكړه .

-"څوك دې"

-"نه پوهېږم"

دوی هم ورپاڅېدل مابرياالي ته اشاره وكړه چې دايې وخت دی . مونږ چټك راپاڅېدو. خو دوی له نظر لاندې ساتلو گنډېري او شادل په تېزۍ مخونه راواړول او تبرگي وويل

كريم خان دی ، بيايې ورغږ كړ . راځه .پخير راغلې.هغه راغی وې ويل

-"اوربدلي مې دي دلته ډاكټران راغلي. زما يو ماشوم ناروغ دی" ماورته وويل

"مونږ خو سهار ځو" وې ويل

" سهاربه يې وختي راوړم. له مانځه نه مخكې خوبه نه ځئ " تبرگې ورته وويل

"دوی به ځانونه رسوي نوخامخا دمانځه نه مخكې به روانېږي " هغه مړاوی غوندی بېرته روان شو . دوی ورته د چای،ډوډۍ ست هم ونه كړ. پوهېدم چې نه غواړي خپل پلان خراب كړي. خو دمانځه نه مخكې د تلو خبرې يې ټكان راكړ. ددې وينا مطلب يې دا وچې له شپې به روغ نه ووځي.چې هغه لاړ.سركښ هم د يولوی دسترخوان سره راووت ، هغه يې كېښود، لوټه يې راواخيسته وې ويل

-"راځئ لاسونه ووينځئ" شادل ورته وويل

-"دلاسونو اوبه به زه واچووم ته كاسې، ماسې راوړه"

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاريې هم پسې ورغی،څه شېبه وروسته چې مې کتل په دوه کاسو کې لړه،لړه غوندې سپينه ښوروا وه او دوه غوري(مجمې)له غوښوډکې وې. پوه شوم چې له سيرلي يې سر پرې کړی دی. گندېري ته مې وويل

-"ډېر تاوان موکړی دی"وې خندل

-"غم مه کوه گټه په تاوان کېږي"

له دې سره شادل هم چې زما او گنډېري سره يوې کاسې ته ناست و، وخندل،گنډېري هغه په ښکاره ټوکه کوله خوشادل ته يې اوروله چې زه رښتياوايم ، ما اوريدلي وو چې مجرمان له دغه ډول خبرونه خوند اخلي، بياد جرم له تر سره کولو وروسته هم دغه خبرې خپلو کې په بيا،بيا رايادوي، او ډېر وختونه د کوم وژل شوي کس خبره دومره ډېره يادوي چې "تکيه کلام" يې وگرځي، په بيا، بيا يې رايادوي اوخوند ترې اخلي.

کوم مجرم چې دغه ډول خوی ولري، هغوی بيا له جرم کولو پرته ارام خوب نه کوي، او هغه وخت ارام کوي چې جرم تر سره کړي،که دوی په وژنو روږدي وي نوددې لپاره چې له خپل جرم نه په ښه ډول خوندواخلي د ساه وتلو په وخت د وژل شوي کس خراراو يانور حرکتونه ډېر په ځير څاري.

لکه څنگه چې د کابل دجنگونو په مهال دملېشو غړو د "رقص مرده او رقص بسمل"اصطلاحگانې راوويستې،دبل توکم خلک به يې په لارو،کوڅوکې ونيول، لغړ به يې کړه بيابه يې ورته چوکۍ اچولې وې د يو کنسرټ په ډول به دننداري په هيله ناست وو خلک به يې مخې ته ودرول شول، بيابه ترې په يو وار سرونه په توره ووهل شو، هغوی به د څو ثانيو دپاره له سرونو پرته تاوېدل، راتاوېدل ،خپلو پرې شوو مريو ته به يې لاسونه اچول، بيا به په ځمکه وغورځيدل او ترهغه وخته به تاوېدل چې ساه به ترې ووته .

اودوی به دهغو له دغو حرکتونو نه خوند اخيستK.G.B.خپل غړي همدغه

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډول روزل چې د نورو له مرگونو خوند واخلي،دپخواني شوروي اتحاد د Close party په نامه روزنيز مرکز کې دروزلو لارداوه چې لومړی به يې پرې دوړو، مرغيو ورمېږونه ماتول هغوی به يې ترهغه بريده ورسول چې د مرغيودورمېږونو د ماتولو نه خوند واخلي. له هغې وروسته به يې بيا پرې د لړو غټو ځناورو لکه پيشو او سپي ورمېږونه تاوول اوماتول او په دغه ډول به د سياسي بنديانو ورمېږونوته ورسېدل او داسې به روږدي شول چې بيابه يې د انسانانو له مرگ او ورمېږ ماتولونه خوند اخيسته،اوس،اوس د استراليايو تلوېزون دکندهار په يوه کلي کې امريکايي سرتېري پداسې حال کې ښکاره کړيدي چې دهغوی په وينا ددوه طالبانو مړي سوزوي. اوعلت يې داښيي چې له مړو نه په سيمه کې ناروغۍ خورې نشي.همدغسې ځينې دملي اردو تنکي ځوانان وژني ،که په سپينو جامو کې يې څوك وليد دموسيسې دکارکوونکي تر نامه لاندې تري خرپ وباسي.

داټول کارونه دهمدغه ډول لېونو مجرمانو دي که په سمه لام کې وي که د" KGB"غړی وي او که دپرمختللې امريکې د فوځي ځواکونو سر تېری وي او که زمونږ خپل ورور يا بړېڅی وي، ټول يو ډول مجرمان دي،يو ډول لېوني دي او بايد له يو ډول برخليك سره مخامخ شي.ماددوی دمجرم کېدو په ډول غور کوو او پدې فکر کې هم وم چې زمونږ اوددوی د لاس لگولو ښه ځای به کوم وي، چې گنډېري راته په خنداوويل

-"ډاکټر صيب ځان ښه موړ که ، دنيا هسې هم پاتې ده"

زه دکوم ځواب ورکولو په حالت کې نه وم ورته ومې ويل

-"مننه لگيا يم"بيا يې شادل ته وويل

-"ته خو ځان ښه موړکړه ،چې بيا راته د شپې وږی نشې"

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دې نه مې داسې وانګېرله چې دوی مونږ کوم لرې ځای ته بيول غواړي. زما له نژدې نه لرې تلل خوښ وو ځکه چې مافکر کوو اتينا ته به له کورنه دځان راخلاصولو دپاره مناسب وخت په لاس ورشي خو ستونزه راته دابرېښېده چې اتينا به څنګه هغه ځای مالوم کړي، بيا مې له ځان سره پرېکړه وکړه چې که دوی مونږ هر ځای ته بيول غواړي ورسره ځوخوهله چې ځای ترې مالوم کړو او بيا ترې اتينا هم خبره کړو، او که دوی راوښوديوځای اوبل ځای ته يې بيولونوهڅه به کوو چې ټاکلي ځای ته د اتينالپاره ځان ورسوو. څه کم لس بجې به وې چې مونږ دډوډۍ دسترخوان ټول کړی ،چای موپسې څښلی وو ، اوزه په ذهني ډول دوه کارونو ته تيارووم، لومړی تګ ته ، هر چرته چې دوی غواړي، دهمغه ځای تګ ته، خو پدې شرط چې ځاې راته مالوم شي اوزه يې اتينا ته هم ووايم. په تګ کې مې بيا له ځان سره دا پتيلې وه چې بريالی به له مامخکې وي ځکه چې زه له تېرګي ډېرويرېدم، او ماغوښتل چې بريالی که په هر ډول وي داسې لاړشي چې دتېرګوزارپرې لږترلږه څوثانيې وخت ونيسي، ځکه چې په څو ثانيو کې د چټك غبرګون په ښودلو سره ماکولی شول چې هغه د تېرله ګوزاره بچ کړم اوتېرله تېرګي نه واخلم. خوکه زما دغه شرطونه نه پوره کېدل نو بيا مې له ځان سره پرېکړه کړې وه چې له لسو دقيقو نه اوږدمزل به نه کوم اوپه لسودقيقوکې دننه به مونږ حمله کوو. ځکه چې که مونږ دغسی نه وای کړي ماباوردرلودچې اتينا دمارشل ارټ نه په کاراخستلوکولی شي ځان له دغه کوره په هرډول چې وي ځان راوباسي خو چې زمونږ دلارې مالومات ورته نه وي لاربه ترې ورکه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکه داسې حالت راځي چې مونږ له منځه ځونو اتینا هم ځان نشي ساتلای ځکه چې هغه به په همدې تمه وي چې مونږ لابهر ناست یو. زه لاپدې فکر کې ووم چې تبرګي وویل

-" ډانګتر صیب دشنوګټودقاضي نوم دې اورېدلی "ماورته ووېل

-"یره! دانوم یې رابانډې اشنا غونډې لګېږي" وې ویل

-"لکه چې ته یې پېژنې ماورته ووېل "نه! نه یې پیژنم"

وې خندل

-"څه فکرکوې چې څنګه سړی به وي"ماورته په خنداووېل

-"له دې نوم یې داسې انګېرم چې دزاړه عمربه وي، دبریلیانوغونډې شنې جامې او شنه پکړی به یې په سروي، او دخلکو دمرګونو پرېکړې به کوي"وې ویل

-"دمرګونو څنګه؟"

ماویل"خوقاضي دی کنه"وې خندل

-"ډېرهوښیارسړی یې رښتیاهم همدغسی دی،خوڅه وکړو زما د سپینې سینې یاردی اوخوارته اوس یو تکلیف پېداشوی، پښې یې بېخي شلې شوي له ځای نه خوځېدای نشي، اوستاسو په شان پوه ډانګتران خوهله دلته راپېښیږي چې زمونږ قسمت ښه سم راویښ شي، نو که لږورشو او تاسو یې ووینئ اولږ دارو،درمل موورته ولیکل نودخدای سره ښه دي"ماورته ووېل

-"خوزه دشلو،شوتو په دارو سم نه پوهېږم،مېرمن مې ښه پوهېږي ، هغه به هم د ځان سره بوځو"وې ویل

-"ډانګترګله! ملك دپښتودی دشپې ښځې دځان سره نشو ګرځولی" ماورته ووېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"پدې کې دپښتوڅه خبره ده، زه يې مېړه یم زه ورسره یم او بیا د ثواب کاردی"وې ویل

-"که په ښه کېدوکې يې نصیب وي ستالاس به ورته داروشي اوکه نصیب يې نه وي نو(په خنداشو)بلامې توره ورپسې"

-ماویل

-" سمه ده کاکا! خو دامېرمن مې لږه راوغواړه چې زه ورته ووایم چې مونږ چرته ځو،زربېرته راځو"وې ویل

- "بېخي مې خوښه ده، ننووت،ددروازې ترڅنګ یې دکورڅوك ولیدل ورته وې ویل

-"دډانګترصیب ښځې ته ووایه چې دروازې ته راشه ډانګترصیب درسره څوخبرې لري"

اوبېرته راووت. زه له خپل ځای نه راپاڅېدم، لږه شېبه ددروازې مخې ته تم شوم چې اتینا ور پرانیست. دوی غوړونه لك،څك کړل چې څه وايي، هسې هم دوی راته دومره نژدې وو چې ډېره په وروخبره يې هم په اسانۍاورېدای شوه،اتیناته مې وویل .

-"مونږ ورځو د شنو گټوقاضي ته"

-"دشنوگټوقاضي څوك دی....؟"

-"دلته نژدې کوم ځای دی".

تبرگي غږکړ

-"ځای نه دی سړی دی،اوپه پښوشل دی، ماویل که ډانگترصیب يې لږ ماینه کړي"

اتیناوویل

- "داخوډېره ښه خبره ده"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماويل

- "قيدشوې خوبه نه يې....؟"

-" نه ډيره خوشحاله يم، ډېرې خوږې مېرمنې دي(وې خندل)يوې خودخوروالۍ لاس راکړ"

ماويل

" ڤومره ښه،ځه چې ته خوشحاله يې مونږ هم خوشحاله يو".

-" لږ،لږ ماشي دي، خودماشو سپرى ګانې راسره دى،په ټولوکوټوکې به يې وشيندو، تاسوبې غمه لاړشئ ."

دروازه يې بنده کړه.هغه ستنه شوه اوتبرګی،ګنډېرى،سرکښ،شادل او بريالى يوځای راپاڅېدل.

ديارلسم څپرکی:

دمــرګ ســيورى

رحمان باباويلي:زه عاشق يم سروکارمې دى له عشقه +نه خليل نه داودزى يم نه مومند. داځکه چې رحمان باباپه ټولنه کې دخپل شخصيت په ستروالي اوپه ځاى اومقام پوهېده اوپدې هم پوهېده چې سترخلك له قومي محدودونه پراخ او لوړوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خومجرم خدای وهلی له قوم، نژاد،مذهب،کلتور او اخلاقونه ټيټ دی، دی دژوندبله هيڅ لاره اوارزښت نه لري،بس دخپل هدف سره يې کار دی، چې څنگه به خپل جرم تر سره کړي. زه پوهيږم چې که تبرگی له مونږ نه مخکی کيږي نو بياتبرگی ولې په لاس کې نيسي، تبردلرگودپاره جوړدی، يالرگي پراته وي چې پرې وهل کيږي او ياپرې د ونو"پښې پرې کيږي. او ياترې ورو،وروڅانگونه (څانگې) راکميږي، خو تبرگی کله هم دټنډې دپاره نه دی جوړ، نه دانسان اونه دونې، کوم مجرم چې تبرگی گرځوي مانايې داده چې دی بې غيرته له شانه دگوزارکولو دووس خوی لري. مونږ چې روان شو،ما غوښتل زه تبرگی مالوم کړم چې دپښتنو رواجونواولارو ته په کوم نظر گوري، نو ورته ومې ويل

-"کاکا!تاسومخکې شئ"وې ويل

-"نه! ډانگټرصيب ! تاسو پوه خلك ياستئ، له تاسو کله مخکې کيدای شم" ورته ومې ويل

-"خبره دپوهې نه ده دمشري ده او ته مشريې، ږيره دې سپينه ده"

-وې ويل "مشري مې خپل کشري ځوی له ورکړه، هغه به مخکې ځي لاربه راښيي" ماويل "کاکا،ملك دپښتودی، پښتانه يو، زه له تانه کله مخکی تللی شم" په کلکه يې وويل "ډانگتره ځه! په سمه لام کې پښتومه غواړه ،او په لگړی کې سېنما"

کشری ځوی يې مخکې شو،شادل بريالي ته وويل

-"وروره ځه"بله لاره نه وه ماهم بريالي ته وويل

-"بريالی جانه ! ورځه پسې"بريالی ورپسې شو، بياپسې په خپل سرشادل روان شوپه شادل پسې گنديری او ورپسې زه شوم او تبرگی په څټ راپسې روان شو.زه پوهيدم چې ددوی دفکرپه هکله زما اندازه غلطه وه،

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل دوی به فکر کوي چې بریالی باید لومړی شي خو دغسې نه وه، تبرگي ځان،ماته راوهلی و، اوهمدې خبرې ماله ډاډ راکاوه، ځکه چې که تبرگی په بریالي پسې روان وای مانشو کولی په شپه کې یې په نیت هم پوه شم او بیا دڅومترو له واټن دومره تېز عمل وکړم چې بریالی له گوزارنه وساتم. ځکه چې دتبرگي گوزار په دوه ثانیو کې هم کېدای شي .خو اوس یې دپلان په هکله داسې انگېرله چې تبرگی به لومړی په مادتبرگي گوزارکوي. دوارسره به یوڅیغه کوي، پدې به گنډېری چې زمانه مخکې روان و راگرځي له ده سره به مرسته کوي، شادل به په بریالي برید کوي او سرکښ به ورسره مرسته کوي.

مونږ چې نژدې لس ملټه (منټه) په غره کې مخ پورته مزل وکړ،یوه اندېښنه راولېده چې دشنو گټو قاضي ته چې مونږ په کومه لاره ورغلي وو. له هغې لارې یې چپه کړه. همدغه لار وه چې اتینا ته معلومه وه.خو بیامې فکر شو چې هغه لاره دیوې باندې له څنگه تېرېده او دوی اوس اوړده،خو پاکه لار غوره کړه. نوره وېره راسره نه وه، پوهېدم چې دوی زمونږ مړي نشي پټولی، اومونږ به یادشنوگټوقاضي ته بیایي او یابه مولږ ترلږه له یوه ساعت نه په اوږده مزل له باندو نه لرې باسي. خو بیامې هم له احتیاطه کاراخیست اوهڅه مې کوله چې له تبرگي نه لږ،ترلږه درې گزه فاصله ولرم. ځکه چې درې گزه فاصله هغه په منډه هم په گرانه په دوه ثانیو کې وهلی شوه او هغه چې له دوه ثانیو وروسته ماته رارسېدلی نوماکولی شوچې هغه له گوزارکولونه مخکې یې سینه او یامخ په لته ووهم او داسې ځای ته یې گوزارکړم چې ترڅواوچتېږي اوبیا ځان ترمارارسوي یوخوترې تبرگی ورك وي او بل به یې ماته دومره وخت راکړی وي چې مابه دگنډېري او شادل چاره هم کړې وي. دده دالیونتوب مابېخي په خپله

(c) ketabton.com: The Digital Library

گټه گاڼه چې دی که مري هم خو لومړی گوزار په تبرگي کوي.دگنډېري او شادل په هکله مې له اوله دا پرېکړه کړې وه چې زه به هڅه کوم چې دتبرگي له وهلو وروسته گنډېری پرېږدم او په شادل پسې ورشم. ځکه چې شادل هسې هم زمانه دلسوگزوپه اوږدو لرې و، اوکه ځان يې تر بريالي رسولای وای نو بيا دغه واټن لاپسې زياتېده او که هغه لېدلی وای چې ما تبرگی اوگنډېری دواړه وهلي دی نو هغه به خامخا ډزکاوه، مرمۍ يې چلولې،تمانچه زما سره هم وه اود بريالي سره هم خو ددې هيڅ مالومات نه کېږي چې ماشې ته لومړی گوته دچا ور رسي. نو ماغوښتل دهغه مخه ونيسم ، زه پوهېدم چې دتبرگي له وهلو وروسته به گنډېری نژدې ديوې ثانيې پورې خپل پلارته گوري چې چرته غورزېږي او څنگه وغورزېد، بيا به يې وېره اخلي، ديوې ثانيې پورې به نه پوهېږي څه وکړي، ځکه چې هغوی ددې تصورنه کوي چې زمونږ غوندې ښاري خلك دې هم هغوی ووهي او بل هغوی مجرمان دي، دمجرم دوزخي زړه دچاپه ژر وژلو نه يخېږي، هغوی به خامخاداپلان جوړکړی وي چې مابه تبرگی دشالخوانه په سر دتبرگي په څټې وهي، زه به گنگس کېږم، تاوېږم راتاوېږم به بريالی به يې هم وهلی يانيولی وي . دوی به راته کنځل اوبدې خبرې کوي اومابه په دواړولاسوسرنيولی وي دوی له دغه حالت نه خونداخلي او بيا به رابانديې بل گوزارکوي .

زه پوهېدم چې ترټولوکمزوری پلان هغه وي چې دمقابل لوري دزور او ځواك داندازې کره اټکل پکې نه وي شوی. اوددوی په پلان کې همدغسې شوي وو، ځکه چې که دوی زمونږ له ځواك اوجنگي مهارت نه خبروای، ديو بل منځ کې به يې ددرې گزو واټن نه ساته. بلکې له لسو گزوبه زيات و. ترڅوهغوی ته زما له وررسېدو دمخه ماپه مرمۍ وولي ،هغوی دغسې نه

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووکړي. او زه خوشحاله وم چې همدغه ناسم اټکل به ددوی دناکامۍ لامل وي. هغوی فکرکاوه چې له مونږ سره يوه تمانچه ده ، خو پدې هم ډاډه نه وو ځکه چې هغوی په بايکونو کې دوه تمانچې ليدلې وې اوکېدای شي فکر يې داو چې دغه دواړه زمونږ دي. او مونږ ددوی سره بې وسلې روان يوو. زه لاپه همدغو فکرونو کې وم چې دکلاشينکوف لښ ووهل شو او شادل په لوړ غږ وويل تمانچه راکړه.

دوی ناڅاپه له مونږ يوې او بلې خواشول، تبرگي، تبرپه لاس کې برابرکړ اوګنډېري ماته زماتمانچه ونيوله چې زمونږ له بايك نه يې راخيستې وه. بله تمانچه دشادل سره وه. دسرکښ سره کلاشينکوف وچې موږ ته ښکاره و او داسې يې راښوده چې د ده کلاشنکوف زموږ د ساتنې لپاره دی.تبرگي غږکړ"دچاسره تمانچه ده "شادل بريالي ته اشاره وکړه "دده سره ده اوس يې ورله کولنگ راواړوو"ماغوښتل هغوی له احساس ورکړم چې مونږ لا اوس هم په تاسو باورلرو نوبريالي ته مې وويل "بريالیه! داددوی سيمه ده؟، مونږددوی مېلمانه يوو؟،زمونږ ساتنه ددوی دنده ده ، نو ته تمانچه څه کوې ور يې کړه" دهغوی له باوره مو دوه گټې کولې يوه داچې خپله تمانچه مې دځان سره ساتله او بل داچې ډېری مجرمان پداسې وختونو کې چې څوك يې مرگ ته روان کړی وي او پوه شي چې دی هم پوهېږي چې وژنويې اوڅه يې دلاسه نه دي پوره نو ډېرې بدې خبرې ورته کوي .کنځې يې،رټي يې، وهي يې، اومالږ ترلږه دبريالي په حق کې دغه شيان نشو زغملی. ماويل داسې نه چې پد غسې حرکتونو زماد صبرکاسه راډکه شي اوله وخت نه مخکې لاس واچوو.ټاکلي ځای ته دنه رسېدوله امله به يا اتينا ورکه شي او يا به پداسې وخت کې چې دوی زمونږ عکس العمل ته ځير وي. زمونږ حمله به خپله مونږ ته زيان ورسوي. خوبريالي چې تمانچه ورکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبرگی زما په لور راروان شو وې ویل"ډانگترگله زه به ستاهم تالاشي واخلم"ماویل "دڅه دپاره؟"
-که ته هم کومه تمانچه گوټې لرې نو په تاسو خلکو باورنه دی پکار له انگریزانو سره مو په یوه کاسه ډوډۍ خوړلې ده. مابریالي ته وکتل هغه تمانچه ورکړې وه او دیوې تمانچې او یوه کلاشینکوف شپیلۍ هغه ته مخامخ وې.ددوه تمانچو شپېلۍ ماته .گوتې په ماشو پرتې وې.دواړو خواوو ته مې وکتل بله لارمې نه لرله . ورته ومې خندل"واخله تمانچه، تاسو چې راسره یئ ،مونږ په تمانچوڅه کوو؟"
وې ویل "همدغسې هوښیاره،پلاردې درنه ځارشي"مافکر کاوه داخبرې ددوی دسپکواوبدو خبرو پیلامه ده. خودوی پدې هڅه کې وو چې مونږ تر منزل پورې ورسوي ځکه چې نژدې باندې او ان تر کلي پورې خلک خبروو چې مونږ نن شپه ددوی مېلمانه یوو اوکه سبا مو مړي موندل کېدل نوخبره پدوی وراوښته . اوددلاور دوی له قضیې نه وروسته دوی ته احساس شوی و. چې اوس په افغانستان کې یوڅه دانسانانو پوښتنې دود موندلی دی. چپه خوله روان وو. هماغسې یو مخکې بریالی ورپسې دوه ورپسې بیا زه او وروسته مې تبرگی ښکرور تبر په لاس راروان و.ځان ته مې فکر شو وجود مې نرۍ غوندې لړزه کوله،ړچ راباندې لگېدلی و،که دځنگل خپل شور او شړار نوای کېدای شي چې دخپلو ژامو وروغوندې گړز،گړز مې هم اورېدلی وای.پښو مې هم یوڅه سستي کوله .خو چې په ځان پوه شوم خپله مې خپل ځانته ددرواغو ډاډ ورکاوه چې گوندې،یخني ده بیامې هڅه وکړه چې خپل ځان ورو،ورو عادي حالت ته راستون کړم،ځکه چې په وېره کې جگړه نه کېږي او ویرېدونکی تل جنگونه بایلي.له ځان سره مې دجگړې ځای له قاضي نه راښکته دغره ډډه وټا کله.پدې کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې دوه هدفونه وو.یو داچې له دغه ځای نه غږ او شور هم تر قاضي پورې رسېږي او هم قاضي ته تر راغلې بلې لارې پورې چې دغره په سرده .اوکه اتینا ځان پدغې لنډه لاره چې مونږ لیدلې وه قاضي ته رارسولی وي او یا لا په لاره راروانه وي نو زمونږ په شور کولی شي یاځان راورسوي او که پوه شي چې مونږ له منځه تللي یو نو ځان به ډډې ته کړي. وبه ساتل شي. بله مې داوه چې مونږ ددوی له اروایي غیر چمتو حالت نه ګټه وکړو. دوی به قاضي ته درارسېدو په فکر کې وي،له ځان سره به کرل،رېبل کوي او مونږ به پرې ناڅاپه حمله وکړو. مونږ دغره څوکوته ونه ختو اونه دغره لمنه کې لاړو، دغره ډډه کې په یوه غونډۍ ختو اوپه بله کوزېدو دغزني والو خبره بس په" ځوړ او تیره"روان وو. نه پوهېږم څوساعته مزل به موکړی و. ساعت ته مې وکتل هغه هم نه ښکارېده ډېر پسې ماهم سرخوږ نه که، په روانه کې چې لابیا مزل هم په غره کې وي اوهره شېبه دغورځېدو وېره هم وي ښکرورتبرګی هم درپسې وي او تکه توره شپه هم وي سړی کله ساعت کتلی شي. او بل داوخت او دادساعتونو ورځو اوکلونو حساب دژوند لپاره دی څوك چې د مرګ سیوری په خپل سروینې دهغه یې په ساعتونو او دقیقو څه...؟

شپه په پخېدو وه چې نورپه "تیره"وربرابر شو، مخ پورته ختو، چې غلي،غلي مې اخوادېخوا وکتل بیامې کیڼ اړخ ته لوی غرته وکتل پوه شوم چې ټاکلي ځای ته په رارسېدو یو.ګام پرګام دمرګ لوبې ته ورنژدې کېږو، دقاضي توره خوله لکه دافریقا کومه تور پوستې چې لا پسې دکونړګور ګورې وخوري. اودمحمدین ګل کیسه مې رایادېده چې ویل یې ""ددوه رکعته لمانځه وخت یې غوښت،مونږ ورته وویل بس دی لمونځونه دې ډېرکړي،ګناه یې څه وه.....؟ دروسیانو ملاو. دروسیانو امامت یې کاوه. ښه بې ننګه قومندان

(c) ketabton.com: The Digital Library

صیب خودرته دغه خبره کوله. له سرنه خلاص شي نو تافکرنه کاوه چې روسیان هم لمونځ کوي چې ده یې امامت وکړ؟ "

بس دقوماندان صیب حکم و نو....مونږ به څه ویلي واي" ښه نو مونږ به ترکومې لکه ړانده چرګان دبل په "تیتې،تیتې" پسې رواسن یوو. عالمان او پوهان به دپوهې په جرم ، انجینران به دودانولو په جرم،مالیم خوارکی به یې پدې وژنو چې جغرافیه یې لوستې ده، کله به خپله فکر کول زده کړو. دغه ټولې خبرې مې لکه دفلم پرده زر، زر په ذهن کې اوښتې ، راوښتې، سرکښ،بریالي،شادل،اوګنډېري ته مې وکتل څه سورتونه اوکلیمې چې مې زده وې هغه مې په لاره په ځان چوف کړې وې. دسورت واقعې څو ایتونه مې هم تکرار کړه، ځکه چې دادژوند او مرګ لوبه وه. او پدې لوبوکې کله ډېر ډاډ هم سړی وړي،زه هم انسان وم، یوه مرمۍ مې داروره. اوراته مالومه وه چې دسورت واقعې په تلاوت سره په ځنکدن کې دخولې خوندښه کیږي. نوره مې فیصله وکړه چې دډېرفکر اوخبرو وخت نشته ، دخوشحال خټك دزمري په خوله کې دهمت دنه پرېښودلو توصیه رایاده شوه نورمې پښوله لږغوندې اوار ځای کوت، بیا مې بره وکتل ، که کومه ونه وي چې لاس ورواچوم، لومړی تبرګی په لته ووهم اوورپسې په ګنډېري ور ودانګم او ځان شادل ته ورسوم . زړه مې وښوېد، یوه ښه موکه مې له لاسه وتلې وه.دونې یو ښاخ مې له سره تېر شو خو لاس مې وروانه چوو، لا روان وم. بس نور نو وخت و. چې لومړی پورته شم او بیا له لتې کارواخلم . چې ناڅاپه غږ شو"یه سړیه وژني مو"دغږ سره ګنډېري ورمنډه کړه، یه جینۍ ته دلته څه کوې؟ددې سره نورپوه نشوم خودغوږونو سره مې یو ښه په زوره درز وشوا ودد رزسره تبرګي یوه لویه کریکه (کریغه)وکړه ،چې شاته مې وکتل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبرگی څو گزه وړاندې ولوېدچې په ناو کې ښکته کوولې شواوکړنگايې کوله، نه پوهېدم دااسماني مرسته له کومه راغله چې
ومې کتل چاله ونې نه راودانگل تور پتلون، تور کمیس ، وېښته يې راټول کړي او شاته يې کلك تړلي وو. پوه شوم چې ښځه ده .تبرگي ته يې وکتل . چې زرد را پا څېدونه وو، په گنډېري پسې يې ورمنډې کړې. شادل ته مې وکتل وارخطا شوی و. تمانچه يې لاس کې وه، هغه چې ماته نيوله ماپه لته وواهه، وغورځېد، تمانچه هم ترې وغورځېده، او ښايسته لرې ترې وښويده، بډې ته يې لاس کړ بله تمانچه يې راوويسته، چې درزشو، گنډېری پرې دپاسه وروغورځېده، بريالي ته مې فکر شو، خو هغه ښه په دمه لگیاو،دتبرگي کشری ځوی يې په سجده کړی و او په څنگل يې ورو،ورويو، يوگوزار ورکاوه.دهغه خوله به له تيږو سره لگېده،اوچيغې يې وهلې، مادگنډېري دجگېدوانتظارکاوه.چې اتينا غږ کړ. "پروت، ولې دې"ماپروت وکړ،ځان مې ورغړاو، چې ډزشو، ومې کتل ډز راباندې تبرگي کړی و. خو اتينا ورته راورسېده، تر سينې پورې يې او چته شوه او په غبرگو لتويې وواهه، زه هم راپاڅېدم ،گنډېری اوشادل هم راپاڅېدل،ددوه کيلو په اندازه په يوه کاڼي يې راباندې گوزاروکړماورته خپل بوټ ورمخامخ کړ.تيږه مې وتنبوله اوپسې ورغلم. دوه ضربه لتې مې ورکړې،ډېرښکته ورغړېد،او گنډېری مې راونيو، بريالی هماغسې سوکه،سوکه لگياو. اوملگري يې همغسې چيغې وهلې. گنډېری مې ښه وواهه بيااتينا زولنه راوړه،لاسونه يې ورله شاته واړول اووروايې چوله. بيادبريالي خواته ورغله دسرکښ لاسونو ته يې هم زولنه واچوله، بيا ترې هغوی دواړه دشادل په لور روان شو، اوزه هغه ځای ته ورغلم له کومه چې لومړی ځل غږ راغلی و.

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګورم چې یوه ښځه په ونه پورې کلکه تړل شوې ده. پوښتنه مې ترې وکړه"ته څوك يې؟

دګندېري ښځه يم!

ماویل نودلته څه بلاغواړې ؟

"ډاكترې راوستلم"

- نوولې ورسره راتلې؟

-په زوره يې راوستلم! يه وروره دخدای دپاره ماخلاصه كړه.

- چې ته يې په زوره راوستلې نو نور كورڅه كول....؟

- هغوی يې دماشو په دارو بې هوشه كړل.

- څنګه....؟

- زما ايندرورته يې دارو وركړل ورته وې ويل ددې سره به ماشي مړه شي،هغې په كوټه دارو وشيندل زه يې بهر دځان سره ايساره كړم . هغوی ټول بې هوشه شول. دوه درانه بايكونه يې هم تردې ځای پورې راباندې راوړل. زه خو تورسرې يم زما څه ګناه ده.

-څه وخت چې ستامېړه، ستاورور ليور او خسر بې ګناه خلك وژل ته ترې خبره وې؟.

- خبره ووم خو ماڅه كولی شول؟

- څنګه دې نشو كولی. ته ددغه كور مېرمن وې تالږترلږه دخپل ماشوم بچي په خوله مېلمانه خبرولی شول چې وژني موځان ساتئ.

هغې لاځواب نه وراكړی چې اتينا غږكړ"داله هغوی لويه مجرمه ده ، دټولو مرګونو او شوكو، ډاكو مالومات ورسره دي"اووايي چې سوداګر يې يواځې دپيسو دپاره وژلي، وسلې ورسره نه وې، هوايې پرې خرڅه كړه،رايې وستل او بيا يې دشپې پدې بانه چې دلته نژدې په بل كوركې ستېنګرتوغندي دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوتلل او په لاره یې ووژل. داترې ښه خبره وه خو همداوایي چې"تورسرې یم ماڅه کولی شول"

تورسرې ولې څه نشي کولی. اوس له دې پلان نه هم ښه خبر وه. اوکه کومه شخړه راتله زما دوژلو دنده یې دې ته سپارلې وه. ماچې داتینا له دې خبرو سره هغې ته مخ راواړوو، شاته یې ځلور واړه قاتلان ولاړوو، چې ومې کتل دېولو لاسونه شاته تړل شوي وو، بیا یو له بل څخه دیوه گز په واټن په پړي سره خپلو کې سم او بدل شوي وو، دهریو په تخرک کې پړي وراچول شوي وويواړخ یې له یوه سره او بل اړخ یې له بل سره تړل شوی و. اوس ښه په کرښه کې منظم ولاړو. نه له یوبل نه لرې تللی شو نه یې دخورېدو او ورکېدو وېره وه اتینا راغله ، ښځه یې له ونې نه پرانیسته ، غوښتل یې هغه هم له دوی سره وتړي ماورته وويل" دزړه سره! ستا ترڅنگه دوه پښتانه ولاړدي او پښتانه له ښځو بدل نه اخلي" پښتانه ښځې نه تړي او په ښځو ډز نه کوي ، غلې غوندې مسکۍ شوه وې ویل"ښا! تاسو خو بیا ښځو ته ډېر په درنه گورئ"

ماورته وويل "پدې کې خو شك مه کوه"

- "کاش زه هم پښتنه وای ماورته وخندل" که پښتنه نه یې دپښتون خوشه"

وې ویل"

په دواړو سترگو خو اوس دې له دې پښتنې خور سره څه کوې؟" ماویل "خوشې یې کړه چې خپل کورته لاړه شي" وې ویل"

چې لاړه شي او خلك خبرکړي او راپسې راوې لېږي" ماویل " خلك به یې نور کور هسې هم خبروي.دا چې کورته رسېږي سهار به وی،او سهار به هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم ستا له خوبه را پا څېږي،اوبل، پښتو کې خو پُښتی ماتېږي" هغه بيا هم زړه، نازړه وه، وې ويل

"که په مونږ پسې چيغه هم راووځي،په غره کې به چرته گرځي "اوکه دامو پرېښوده،مانا خپل ځای مو ور وښود.

-"خو پوهېږې که يې پرې نږدې بيابه څه کېږي؟"

-" خلك به راپسې وگرځي خو ځای مالومول به ورته گران وي"

-نه ! هغسې به ورسره دوست،دښمن ټول يو ځای شي،ښځه دلته ناموس دی،ننگ پرې دټول ولس گډه اخلاقي دنده ده . دپښتنو دغيرت دراپارولو نه ډډه کوه."

فکر منده وه خو، ورو،ورويې پرانيسته اوورته وې ويل" په ليدلې لاره ځه چې شاته ونه گورې".

گندېري دوی ورته ټولو يونظر وکتل او هغه وروغوندې روانه شوه څوقدمه يې واخيستل بيا ودرېده وې ويل:" پدې خلکو تاسو څه کوئ؟"

اتينا ورته وويل" قاضي له يې بيايوو،خودشنوگټو او تورو لارو قاضي له نه، د تورو ټکواو سپينو لاروقاضي له " مړژواندې غوندې روانه وه،اوزما سره داغم و چې پدې توره شپه کې به پدې گڼ او گورځنگل کې څنگه لاره مالوموي،زمونږ ښي اړخ ته دغره يوه لوړه څوکه وه مونږدهغې په لور ورروان شوو، خو څوکې ته ونه ختو، په ډډه کې مو نږدې نيم ساعت مزل وکړ، يو څه اوارغوندې ځای راغی. اتينا وويل" خوب راځي او ډېره ستړې يم.کاش شپه مو همدلته کړې وای."

ماويل پدې کې دارمان څه خبره ده، همدلته به شپه وکړو، چې ودرېدو،مخامخ مو شړارغوندې واورېد،پوه شو چې اوبه له پورته نه ښکته رالوېږي ورغلو، ښه مست ابشار و، د څوگزو په اندازه سرور ډنډيې جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی و.په ډنډ کې مو مخ،لاس ووينځل،بياديوخوندي ځای په لټه کې شو.بريالی لږ غونډې وړاندې لاړ. چې بېرته راغی وې ويل دغلته ديو پاڼ بيخ ته يوه سمڅه غونډې ده .ورغلو سمڅه مو په لاسي څراغ وکتله په لوگي توري گټې،سکاره،اوهډوکي پکې پراته وو.هغه مو ترې بهر راوغورځول،يو څه مو پاکه کړه.سمڅه نه وه،سم غار و،پنځه شپږ گزه اوږد غار چې سړی پکې په ټيټه ازاد تللی،راتللی شو. مجرمان مو ور ننويستل،اتينا وويل

-"زه به پرې دسپری يو پرش وکړم خو تاسو بهر ووځئ چې تاسو بې هوښه نه کړي" بريالي ورته وويل

-" لکه چې ستاسره دوستي لري، تانه بې هوښه کوې".په خنداشوه

-"ماگولۍ خوړلي په ما اغېز نه کوي"

بايکونه چې تر اوسه مو په هغوی بارکړي وو،ترې راوامو خيستل،دسمڅې سرله مو راوړل زه او بريالی دسمڅې په خوله کې ودرېدو بهر مو دغره دنښترو ننداره کوله،دځنگل شړار مو غوږونه نيولي وو چې اتينا رامنډه کړه، مونږ زر مخونه ورواړول،وې ويل

-"څو شېبې بهر ته وگورئ،چې تاسو راته راپرې نه وزئ"

لږه شېبه هغه هم دځنگل هيبت ناك غږ ته غوږ وه، بيا يې وويل

-"راځئ چې ورځو"

چې ورغلو هغوی ريښتيا هم نور بې هوښه وو.له بايکونو نه مو دسيلانيانو وړه خېمه موراووبسته،چې ټول وزن به يې ايله دري کيلوگرامه و،خوچې وبه درېده،دوه کسان پکې ازاد ځاېدل.

خېمه مو دسمڅې په سر کې ودروله اواتينا ته مې وويل "ورننوزه!"

ورننوته،زه او بريالی دخېمې او تبرگي دوی په منځ کې کښېناستو.څه شېبه غلي ناست وو،بيايې وويل

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ولې یو ویده کېږو نه" ماویل

-"بس همدې گټې ته سر کېږده،ویده شه" هغه له هم لکه چې خوب ورغلی و،دگټې په ځای یې بایک ته سر کېښود اووې ویل

-"یوساعت وروسته به مې راپاڅوې"

هغه ویده شو،زه ناست وم،له ترکیې نه ترکونړه په ټولو پېښو مې یوځل بیا فکر وکړ.په پهره او څوکۍ کې بدبختي داده چې څوکیدار تر لرې،لرې پورې دفکر نیلی وزغلوي، ډېر اوږده او گران پلانونه جوړ کړي،جرگې راولي،مرکې وکړي،څوك وخندوي،څوك له لاسه ونیسي په گلونو کې چکرې ورکړي، اننگي ته یې وگوري بیا گل ته وگوري په دواړو کې هیڅ توپیر ونه ویني او چې ساعت ته وگوري په پخواني او اوسني وخت کې توپیر نه وي.لکه وخت چې ولاړ وي.ایله څلور،پنځه دقیقې تېرې وي.

بس همدغسې په فکرونو کې ډوب ناست وم. په شواخون مې نژدې دوه ساته تېرکړل. چې بریالی سپك راپاڅېد.لومړی یې لاس په کلاشینکوف کېښود چې له سرکښ نه یې اخیسی و. بیایې یو خوابل خوا وکتل،سترگې یې وسولولې،ماته یې وویل

-"اوس ته ویده شه".

ما همدغه وخت له خدایه غوښته،بایك ته مې سر کېښود،سترېیا او بې خوبي سره یو ځای شوې وه. دټکه ویده شوی وم نه پوهېږم خپله راپاڅېدم که بریالي راپاڅولم خو چې سترگې مې وغړولې وې ویل

"لمونځ قضا کېږي" دی خپله تازه و،پوه شوم چې لمونځ یې کړی دی.

قیدیانو ته مې وکتل،یو په بل کې داسې پییلي پراته وو لکه داخون موسی بټي کوټي دمارانو کټ، خېمې ته مې وکتل، بریالی موسکی شو وې ویل

-"ورځه ورندار هم اوداسه ته تللې ده"

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ورغلم دې دچینې په غاړه یوزړوکی دوه بوټوته د یواوبل گوټ نه دپردې په شان تړلی دی. دبل زړوکي یو پلو یې هم په بوټي پورې غوټه کړی و، خو بل پلوته یې کوم بوټی نه و. حیرانه وه چې څه وکړي. زه ورغلم ماویل"څه کوې؟" "پرده کوم" په شیطانت مې ورته وویل "په پرده څه کوې.؟"

پوزه یې راکوت کړه،

-" ستادلاسه،آبله شپه دې ویل سر دې خیرن شوی. ته د کونړ په غره کې هم د استنبول مزي غواړې."

-"خیردی دزړه سره مه خپه کېږه دابه درته زه ونیسم" زریې پرېښود،

-"هه! ونیسه"

ورغله کمیس یې وویست،ښه و نری غوندې سپین بنین یې اغوستی و بیا یې فکر شوکمیس یې خپلې مخې ته په ځان پورې ونیو چې خېټه او سینه یې پټه شي اووې ویل

-" مخ ایسته واړه وه چې دېخوا ونه گورې"

ورته په خنداشوم

-"ښه! درته نه گورم"لپه یې په سر اوبه راچولې،خو چې لپه به یې سرته جگوله ټولې اوبه،به ترې توی شوې،څه شېبه په دغې بې پایلې لوبه کې نښتې وه خو ایله یې خپل وربل لوند کړ.مایې په خندا،نندارہ کوله،اخر مې ورغږ کړ.

-"خو ایسته ټوله ولامبه اوبه خو به درله بدې نه وي"

-" ټوله به څنگه ولامبم "

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"په ډنډ کې غوپه شه،هم به دې سر پاك شي هم ځان" هغه يې هم لکه چې قيد کړې وه ناراسته يې ونه کړه،زړيې بنين هم پسې وويست،بيايې فکر شو

-"بې شرمه ايسته گوره!" بيايې بنين مخې ته ونيو، خو لمر په دوه گوتو چرته پټېږي،هغه هم پوهېده چې ناکامه هڅه ده،خو بنين يې ترهغه نيولی و چې ما ترې مخ واړاوه. ځنگل ته حيران وم. دنښترو دومره لويې ونې وې چې ددوه کسوغېږ ترې نه تاوېده او دومره لوړې چې پاس سريې نه ليدل کېده، مخامخ مې وکتل چې دځنگل سور او اوږده مالوم کړم. خو د شل دېرش مترو نه لرې څه نه مالومېدل. دخدای شکر مې وه ويست چې ځه دکونړنورځنگلونه که وهل شوي داخو لاپاتې دی. بيا مې پدې دليلونو غور کاوه چې دغه ځنگل ته سړك نه دی تللی.ځکه لاروغ ولاړ دی. خو دا کره او پوره دليل نه و. ځکه چې دځنگلونو دښمنانوته داډېره گرانه نه وه چې دومره لوی ځنگل ته سړك ووهي خو کېدای شي دنه وهلو دليل به يې دشيگل دخلکو نښتر دوستي وه او يا به بې اتفاقي وه پرې نه به جوړېدل.ذهن ته داخبره هم راغله چې ځينې خلك وايي چې داځنگل يواځې دشيگل دخلکو نه دی اخواد(دېوز،کټار،گمبير اوپه لويه کې دټول پېچ) خلك هم پکې ورگډدي.لاپه همدې فکرونو کې وم چې دسلگيوغږ مې واورېد.بې اختياره مې مخ شاته ستون شو. گورم چې اتينا په اوبو کې نيمه پټه ناسته ده ،په لپه په ځان اوبه اچوي. چې د هرې لپې په اچولو به له خپله ځايه يو څه پورته شوه ، وبه رېږدېده اوپه سلگيو به شوه. چې ماته يې وکتل په خندا يې وويل

-"يخې دي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم په نا پامۍ کې د قدرت دغې پدیدې ته کتل چې ددې خپل لوڅ تن ته فکر شو، وې ویل

-"بې شرمه تابیا راوکتل"او اوبه یې راوشیندلې ماویل

-"سلګۍ مه وهه چې نه درګورم" اومخ مې ترې واړاوه. چې وې لمبل هماغلته په لمانځه ودرېده اوزه ترې پورته لاړم. لږه شېبه مزل چې مې وکړ.هلته هم یو لوی ابشارو،دا ابشار بېخ ته یو لوی ډنډ جوړ شوی وزه هم په ډنډ ور غوپه شوم، ومې لمبل،لمونځ مې وکړ. اوبېرته راروان شوم.چې لاندې مې وکتل اتیناخپلې طلایي زلفې رمنځولې. دلمرزرینې وړانګې یې په زلفو لګېدې ځلا یې سترګې را برېښولې. چې زما دپښو ښکالویې واورېد. پورته یې راته وکتل خو څه یې ونه ویل زه ورغلم. زړوکي مې له بوټونه راخلاصول ورته ومې ویل دا خواوس لرې کړه،نور پرې څه کوې؟

-په تېزه یې وویل"بې شرمه! مه یې لرې کوه ګورې نه چې هلته بریالی لالا ناست دی"

- په خندامې ورته وویل بریالی دې له کومه لالاشو؟

-ولې دهغه ښځه تاته لالانه وایي.

-ورته موسک شوم"نو ته خولا......

-موسکی شوه"غږ،درباندې کوم،ښځو چل راښودلی دی"

- ځیرکتیا ته یې حیران شوم" ښه! دې ته دې هم فکردی چې دبریالي مېرمن ما ته لالا وايیس؟"

- ښځې دسروغوندې په هوانه وي هرڅه ته فکرکوي.

- پدې خبره خو یوه خوله راکړه.

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

- په خنداشوه،ښه ده چې تاوغوښته.بيايې وويل داراته ووايه چې خواښې ته به مې کله رسوې.
- چې کله دې خوښه وي.
- زماخو اوس خوښه ده.
- خوپه رڼاکې نشوتللی.
- نو کله به ځو.
- بيگاته، خو غم دادی چې تر بيگاپورې به خورو څه...؟
- وې ويل"چې زه ژوندۍ يم برېت تاووه"داسې غوښې به دربانديې وخورم چې کله به دې خوړلې نه وي."
-" له کومه دې کړې؟"
- دغه ځلورچې دې ترلي دي، ددوی عجيب دود و. دوی چې به ستاسو غوندې کوم ښکارپيداکړو.دوه سيرلي به يې حلالول او بيگا يې هم دوه حلال کړي وو.يويې ماسختن زمونږ سره په گډه وخوړ او بل يې هم ښه سور کړ. خو هيڅ يې ترې ونه خوړل. پټ يې کېښود. زه پوه شوم چې دوی به دادشپې خوري،کله چې ستاسو نه بېرته راستانه شي.
-" نوتادلته څنگه راووړ".
-" دهغه ښځې چې ديگی سنبال کېښود. زه پوه شوم او قسم مې وخوړ چې دابه مې په جانان خورم.چې کله مې دهغوی نورکور بې هوښه کړ.دگنډېري ښځه مې څوسوکه ووهله بيامې ورله لاسونه وتړل. خوله مې ورله پلسترکړه بيامې غوښه په يولوی پلستيک کې واچوله په خپل بايک کې مې کېښوده. دښځې لاسونه مې پرانستل خپل بايک....."
- مايې خبره پرې کړه "ياپه بله ژبه دغوښوبايک"

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"هو!دغوښوبايك اودبرياڵي لا لا بايك مې پرې بارکړل. اوستابايك مې په خپله اوږه راواړاوه".

-" په خوښۍ‌مې ورته وويل ماناوس غوښه لرو"

- "هو....ولې نه!" مسکۍ شوه افغانه مېرمن يم. وړی دې چرته پرېږدم" روان شو. دسمڅې نه موبايك راواخيست ،ښکته راکوزشو ،په شنه چمن ورته کښېناستو. برياڵي ته مې وويل

-" په خدای وهلودې څه وکړه؟" وې ويل

-"داسې مې بې هوښه کړي چې ترلمر پرېوتو دراپاڅېدونه دي."

دېگۍ نه و.چې غوښه مو ګرمه کړې وای،سړه،سړه موخوړله او له او له اتينا نه مو دتېرې شپې کيسه بيا،بيا اورېدله څه کاغذونه اوڅبوتونه چې لاس ته ورغلي وو، هغه مو وکتل او تردېره مو خواله وکړل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثوارلسم ثپرکی:

دقـاضـي پـرېـکـړه

چې دشپې تياره ښه خوره شوه. له ځنګل نه راوخوځېدو.دوی ثلورواړه په خپلو کې په يوه پړي تړل شوي وو. له دې امله يې سم مزل نشو کولی. چې يوبه لږ اوږد قدم واخيست بل به يې ځان پسې راښکه نو پرېکړه مووکړه چې دوه،دوه جلا،جلا خپلو کې وتړو.شادل او تبرګی مو يوه جوړه اوګنډېری او ورور يې بله جوړه شول چې ښه ټوټه مزل مو وکړ. دشنو ګټيوقاضي ته

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورسېدو. څلور واړه ګنډېرى، تبرګى او بلابتر مو دغار په څنډه ودرول.
ماورته ويل ښكته دې تور غارته وګورئ څه وينئ؟
- تبرګي وويل "مرګ "
- ماويل تاسو غواړئ چې دمرګ په وخت كې دروغ ووايئ؟
ګنډېري غږكړ" نه! دروغ نه وايو"
- تاسو پوهېږئ چې مونږ څوك يوو؟
- نه، نه پوهېږو.
- ايامونږ ډاكټران يوو؟
- نه ډاكټران خو نه ياستئ.
نو بيا پوه شئ چې مونږ د څېړنو مسلكي خلك يوو. په دروغو ډېر ښه پوهېږو. نو كه تاسو دځان سره ښه كوئ، دروغ به راته نه وايئ،مونږ ستاسو سره يوه ژمنه كوو، كه تاسو دروغ ونه وايئ.نومونږمودشنوګټو قاضي ته نه ورسپارو، او اوس تاسو ته دپنځه ملټودپاره په خپلو كې دمشورې وخت دركوو. مونږ درنه ځو. تاسو خپلو كې پرېكړه وكړئ چې دروغ به راته وايئ كه ريښتيا؟
هغوى موپرېښودل خپلوكې يې خبرې وكړې. پنځه دقيقي وروسته ورله راغلو.ماترې پوښتنه وكړه .دوه سوداګر چې مړي يې څه وخت مخكې دبنګېرې دكمرلاندې په سمڅه كې وموندل شو، تاسو وژلي وو........؟
دوى غلي شول اتينا ورته وويل" دګنډېري مېرمنې ماته له وېرې ټول مالومات راكړي او ستاسو دغټې كوټې دصندق ټول كاغذونه اوڅبوتونه راسره دي هيله كوو څبرې مه پټوئ همدا ستاسو په ګټه دي ،دنورو خبرو نه وړاندې يو ځل ښكته قاضي ته وګورئ"ټولو ښكته كندې ته وكتل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

توري خولې يې لکه د بلا خوله دانسان حواس الوزول، ټول وربېرډېدل زر يې سرونه راپورته کړل

په يوه غږ يې وويل.هو!....مونږ وژلي.

-ولې موووژل؟

-دپیسودپاره.

-نورڅوك درسره وو؟

-هو...بل چارابانډې راړولي دي.

-تاسوپه هغوی څه خرڅ کړي و؟

-تشه هوا.

-اوسوداموورسره دڅه کړې وه؟

-دسټینګرتوغندي.

-ستاسو سره سټینګرشته؟

-نه.زمونږ سره نشته.

دخپلې خبرې لپاره څه ثبوت لرئ چې تاسو ریښتیاهم سټینګرنه لرئ؟

-که مونږ سټینګرلرلای پخوابه نورو وژلي وو.

-دکومې سیاسي ډلې سره تړاولرئ؟

-نه!

-دچاپه وینامو وژنه کړېده؟

دهيچاپه وينا مونه ده کړې.

-ستاسوسره به انصاف څه وي.

-يو تن وويل"مرګ"

-چامرګ يادکړ؟

-ماشادل.

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-ولې....؟

-ځکه چې له تبرګي سره یو ځای کېدم. اوبې ګناه خلك مې وژل.

-دوی چې مخکې کومې خبرې وکړې دارښتیا دي؟

-هو....دمرګ په خوله کی څوك دروغ نه وایي.

-دسوداګرو پیسې موپه څوکسو وویشلې.

-په پنځوو، خو پنځم به ترې شپږم له څه برخه ورکوي.

-سر لاری موڅوك دی؟

-تبرګی، خوډېرکار بل چاکړی.

-بل څوك چاته وایې؟

-ملخي ته .

-که زه تاپرانیزم څه به وکړې؟

-یوقتل به بل وکړم.

-مابه ووژنې که زما مېرمن؟

-تبرګی به ووژنم، همدې کندې ته به یې وغورځووم. ده دې کندې ته ډیرغورځولي.

-که زه تا پرانیزم بیابه راته رښتیا ووایې.

-که ماله دتبرګي دوژلو اجازه نه راکوې. زه ازادېدل نه غواړم.خومونږ درته رښتیا وویل.

-تاته څومره برخه ورسېده؟

-اویازره.

-تبرګي دوی څومره واخیستې ؟

- په درې کسو دوه لکه شل زره.

-لس زره پکې ولې ډېرې شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

-دده دمشرتوب.

تبرګي پخواڅومره پيسې لرلې؟

لس زره يادې ته نژدې.

-ستاپيسې چرته پرتې دي؟

-دتبرګي دوی کور کې زما دخور سره .

-ديو مجرم په ننګور، ديو مجرم په مېرمن،ديومجرم په خور او په يوه مجرمه خور دې څنګه باوروکړ؟

- خور،خوروي که مجرمه وي او که دمجرم وي.

- تاټولې پيسې هلته ايښي دي؟

- نه شل زره مې ترې اخيستې دي.

- په هغې کې ولې دېرش زره کمې دي؟

- نورې به دوی لګولې وي. رښتيا دوی پرې بزې واخيستې.

- څه چې دې وويل ټول رښتيا دي؟

- هو...

- تبرګيه رښتيايې وويل....؟

- هو.

- اوس له دې ځای نه دوتو لپاره وړ لاره کومه ده. داسې لار چې په تاسو او يا مونږ پسې ګرځېدونکي خلك مو ونه ويني.

- تبرګي وويل" دشنګس لار"

- شادله! رښتياوايې؟

- زه هيڅ ويل نه غواړم!

- ولې........؟

-زه د هغه وخته پورې څه نه وايم څو پورې چې مې تبرګی نه وي وژلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

-تبرګي په ارامه وويل ما مه وژنه بيا به دې مور خپه شي.
-مور مې په تا پېږ څه کوي؟
-دا له هغې نه پوښتنه وکړه!
-ما ترې پوښتنه وکړه شادل دې څه دی؟
- زوم او دننګور ورور.
- دده دمورسره دې اړيکې شته؟
- هو....
- څه ډول اړيکې دي؟
- څنګه چې دښځې اومېړه وي.
-خپلوي دې ورسره پخوانۍده که ناروا اړيکي؟
- اړيکي مې ورسره پخواني دي. هلته په ورتلو راته خلکو ګوته نيوله نو دده مور راته وويل چې خپلوي به وکړو چې پښې دې ازادې شي.بيا يې پلار مونږ د يو بل غېږ کې وليدو،ما او د ده مور په ګډه هغه هم له مخې لرې کړ.
ددې سره پرې شادل ورودانګل . تبرګی او شادل دواړه په يوه رسۍ په خپلو کې تړل شوي وو. دواړه سره غاړه غړۍ شول. ما ورمنډه کړه چې دقاضي غېږ ته ونه غورځېږي. خو چې زه وررسېدلم تبرګی ښکته ورښوی شو.لاسونه يې ډېر په غاړه پسې وتپول خو څه په لاس ورنغلل. شادل هم پسې راوغورځېد خو لاښکته نه و تللی. دومره وخت نه و چې لاسونه ور واچووم. پښه مې ورسره نژدې وه. هيڅ په ځان پوه نشوم ددوی تر منځ چې کومه يوګز رسۍ وه له هغې نه مې پښه لاندې کړه او نيغه مې ونيوله.دايوه ناکامه او ډېره خطرناکه هڅه وه. زه راوغورځېدم.پړی مې له پښې خلاص شو.اوما ځان څه په ګټو پورې او څه د قاضې په غاړه دولاړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډډم دزاړه بوټي په څنو پسې کلك کړ. اتينا او بريالی رارسېدل.يولاس مې بوټي پورې کلك کړی و. بل مې اتينا په دواړو لاسو ونيو او مخامخ راته کښېناسته.پښې يې يوې تيرې ته ولګولې. بيايې بريالي ته وويل "رسۍ له ونې تاوکړه" بريالي چې رسۍ تاووله ماورو،وروځان دمېرې په پله پورته راخوځوو. او اتينا هم ورو،ورو راښکلم.بريالي د رسۍ سر راووړ. اتينا ورته وويل "له تخرګ نه يې ورله تاوکړه"هغه چې زما اوږې ته راټيټ شو. ګنډېري اوسرکښ چې لا تر اوسه غلي ولاړ وودواړو رامنډه کړه. ده رسۍ کلکه کړه خو هغوی په غبرګو لتو وواهه او ښکته وغورځېد. اتينا چيغه کړه.بريالي رسۍ په دواړو لاسونو نيولې وه هڅه يې کوله کومه راوتلې تيږه او يا بل څه پيدا کړي چې پښه ورته ونښلوي ځان يې په رسۍ پورې دوه،درې ګزه لاندې ټينګ کړ. غوټې يې په لاسونو ونيولې او پښې يې په راوتلې تيږه کېښودې .ګنډېری اوسرکښ وتښتېدل،

اتينا په خپل ټول زور زما لاس راښکه .زه پورته وروختلم . ښه خبره داوه چې بريالي اوږده رسۍ غبرګه له ونې تاو کړې وه. بل سر يې لابره و.هغه مې راواخيست،خونه پوهېدم څه وکړم،له کومې لارې بريالی وترم،که درسۍ سر مو هغه ته ور رسوو خو هغه نشو کولی راوه يې نيسي ځکه چې د يو ې رسۍ د نيولو دپاره مجبور وو چې له بلې هغې نه يو لاس راخلاص کړي. او که يو لاس يې راخلاصولای، په بل يوه لاس يې ځان نشو ټينګولی. اوبيا دغسې دبلې رسۍ ګټه څه وه.که هغه دومره مېړنی وای چې په رسۍ پورته راختلای شوای نو چيغې به يې ولې وهلې. هك،حيران وم چې څه وکړم.په ذهن کې مې يوه توره کنده وه، بريالي رسۍ نيولې وه،پښې يې خوځولې اوپدې هڅه کې و چې ځان وژغوري خو نه يې شو کولای. ناڅاپه وړوکی شوم.د ارچي د دښتې واورې رايادې شوې. چې انګارۍ ته به ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

گرم شوم،دپلارڅنګ ته به ورغلم ورته وبه مې ویل ماله مرغۍ ونیسه پلار به مې هڅه کوله چې له خبرې مې واړوی خو زه به اوښتونی نه ووم. مور به مې غبرګ کې راواخیستم دروازه به یې خلاصه کړه "وګوره!بهر داسې واورې پرتې دي،یخني ده،بیا به دې چاچۍ یخې شي،بیابه دې پاپۍ یخې شي" ورپسې به یې ښکل کړم خو مابه همدغه یوه سرینده غړوله چې زه مرغۍ نیسم، موربه مې و پوهېده چې له خپلې خبرې نه اوړم.نو پلارته به یې راله وویل "خیر دی ددې درمندڅای پورې یې بوزه،راشپېل ورسره واخلئ یو ځای به تورکړئ،په یخنی کې دومره دتېنګې نه دی، بېرته به اوس راتښتي،خو او س یې څه یینګ راپارېدلی. پلار به مې نشم،نشم وکړو، خو زه به په ژړاکېدم.راپابه څېد. موربه مې راته موزې په پښو کړې.کوټ به یې راته واغوست،له سر او مرۍ نه به یې راله وړوکی څادرګی تاوکړ. پلاربه مې دام راواخیست.راشپېل په اوږه، دام په لاس به روان شو. زه به یې له ځانه مخکې کړم. خبرې به مې ورته کولې، درمند ته به ورسېدو.په راشپېل به یې لږ غوندې ځای له واورو پاك کړ.دبوساړې نه به یې بوس راواخیستل پکې وبه یې شیندل، دام به یې پکې خور کړ.، ددام لومې چې داس دلکۍ نه به یې ویستلې وې برابرې کړې.زه به نور د ټینګېدونه ووم،له یخنۍ نه به شتېدم. پلارته به مې ویل "مورله ځم"هغه به په غبرګ کې کورته راورسولم، موربه مې رانه زر،زرکنګل وڅانډه،انګارۍ ته به یې کښېنولم، لاس به یې راله انګارۍ ته نژدې نیولي وو چې تاوده شي.

ورو،ورو به یې ښکلولم.خو زما په خیال کې به مې دپلار ګوتې اوښتې، را اوښتې چې لومې به یې برابرولې او بیا به مې فکر کوو چې اوس به ورته مرغۍ راغلې وي له پښونه به نښتې وي. ددې سره مې سر څنډواهه، په ارچي کې د انګارۍ په غاړه نه،دشنوګټیو دقاضي په غاړه ناست ووم.له ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره مې وويل "راشه له همدې تجربې نه کارواخله"رسۍ ته داسې ول ورکړه چې دبريالي سينې ته ورسي. مونږ يې پورته راګاږو او په راښکلو لکه د لومې غوندې سينې ته کلك پرېوزي. دقاضي په څنډه پړمخې پرېوتلم. ښکته مې دېړي سر له ول ورکړ. او دلومې په ډول مې دومره پراخ پرېښود چې ښکته په ورپرېښودلو دبريالي له لاسو تېرېدلی شو.همدغسې مووکړل.پړی مې ورو،وروښکته پرېښود.اتينا راته دلاسي ځراغ رڼاکوله.پړی دبريالي له لاسونو تېرشو. سر يې پکې وررننوېست، چې سينې ته يې ورسېد. پړی مې پورته راښکه،ول يې دبريالي سينې ته پرېووت. کلك وتړل شو.اوورو،ورو موپورته راښکه.
څه دهغه خپل زور شو،څه زموږ، روغ رمټ مو راووېست.درې واړه دمرګ وېرې وهلي وو.ښه شېبه اوږده وغزېدو. چې ساوې مو سمې شوې.بيادتښتېدونکو په لټه کې شو.مونږ به لا شل،دېرش ګامه نه وو تللي زګېروي مو واورېدل چې ومو کتل هغوی دواړه دلارې نه پنځه،شپږ ګزه ښکته په بوټو پورې نښتي دي زګېروي کوي. پوه شو چې له وارخطايي نه رغښتي دي. پسې ورغلو،راجګ مو کړل. بېرته مو راخېژول چې اتينا ښکته شوه او وې ويل "دتبرګي،تبرګی دادی پروت دی،وی ،وی بې خاونده مال داسې وي،مونږ خپلې غورځېدلې تمانچې را واخيستې او دا پاتې شو"راوايې خيست،ګنډېری دوی مو بېرته دقاضي څنګ ته راوستل چې وموکتل دګنډېري ښۍ وروزه له کوم کاڼي سره لګېدلې او خوږ شوې وه،وينې ترې بهېدلې،خوده پرې لاس ايښی و. وينه يې ورله درولې وه.
اتينا ته مې وويل هله،پټۍ راواخله لومړی يې ورله زخم پاك کړ،او بيايې پرې پټۍ ولګوله.زه ورغلم بايکونه مې راخيستل چې اتينا او بريالی دواړه مې خواته راغلل او پټ غوندې يې وويل "پدوی نورڅه کوو،ولې ترې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانونه،نه خلاصوو،بې ځایه ولې خپل مرگ پخپله د ځان سره گرځوو، دوی په تړلو لاسونو مزل هم نشي کولای،اوس به یې لاسونه هم خلاصوې، توره شپه او نا اشنا غرونه دي،هره شېبه ،خطر،خطر دی، او اتینا خو لاراته په غوږ کې داهم وویل چې بریالی!لالا به څه فکر کوي، چاچې هغه دمرگ خولې ته وروغورځاوه،مونږ هغه له پټی لگوو.ورته ومې ویل نو څه وکړو بله لار نیشته

انسان چې روان وي. تگ په پښوکوي خو لاسونه ورسره خوځوي. ددې دپاره چې دخپل بدن تعادل برابروساتي. دچاچې لاسونه تړلي وي. او بیاداسې تړلي چې دوه کسه یودبل سره هم تړل شوي وي. ډېره گرانه ده چې ازاد مزل وکړي.او رښتیا هم ددوی دلاسونو خلاصول پخپله خپل مرگ ته اواز کول وو. زړه مې خیری،خیری کېده. یوځل مې ویل خو پخپله اقرار کوي چې قاتلان دي، وژني یې کړي.او داتینا خبره هم سمه وه دغه لږه شېبه وړاندې مو پخپله ولیدل چې بریالی یې ښکته وغورځاوه،داخوهسې دلوی خدای فضل وکنه له دې کندې نه څوك مړي نشي راویستلی نو دا خولا ژوندی راووت.په زړه کې راوگرځېدل چې بس یولته غواړي. ډېریې دې کندې ته ورغورځولي. بس ته یې هم وروغورځوه-

مالاپدې غورکاوه چې څنگه یې ور وغورځووم، اتینا راغله.په خندایې راته غوږ کې وویل "په څه فکر کوې؟" ته وایې چې ته به هم څوك دې کندې ته ور وغورځوې،دادتبرگي زړه غواړي،ته یې نشې کولی، تاهسې قانون ولوست،ادبیات به دې لوستي وای، شاعري، لیکوالي به دې کوله ستایې له قضاوپرېکړوسره څه.ځان ته مې وکتل" رښتیا هم همدغسې شی وم" دوی ته مې وویل " بس روانېږئ"چې روانېدلو اتینا وویل په تبرگي پسې خوبه داتبرگی وروغورځوم چې ډېر به ورپسې خپه وي ،تبرگی یې ښکته

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي ته وروغورځاوه کړنګا يې کوله او موږ تري روان شو،ګنډېری او سرکښ راوان وو خومزل يې نشو کولای.

له يوه،يوه لاس نه مو ورله زولنې خلاصې کړې. او بيامو ديوه زولنه دبل له زولنې سره ديوګزپه فاصله وتړله. دغسې دهغوی لاسونه ازاد شول. خودوا ړه يو ځای روان وو. او که يو په غره کې ښويېدلی وای ،بل هم ورسره رغښته. چې څه مزل مو وکړ. دوی کې د نورتګ شيمه نه وه. پوه شوم چې انرژي يې ختمه ده. له بايك نه مې د انرژي ګولۍ راواخيستې او دوه،دوه دانې مې ورکړې.

زمونږ مزل هره شېبه له خطراو وېرې سره مل و. زمونږ سره يواځې يو لاسي څراغ و. اوهغه هم دبريالي سره چې له ټولو نه مخکې روان و. بريالي هڅه کوله چې دڅراغ درڼاپه مټ لارمالومه کړي خوداموهم ورته ويلي وو چې څراغ دې تل ځمکې ته ونيسي، ځکه چې دغسې يې درڼا دښکارېدو شونتيا لږه ده. خوکه په هوا کې يې رڼا يو لور اوبل لورته درومي بياله هر اړخه اوله ډېرلرې واټن څخه ليدل کېدای شي خويواځې دغه يوه ستونزه اويوه وېره راسره نه وه، بله وېره داوه چې دسرکښ اوګنډېري يو، يولاس خلاص و، اوزمونږ مزل په غره کې و، توره شپه وه، زمونږ لږ ډاډ کولای شول مونږ ته ډېرزيان راواړوي. که هغوی يوه يوه تيږه رااخيستې وای او زمونږ سرونه يې پرې ويشتلي وای نو بس کيسه جوړه وه، هم به يې ځانونه خلاص کړي وو اوهم به يې غچ اخستی و. نو دهمدغو وېرو اوخطرونو له امله ډېر ويښ روان وو. يوه فکر چې زه يې دوېرې او کرکې نه ډکو فکرونو ته وړلم هغه دشنوګټيودقاضي په نامه ددغه سرخلاصي ټوليزقبرفکرو. په همدې مې فکرونه کول چې دې ته به خدای خبر څومره انسانان ورغورځول شوي وي، اوپدې هم ويرېدم چې هسې نه په دغو غورځوونکو کې خدای مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه مونږ هم شمېرشو، دافسوس او درد خبره داوه چې دمحمدين گل په خبره دا پدې سيمه کې يواځينى ټوليز قبرنه دى، په کيراله کې دوه همدغسې اجتماعي قبرونه دي، چې دکمونيستي رژيم په وخت کې يوه شپه دولتي ځواکونه دکيرالې له کلي نه تاوشول اوچې سهار يې څوک موندل راوستل يې اوپه بلډوزريې پرې په ژونديني خاورې اړولې، دهغه په وينا دشنو گټوله قاضي نه لمر پرېواته ته، دلغمان دعلي شنگ دميل درې په خوله کې هم په يوټوليز قبرکې په لس گونو خلك ښخ شوي دي. همدغه ډول دارگون دپله، دبرکي برك، دباميانو او دليلې ددښتې په ټوليزو قبرونو اوعام وژنو سترگې نشي پټېداى دمحمدين گل دغو خبرو مې په غوږونو کې ازانگې کولې چې درزشو، او ورسره په ناوکې کړنگا جوړه شوه، چې ومې کتل دگنډېري پښه ديوې گټې سره لگېدلې وه ده تيندك وخوړ اوگټه ښکته وغورځېده، په ناوکې يې شور جوړ کړ. ماهم ستوروته وکتل پوه شوم چې شپه پخه شوه، دوى به وږي شوي وي، ځکه پښې په ځان پسې راکاږي. اتينا ورله دسارانو چرگانودوه، دوه پټونونه ورکړل، دغه چرگان مو دورځې ښکار اوبيا په انگارپاخه کړه، هغوى ډېرپه مينه وخوړل مافکر کاوه چې ياوږي دي اويايې خپل برخليك منلى و، پوهېدل چې وژنو يې نه او نور چې هرڅه کېږي شپه يې تر منځ ده. نو ښه ډاډه روان وو. دوى مخکې او مونږ ورپسې.يو،يوبايك مو هم ورکړى و. يواځې تمانچې او کارتوس له مونږ سره وو. چر با نگ و چې له سمه لام نه تېر شو، گنډ ېري اوسر کښ لومړى خپل کلي ته او بيا يو بل ته و کتل په تياره کې يې سترگې نه ښکارېدې چې د غم او دردسمه اندازه راته لگېدلې واى خوددوى لومړى خپل کلي او بيا يوبل ته له مړ غوندې سر اړولوسړى پوهېده چې سترگو له به يې تړمې او ښکې را غلي وي . زه خپله هم خپه شوم ، فکر مې کاوه چې اوښکې که د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم ځوانيمرگ ځوی سر ته د ناستې مو ر له سترگو بهېږي ، که د جبري
واده په ډولې کې د کښېناستو په وخت د کومې پېغلې درنجوله ډکو
سترگونه تويېږي او که د خپل قاتل او مجرم پلار له مرگ نه وروسته د
خپلی پلرنۍ مېنې د ليدو پر وخت د يو مجرم له سترگو بهېږي درې واړه د
يو ډول بې وسۍ ښکارندويه دي . درې واړه ديو ډول اور نه ساه اخلي او
درې واړه يو ډول تودې او تروې وي . خو بياهم د انسانانو د عامه خير
غوښتنې له مخې مجرمانو ته سزا گانې ټاکل شوي دي .او که سزا وې له
منځه لاړې شي جرمونه ډېرېږي او ډېری جرمونه پخپله دانسان لخو ا
انسان ته يوډول سزاورکول دي نو که سړی په خلاصو مغزو فکر وکړي دې
پايلې ته ر سېږي چې سزا انسان ته ورکول کېږي، که هغه يو روغ او
شريف انسان ته د يو مجرم لخوا وي او که د قانون لخوا مجرم ته . خودا
دويمه ترې کټوره ده ځکه چې لومړی خو په انصاف ولاړه ده ، او انصاف
د انساني اخلاقو هغه ستره او لوړه پوړۍ ده چې ڤوك وروړسېدنو
"ورسېد" او بله ښېگنه يې داده چې د غسې د جرمونو کچه را ټيټېږي او د
جرمونو د کچې را ټيټېدل د انسان لپاره دسزا را کمېدل دي . زه له دغو
فکرونو سره روان ووم چې ومې کتل پوه شوم چې دمټينې خوا او شا سيمې
ته رارسيدلي يوو، دا هغه ځای و چې ما او اتينا يکې دمه کړې وه . دسهار
د لمانځه وروسته مو ډېر چټك مزل کړی و او يا به داوه چې په مخ ښکته
به روان وو خو لا خړه نه وه خوره چې حلالزو ته رانژدې شوي وو. په
اتينا،برياڵي ، گنډ ېري او سرکښ ټولو مې نظر واچاوه ټول ښه ستړي
مالومېدل چې کتل مو مخې ته وړه غوندې کنده راغله .دا سې کنده نه وه
چې سړی دې پکې ورك شي خو بس يو ځوړ غوندې و په دغه ځوړ ورښکته
شوو چې دشپيلي غږ شو دشپيلي داورېدو سره مونږ ځانونه دخطرسره مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګټل. يو خوا بل خوامو وکتل. څه مو ونه ليدل. چې ناڅاپه دکلاشينکوف ضربه ډزې شوې.په دغه ژوروالي کې ښکته وړه غوندې کنده وه ،مونږ ترې همدغې کندې ته ودانګل. زندانيان څه شېبه ولاړوو. بيا هغوی هم راکوزشول. مونږ سرونه ورو،ورو پورته کړل. بيا ډزې پيل شوې. دکندې له سرنه يې دوړې پورته کړې . مونږ ځايونه بدل کړل. بياموسرونه ښکاره کړل. بيا راباندې ډزې پېل شوې

خوداځل مود ډزو ځايونه مالوم کړل. ستونزه داوه چې زمونږ سره تمانچې وې. دتمانچې او دکلاشنکوف په ډزو کې ډېر توپير وي. دهغوی له ډزو داسې برېښېده چې لس يادې ته نژدې کسان دي. مونږ دهغوی په اندازه ډزې هم نشوې کولای ځکه چې دومره ډېر کارتوس مونه لرل. په کنده کې مو ځايونه بدلول رابدلول او يو، يو ډز مو کاوه. هغوی پرله پسې ډزې کولې او پوهېدو چې ورو،ورو رانژدې کېږي. مونږ يې دسخت اورلاندې نيولي وو. مرمۍ مو له غوږو سره تېرېدې. شپېلي يې وهل. ماسر جګ کړ. لکه چاته چې مالوم وي چې له همدې ځای نه به دچا سر رااوچتېږي او تيار ماشه په لاس ناست وي، همدغسې د سر داوچتولو سره سمې راباندې ډزې وشوې. ماځان شاته ګوزارکړ.

اتينا چيغې کړې چې ګنې ولګېدم اودچيغوسره يې رامنډه کړه. ماورته غږ کړ"بچ يم. هيڅ خبره نشته" بيايې چيغه کړه

-" بچ شه"

اود غږ سره سمه او چته شوه،ګنډېري له يې په سينه کې يوه کلکه لته ورکړه. دهغه دلاسو نه يوه لويه تيږه پرېوته او ستوني ستغ پرځمکه وغورځېد،ددې سره بيا ډزې شوې. اتينا ځان راوغورځاوه.زما په ورنونويې شا ولګېده. ماته يې په غوسه وويل"په لستوني کې ماران ساتې ،که په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه گټه يې ويشتلى واى. نو څنگه به و، په خوله مې درته وويل چې ځان
ترې خلاصوو،خو نه دې منله"ماهم ورته په غوسه وويل"څه پرې
وکړم،لاس تړلي بنديان راباندې وژنې....؟
په هماغې غوسه يې وويل "دوى اجرتي قاتلان دي،دوى مېلمانه
وژني،دوى تاته دلورينې وړښکاري؟"
-"نوکه زه نيول شوي اولاس تړلي خلك ووژنم، زه به دترحم وړيم؟"
غلې شوه. هماغسې مې په ورنونو پرته وه. لاس يې رااوږدکړ. په سينه کې
يې ورو ووهلم او اشاره يې وکړه چې مخامخ وگوره، چې ومې کتل سرکښ
اوگنډېرى سره خپلو لاس او گرېوان دي .يوبل په لغتو او سوکانو وهي"
زمونږ سره يې دننداري وخت نه و،تمانچه مې ورته ونيوله،هغوى هم کلار
شول .ډزې ډېرې شوې وې او شپېه، په شپېه رانژدې کېدې هم . مونږ
پوهېدو چې دوى غواړي گېره رانه تاوکړي. محاصره موکړي. مونږته مخامخ
يوه وړه غوندې غونډۍ وه. او که دغه غونډۍ هغوى نيولې واى. نوزمونږ
ويشتل ورته اسانه وو. دغونډۍ نه زمونږ پټنځاى (مورچل) بېخي لکه
دورغوي غوندې ښکاره ښکارېده. دوى مې پرېښودل او زه په ښويېدو،
ښويېدو په يو-رو کې ښکته روان شوم دېرش،څلوېښت گامه چې لاړم نور
له مقابل لوري پټ ووم.په منډه،منډه دغونډۍ شاته لاړم او بېرته ورته
راوختلم. ديوې لوې گټې شاته کښېناسم.په تمانچه مې لرليد (دوربين)
وتاړه اوهغوى ته مې مخامخ کړ. ديوې ونې شاته يو کلاشينکوف واله
ناست و.مخامخ يې ډزې کولې،لږه شپېه مې ورته وکتل،خندا راغله دده
ډزې لکه دړانده دلاس غرگى، بس ويشتل يې کول،نوريې نه کتل چې په
څه،په چاوڅنگه ډزې کوم. پوه شوم چې داله وېرې داسې کوي اوداسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلك دوبرې اچولو او خورولو دپاره ډېر په كار راځي. ماهم په ښي مټ وويشت، فكر كوم لاس يې مات شو.ټوپك يې وغورځوو اوچيغې يې كړې. څنگ ته ديوې گټې شاته بل پټ ناست و، سر يې نه ښكاره كاوه. خو په لاس يې ده ته اشاره كوله چې دلته راځه. په هغه مې ډز وكړ. لاس يې خطاشو،خوايې ولگېده. اونورېي منډه كړه.يو بل خطا ډزمې هم پرې وكړ. بس نور مې پرېښود ماويل دايې بس دی. بېرته مې نظردزخمي خواته راواړو. دهغه خواته بل كس راغلی و. دايې راپاڅاوه. روان يې كړ. ماپرې ډز وكړدپښو منځ مې ورله وويشت.هغوی هم په منډه شول. ماويل ځه دوی هم دتېښتې لپاره دليل لري. نور نه راگرځي. زه پوهېدم چې جنگونه په دوه ډوله دي. يو مقدس جنگونه دي. چې دسپېڅلو ارمانونو دپاره كېږي.پدغو جنگونو كې كارېدونكی ځواك له روح سره تړاولري، وجودونه پكې په خوړونه پوهېږي او دردونه يې خوندلري.

دشوروي سره په جهاد كې ډېروافغان ځوانانو لوی وېښته پرېښودل اوويل به يې په جهادكې چې سړی زخمي شي، سرې وينې يې په وېښتو ورو،وروبهېږي ډېر ښه خوند كوي. داځكه چې دغه مقدس جنگ و. ديو سپېڅلي ارمان دپاره و. او پورې تړلي دردونه هم خواږه و. بل ډول جنگ همدا وچې زما مقابل لوری پكې راښكېل و. دچاسره راغلي و. ددې دپاره چې يومجرم وژغوري .پدې كې ددوی تښتردل لازمي خبره وه ،ځكه چې ددوی جنگ ددوی له عقل اودماغوسره تړاولري نه له روح سره، زه په خپل ځای ناست وم.

يو،يو ډز مې كاوه. او له هر ډزسره يو، يوكس تښتېده.

خوچې وبه تښتېدل له يوه كنډوه اوښتل، كنډو د ځېړی غوړاځكي، ممانو او گورگورو په ونو پوښل شوی ؤ. مابه چې څومره هڅه وكړه، اخوا به مې

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوك نه ليدل، نو فكر مې كاوه چې له دې ځايه څوك په منډه زغلي بيابه د راټينګېدونه وي خو فكر كوم چې هلته هم ورسره داسې څوك ؤ، چې دوى يې راګرځول او جګړې ته يې هڅول يو وخت ؤ چې دشالخوا راباندې ډزې پيل شوې، زه چې دكومې ګټې شاته ناست وم، دهغې بل اړخ ته راواووښتم، چې ومې كتل درې كسه مې شاته راتاو شوي دي. ما ځان غلی كړ، پدې فكر چې كېدای شي دوى د څه شېبې لپاره پرله پسې ډزې وكړي بيا پسې ساړه شي نو هله به پرې زه ډزې كوم، خو زما دغه فكر سم نه و ځكه چې هغوى ماله د ارام كښېناستو وخت رانه كړ د بل لوري نه هم راباندې ډزې پيل شوې، چې شاته مې وكتل په اتينا دوى هم ډزې دومره ډېرې وې چې دوى ته يې هيڅ دسر جګولو وخت نه وركاوه او حمله كوونكي پرله پسې د دوى په لور را وړاندې كېدل،چې ځانته مې فكر شو نورماته هم دكښېناستو او پټېدو كوم ځاى نه و راپاتې، يوې وړې غوندې تېرې ته اوږد، اوږد پروت ووم نور كه دغه ځاى كې پروت پاتې كېدم نو هم زما ژوند په خطر كې و او هم داتينا او برياليٰ،له دې ځاى نه ډزې هم نشوې كېداى كه ډزې مې كولې پكار وه چې پاڅېدلی وای او پا څېدل دمرګ په مانا وو بله لار راسره نه وه، پرېكړه مې وكړه چې پاڅېږم، لومړى مې غلي، غلي دهغوى دپټېدو ځايونه مالوم كړل او بيا پاڅېدم. بېخي حيران شوم، ګورم چې پر هغوى دشا له لوري نور وسله وال خلك راغلل او ډزې يې پرې وكړې دوى مخونه هغوى ته وګرځول زه ترې خوندي شوم ما اتينا دوى ته وكتل، ګورم چې په هغوى چا مخكې ډزې كولې اوس ورته هغوى شا راړولې ده، او دنورو سره په ډزو لګيا دي مونږ هم ورسره ملګري شوو، نوې راغلې ډله مو اسماني مرسته وګڼله د لږې شېبې نه وروسته بريدكوونكي نور وتښتېدل ، دوه كسان چې ډېر مخكې راغلي وو پاتې شول يو يې برياليٰ پداسې حال

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې ونیو چې له نورو سره په ډزو اخته و اخیر یې بل ملګري هم پښې سپکې کړې.

نیول شوي کس ته چې مې لاسکړۍ(زولنې) ورواچولې، بریالي په شا یو ډب ورکړ

- ورته وې ویل "مخکې شه! خدای سره یوځای کړۍ"

دبریالي نه مې پوښتنه وکړه چې ته یې پېژنې؟

وې ویل" داسورمنګول ملخی دی کنه".

بریالي ته مې وویل

-"زمونږ سره داچامرسته وکړه،که دوی نه وای راغلي مونږ خو په تمانچو دکلاشینکوفونو او راکېټونو مقابله نشوه کولای" وې ویل

-"هغه دی، له کنډوه ځوك راواوښتو،وګوره څوك دی؟"چې ومو کتل اسلم کاکا و.یو بل کس یې لاس تړلی راروان کړی و.پنځه،شپږ کسه ورپسې نور هم راروان وو،بریالي وویل

-"کار وشو،دالاس تړلی میری دی"بریالي ته مې وویل "ځو قدمه به مونږ ورشوو" ورغلو اسلم کاکا ته مې وویل

- "ته څه خبرشوې چې مونږ په سخته کې ګېر یوو" لومړی خو مافکر کوو چې ځواکمن او تبرګی سره اوس هم خپلو کې وران دي او دوی به دبل چا باندې ته تللي وي خو ما څه وخت وړاندې څه کانې ، مانې جرمني ته وړي وو، کلي کې نه وم، په دغه وخت کې ددوی جوړه شوې ده، دې هم اندېښنه راچولې وه غوښتل مې ستاسو له احواله ځان خبر کړم او بل، ستاسو دنیولو لپاره لارې ویشل شوې وې،دابرخه زما رسېدلې وه، ما تاسو تر یوه ځایه څارلۍ،نوره راته داسیمه بې خطره ښکاره شوه. زه هم

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

درنه لاړم لړه شېبه وړاندې مې دزې واورېدې، بس ځان مې راورساوه.ماورته په خندا وويل

"نو تاته زمونږ دنيولودنده درسپارل شوې وه که زمونږ د ساتلو؟"

- ټکورجانه!دنيولو دنده دې وروسته راوسپارل شوه،لومړی دې دساتلو دنده راسپارل شوې وه،ځکه چې که تاسې مې نه وای ژغورلي دهغوشين سترگو راتلل دلته حتمي وو اوکه هغوی راغلي وای نو زمونږ دپښتنې سيمې ستر به مات شوی وای.

- "خوکاکا! يوبل څه هم وکړئ"

- "څه وکړو؟"

- "پدې پښتنه سيمه کې خو دابې پښتومرگونه مه کوئ،ولې پکې زه ويرېدم،پرېږدئ چې دنوروسيمو او نړۍ خلك ورله راشي،سيل يې وکړي،زمونږ دژوند او کلتور نه خبرشي"

- ملخي ته يې اشاره وکړه"دداسې بې غېرتو يوه،يوه ډله به ترې ختموو،که خدای کول زربه پاك شي،

- له ختمولو نه يې تېرشئ،ژوند ور وښيئ چې دخپل ژوند پايښت دبل په نابودۍ کې ونه گوري.

- ددې دپاره يو ډاډېکار دی، يوداسې څه پکاردي چې د دوی سترگو ته وبرېښېږي او دوی پوه شي چې دچا په مرگ کې نه، په گډژوند کې يې گټه ده بيا يې وخندل خبره خو دچا غوږونو ته رسولی شې که دې سيمې ته سرك جوړشي او په ټول گټو پروژو فکر وشي چې دابېر څښي ورته دغرونو نه راکوزشي نو فکر کوم چې مونږ به ژوند زده کړو،مونږ په زده کړه کې له هيڅانه کم نه يو،زه فکر کوم چې دا سيمه هم داسې کېدای شي چې نه پکې مېلمه ووېرېږي او نه کوربه،بيايې ملخي ته وويل "ځان دې دخير

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونډۍ ته خېژولی و دمجرمانو دخلاصولو دپاره دوسله والې حملې شاهيدي به در باندې زه کوم"،بيايې سرکښ ته چې لکه دبت غلی ولاړ و،وکتل او وې ويل"او دنورو وژنو گواهي به دربانديې سرکښ وايي"

- ماورته وويل"يو مجرم به په بل څه شاهدشي"

- ټکورجانه! پښتانه يو،دسرکښ پلار مړدی ورورېه يې دولت ته وسپارو، گرم يې پلار او ورور و،دی خولا تنکی الك دی او که تبرگی هرڅه وودده خوپلار و څه دعا،فاتحه به يې واخلي او زمونږ هم کليوال و دفاتحې دځای متره کېدل يې نه غواړو.

- ورته ومې ويل"سمه ده ستا چې څنگه خوښه وي.

-په اوږه يې راته لاس کېښود،بيا نو تاسو داسې لنډ حلالزو ته ووځئ لس، اته دقيقې مزل دی بيا هلته گاړي پيداکېږي،او زه به په دې خوړ،خوړکې داشرمېدلي تر ولسوالۍ ورسووم.

- ماويل سمه ده!خودبېروجو دايو قلم به دڅو افغانيو وي؟

- په يولك لس يې رانه غوښتی و.

- بيانو دايو ورسره واخله او څارنوال ته يې ورکړه.

- په غوسه شو"ولې څارنوال ته بډې ورکوې؟"

- نه! ورته ووايه ديو پنځه پنځوس زري پرځای "ډبل" واخله خو چې داځل مجرمان پرېنږدې.

-وې خندل ،کانې ته يې لاس را اوږد کړ او وې ويل"خير دی دځوی واده يې و څه به يې کړي وي"بيا مې هغه تړون ليك هم ورکړ چې د دلاور او تبرگي دوی ترمنځ په کې سودا شوې وه .ملخی په کې د سودا ضامن و د د لاور لاسليك او د دوی گوتې پرې لگېدلې وې دا هم له همغه ځيرې جاکټ نه تر لاسه شوی و،چې مونږ فکر کاوه له دلاور نه په چاړه وهل شوی او ويستل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی دی دهغه سره مې ورکړ او ورته ومی ویل دابه هم دشیګل ځارنوال ته ورکړې چې روغ ثبوت دی اودلته څه پیسې هم دې چې د دلاور مېرمن ته یې ورسوي.

اتینا په خبره کې راودانګل .

"پیسي مه ورکوه"

"ولې! بیایې ورته څوك ورِي."

"زه یې خپله وړم،غواړم یوځل بیاهغه خوږه مېرمن ووینم ،زمونږ یې ډېر قدر،مدار کړی"

مونږ لا په دې ورکړه راکړه کې وو چې بریالی وویل "هغه ګوره په کنډو څوك راواوښتل" چې وموکتل دلا ورور ؤ ،شپږ کسه نور هم ورسره وو اسلم کاکا خپلو کسانو ته څه اشاره وکړه، هغوی ګټو ته پریوتل. ماورته وویل نه ! دوی دوستان دي ، دښمنان نه دي - اتینا وویل ټکوره د ځان ساتل ښه دي ، او ددې سره هغه او بریالی له ګټو شاته شول او ځان یې حملې ته تیار کړ دد لاور ورور سره راغلي کسانو هم مورچلې ونیولې او دی پخپله زمونږ خواته راغی زمااو اسالم خان کاکا سره یې روغبړ وکړ،بیا یې وویل "زما دښمنان ماته وسپارئ"ماورته وویل "داسې نشي کېدای ته که دهغوی سره کومه ستونزه لرې د قانون په وړاندې یې ورسره اواره کړه دوی مونږ دولت ته سپارو "

- دولت ته به یې نه سپارئ ماته به یې سپارئ

- تاته به یې ولې سپارو؟

- زما پرې پور دی!

- اسلم کاکا ورته وویل"خود ډاکټر خبره سمه ده مونږ یې دولت ته سپارو ،ته ورسره هلته خپلې شخړې اواروه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هغه وویل که ماپه دولت شخړې اوارولی ،دوی دا دومره وخت په کورونو کې نه وناست
- نوڅنگه يې ورسره اواروې ؟
- په خپل مټ یې ورسره اواروم زما ورور ددولت سړی نه و چې دولت به یې ترې غچ اخلي
- ماورته وویل ! دولت غچ نه اخلي ، دولت انصاف ورکوي.
- انصاف دادی چې یا یې ماته وسپارئ، اوکه ماته یې نه سپارئ بیا یې ببرته پرېږدئ چې خپلو کورونوته لاړشي،زه نشم کولی چې دوی ته له زندانه تر راوتو پورې صبروکړم.
- اوکه مونږ ووایو چې پدې کې به مونږ یوه هم ونه منونوبیا؟
- نو بیا به په همدې میدان فیصله کوو، چې تاسویې بیا یئ که مونږ ....؟
- اسلم کا کا ورته وویل "په دوی یواځې سته پور نه دی باندې ،ستا دورور سره یې یوبل ملگری هم وژلی
- دهغه ورونه هم راسره دي، او ددې سره روان شو
- اسلم کاکا پسې غږ کړ - وروره مونږ ستاپه ستونزه پوهېږو خوته ورشه دملگرو سره دې هم خبرې وکړه ، داهم دود نه دی چې مونږ دې څوك تاته لاس تړلي دروسپارو
ماورپسې غږ کړ ، "اویا دې مجرمان ببرته پرېږدو"غږ یې ونه کړ غلی روان و.اسلم کاکا ما ته اشاره وکړه ،چې ځان پټوه اوبندیان یې له ځان سره کندې ته کړل.زه هم دیوه کمر شاته شوم،ډزې پیل شوې،نژدې پنځلس ملټه له دواړو اړخونو ډېرې تېزې ډزې وشوې ،بیا ورو،ورو زمونږ اړخ کمزوری کېده څه شېبه وروسته زمونږ له لوري دکلاشینکوف ډزې ببخي ورکې شوې،یوازې داتینا او بر یالي د تمانچو یو، یو ډز راته ،شکته مې

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکتل د اسلم کاکا يو ټوپکوال په خوږ کې دشيګل په لور په زغاسته دی،په خويېدو،خويېدو داتينا خواته ورغلم چې زمانه لږ لرې ديوه کمر له شانه يې دډز غږ راته ،هغه مې په اندېښنه وپوهېده،زر يې وويل" اسلم کاکا مې له بنديانو سره رخصت که، مونږ به يو ځو شېبې نور هم دوی اخته وساتو چې هغوی لږ لرې وزي"ما ورته وويل"او سر کښ څه شو؟""هغه يې ازاد کړ ومې ليده چې پورته وتښتېد"لږه شېبه مو يو،يو ډز کوو چې دبر يالي ورور مې د غونډۍ په سر وليد چې ښکته کوزېده ،لکه چې دبنديانو دپټېدو کنده يې تشه ليدلې وه،ډزې يې بس کړې اوټولو دشيګل په لور په خوږ کې منډې کړې.مونږ را ولاړ شو ،اتينا وويل"ځه اوس يې نشي نيولی"

برياني وويل"راځۍ چې ځو وروربه مې انتظار کوي، په ټليفون مې ورته ويلي چې موټر دسړك تر وروستي سر پورې راولي.

رښتيا هم مونږ په لس دولس دقيقو کې تر سړك پورې راورسېدو، ګاډی ولاړو.زه اواتيناوروسته او بريالی مخکې کښېناست ، اتينا ته وکتل تندی يې تريو وو ،پوښتنه مې ترې وکړه "ولې؟"وې ويل" په چا به باور وکړې،دايې خپل ورور و،نه يې غوښتل دورور قاتلان يې سزا ووينې"ما ويل "پوهېږې چې ولې ؟" خو دده نوم به پکې راته ځکه "ورته په خندا شوم "نه ساده ګلې!په پښتو کې دې دا متل اورېدلی چې وايي "سر له يې دتندر اوبه ورکړي"دا همغه دتندرد اوبو زور دی اودا اوبه يواځې ده نه دي ورکړي دا تبی(داغ)دهر پښتون مغزو ته شوی ،دتندر داوبو دې تبي ته زمونږ يو مشر شپون صيب چينجی وايي چې دهغه په وينا دپښتنو په مغزو کې دی ته چې يې هرڅه ګنې خو همدغه بلا ده چې پښتون له نورو قومونو نه جلا کوي،دپښتون ددې ټولو بد مرغيو،چې ته يې دسر په

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګو وینې لامل هم همدا دتندر داو بو تبی دی،په خندا شوه" اوته چې زما دپاره او بریالی لالا سته دپاره ځان دمرګ کومي ته ورکوي هم تر شا به یې همدا بلاوي"ما ورته وویل"او اسلم کاکا هم زمونږ سره همدې بلا ملګری کړ، یوازې پدې چې ددرې ستر یې مات نشي"وې ویل "نودې بلا ددلاور په ورور ځنګه دخپل ورور قاتلان ازادول؟""ددې دپاره چې دی یې پخپله مړه کړي،ددې بلا غوښتنه داده چې غچ به دبل په لاس نه اخلې"په خندا شوه،"ښه! ده چې زمونږ سره همکاري نه کوله ددې دپاره چې مونږ به یې دده له "ښې"نه وباسو"ماویل "هو! (غوږ کې مې ورته وویل)خو ماته همدغه بلا وایي چې ښه کلکه کله دې وچیچم"بهر ته یې اشاره وکړه چې ومې کتل دبریالي دوی کلي ته را رسېدلي وو،ست یې وکړ چې ورسره پاتې شو.خو مونږ ترې اجازه غوښته وې ویل

"نو چرته ځئ،خو سبابه له همدې ځایه باجوړته لاړشئ،ددلاور دوی کورته به پیسې نه وړئ ځه" اتینا غلې شوه،دبریالي ورور وویل

"هغوی خو اوس هلته نشته " بریالي ترې پوښتنه وکړه

"چرته تللي؟"

"دپاکستان حکومت له باجوړ نه ټول افغانان پاځول،هغوی خو دکندز دارچي وو هلته تللي دي"په زړه کې خوشحاله شوم،بریالی غلی شو"ښه سفر" لاس یې راکړ دی او ورورېې دواړه دموټر نه کوز شول ،زه ګاډي ته کښېناستم،اتینا مې ترڅنګ کښېناسته اوبېرته راستانه شو. چې دشیګل ولسوالۍ له راغلو ورته ومې ویل"رښتیا په لومړۍ ورځ چې دلته راغلي وو،تا برګوته وکتل اودلرګو په شمېرلودې پیل وکړ،لرګي دې ولې شمېرل"په خندا شوه.

- ستا دپاره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- څنګه زما دپاره؟
- مخ مې پورته و،ماويل چې ځوشبې خوند واخلې.
- يوه شېبه خوند به اوس راکړې؟
- ولې نه !بياپورته وګورم؟
- نه!يوه خوله راکړه.
- په پښتنو کې ستاغوندې بې شرمه نور شته،(په خنداشوه)که دا بې شرمه کړی هم هغې بلا يې؟
- دهغې بلا يو خوی دادی چې دسړي نه صبر اخلي.
- په خنداشوه "دروغ"
- "څه "
- هغه شان موسکۍ وه "دروغ"
زر مې ټليفون ته لاس کړ دکور شمېره مې ووهله مورمې ټليفون اوچت کړ، چې زما غږ يې واورېد په مينه يې وويل
-"شکر چې غږ دې اورم" ما ويل
-"مورې! جينکۍ دې راته ډېرې رېنۍ، بوڅۍ کولې، زما دتر کيې واله خدای راکړه"
-"وی ځويه! انګور خو داسې خوند کوي چې چجوش (چای جوش) له شنه چای نه را ډک کړي، څنګ ته دې کېنې، او ورو، ورو درسره مشغولېږي، زه به دې دترکۍ په ژبه څه پوه شم" ما ويل مورې
- "ستانه هم ښه په پښتو پوهېږي او زمانه هم، که نه يې منې داده خبرې ورسره وکړه " او ټليفون مې ورکړ دمورغږ مې نه اورېده خو اتينا وويل - "مورې! سلام"

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ځان ډېره نیك مرغه ګڼم چې ستاسره خبرې کوم، ټکور چې درسره څومره لېونی عشق لري همدغومره یې در باندې زه هم په نالیدلې مینه کړې یم"
-"رښتیا وایي ترکۍ یم"
-"دده نه"
-"تېر لس کاله مو سره یوځای تېر کړي"
-"په کونړ کې یو"
"هو،رضایم،بس مورې دا لېونی به مې په نصیب و"
"جوړه پېژنم، دناوې کورته چې یې وړئ، خو زما کور دلته نشته"
"مورې! تا چې راله څه واخیسته، هماغه زماخوښ دي"
"نن به کندز ته راشئ"
په خندا شوه "ښه! په سودا پسې"
بیایې ټلېفون راکړ دمور غږ له خوښۍ ډك و "واده کله غواړې"
-"(په خندا) دخیر کار دی که نن کېږي سباته یې څله پرېږدې"
-"هغه هم په خندا شوه"حوشحالي اوږده ښه وي سباته به یې پرېږدو"
-"ستا چې څنګه خوښه وي"
-"خدای مو پخیر راوله"
او ټېلفون یې بند کړ ما هم ګاډي له پونده ورکړه دکونړ او جلال آباد په سړك دجوړولو کار روان و او مونږ ته یې ګټه داوه چې اوار شوی و له جلال آباد نه ترسروبي پورې خو په مزل هیڅ پوه نشو سیلۍ به له ګاډي دوړې نه وې وړې چې سروبي ته راورسیدو، له" لته بند، هر وخت بند" نه خومې زړه چاودلی و په ماهیپر مې راسیخ کړ. دسروبي له بازارنه راپورته د نښترود بڼ څنګ ته پولیس ولاړ وو د درېدو اشاره یې وکړه، خو اتینا ورته له وړاندې موسکۍ شوه، لاس یې ورته اوچت کړ، پولیس هم څنډې ته شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې مخ راواړو ، وې ويل "رښتيا هم چې ښځو ته ډېر په درنه گورئ" په زړه کې مې وخندل چې ورې يوه،له تنگي چې راواوښتو ، لار بنده وه، يو نوی پلگی جوړشوی و او دواړه اړخونه يې لا له نور سړك نه جلا وو ځنگ ته يې لويه کنده وه خوښه داوه چې اواره وه په هغې مې موټر راواچاوه مخکې ايسه مې ورله فعاله کړه په خوارو راووت. له کابل نه تر کندزه نوسړك ببخي لکه شيشه اوارو، خو بياهم تره غونى ماښام کندز ته ورسېدو، شپه موپه رحمان الله وروړه، پخوامې څه وخت په کابل کې دنده لرله،زه او دی سره يوځای وو،په يوه خونه کې اوسېدو،اودواړه داکبر باچا لټان وو،چې مېلمه به نه و راپېښ شوی دشپې ډوډۍ مو نه خوړه،ځکه پخول يې راته يوه بلاوه او هوټل ته تلل بله، روژې به مو په نهره نيولي .دی کم خبری و خو ديو ښه دوست ځای پرې ډکېده خانه آباد بندر کې يې کوچه شکر کې چې مابه ورته" "دخوږو کوڅه" ويله کور و بس له پاخه سړك نه مې په همدغې چکړې کوڅې موټر ورتاو کړ ورمو و ډباوه دی خپله راووت، اتينا ته يې وويل

-"خورې! ته دننه لاړه شه" او مونږ حجرې ته لاړو کورته مې خبر ورکړ چې زمونږ شپه په کندز کې ده دشپې مې دوی ته هم ټوله کيسه وکړه دواده، زېری مې هم ورکړ. پلارې دکندز په تاريخ راته غږېده ويل يې نايب الحکومه شېرخان ناشرد کندز نقشه د ډهلي له زاړه ښاره راوړې وه،دکندز په پسلونو او کرهڼيز ارزښت هم راته وغږېد، چې ولې کندز ته د غلو کندو وايي. دشپې تر ناوخته درحمانالله سره چې په حجره کې راسره پروت و، مشغولېدم، بياويده شوو ، دسهارچې اته بچې شوې نوره مونږ دتگ تا بيا نيوله چې بهر کوڅه له موټرو ډکه شوه چې ومې کتل وروړمې و لويه ورا (جنج) يې راوستی ؤ،کوربه مو ټول مېلمانه راوستل، ميوې يې ورته مخې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته کېښودې ماته يې وويل "جامي دې واغونده" چې لمباڅای ته ورغلم نوې جوړه څوړنده وه وامې غوسته، دګلونو يو هارېې را په غاړکړ څه شېبه وروسته اتينا يو ځل بيا په څادر کې پوښل شوې اودرحمان الله مور له مټه نيولې راښکاره شوه. اتينا چې ګاډي ته وختله ده خپلې مورته وويل "مونږ په خپل ګاډي کې لاړشو ماته يې وخندل" "غوږ کې يې راته وويل" بېګا هم سره بېل وئ، ددې وخت دا پټې خبرې ډېر خوند کوي" دواړه د ګاډي وروستي سيټ ته وختو، ورور مې ګاډی روان کړ دکندز له ښاره چې ووتو، په يوګوټ پېرورتاوشو، مخې ته دښته راغله، په دښته کې ښي لاسته راون شو څه شېبه وروسته غونډۍ مخې له راغلې، داسې غونډۍ چې خلاصېدن يې نه ؤ، او داسې اوارې لکه هګۍ چې په کومه موټر وربرابر شو، پرې خېژه، او بېرته دزړه ديوې يخې هوا سره لکه دسرکس زانګو اوار کوزېږه، ورور ته مې وويل "زه خو مخکې پدې لاره نه ووم راغلی، وې ويل "ته دامام صيب په لاره راغلی وې، ار چې خپله لار هم لري، خود بمونو وېره پکې ده " اتينا وويل "کاش دولت مودومره وس لرلی چې پدې کې يې څنګل جوړ کړی وای، ټوله خاوره ده" زه ورته موسکی شوم، چې زمونږ پټي له تندې وسوځېدل دا راله ځنګلې شنې کوي. نژدې يونيم سات مو په غونډيو کې اله ډينګ (اندرچو) وکړ چې دارچي شنو ځمکو ته ورسېدو اتينا وويل "لکه چې دارچې دښته داده" ماويل "څنګه دې وپېژنده" وې خندل "رښتيا هم ډيره شنه او اواره ده،" (بيا يې وخندل) خو تا ويلې وو چې په ترکيه کې داسې ځمکه نشته" په خندا مې ورته وويل "نه يې منې؟" "که دا اوبه پرې راډېرې کړئ درسره وبه يې منم" څه شېبه وروسته دارچې بازار ته ورسېدو اوبياله هغه ځايه په لمر پرېواته،ته له څه شېبه مزل وروسته دکلا په دروازه ورننوتو وړوشور او ګډا شروع کړه او په موټر له

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرې خوانه دګلونو اومېوو باران جوړ شو کومې ښځې بل کړی لالټين اتينا ته لاس کې ورکړ، يوې يو هلك غېږکې ورکړ، بلې ورته يوه پياله شيدې راوړې، يوې شيطانې پرې اوبه راشيندنې چې سمې نيمې يې زما په سر واړولې، مورمې چې ښکلولم دسترګو په دواړو کونجونو کې يې اوښکې غوټه شوې وې، ما دهغې په سترګو کې لکه دشبنم غوندې پاکو رڼو اوښکو ته کتل چې چا ورته غږ کړ "دځوی په ننداره يې راشه، وايي څه ورکوې" چې مخ مې واړوو، اتينابيادرحمان الله مور له مټه نيولې وه، دکوټې دروازې ته ولاړ وو، مورمې ورمنډه کړه،

-" څه چې ددې خوښ وي"

-"نه! مالوم يې کړه" په خندايې ورته وويل

-"ته يې ورکړه، څه چې ستاخوښ وي"

-"ماته خودنغري او دتناره دسر خير، خيرات ښه ښکاري، د اخرت ګټه ده "

-"دهغې دربېمه مې هم ورکړې اوهاغه برګۍ غوا هم"

بيا ننوتل زه بهرراووتم، دېګونه باندې وو ، مېلمانه تلل راتلل، پلارته مې ورغاړه وتل، څه يې ورته ويل او هغه ماته ګوته نيوله خو زما تادي وه، په زړه کې مې ويل چې اوس زر، زر شپه شي، دا ورځ لکه د پهرې (څوکۍ) دشپې غوندې اوږده شوه، ماسختن نکاح وتړل شوه، بيا پسې دکلي هلکانو اتڼ پيل کړ، دشپې ترناوخته اتڼ روان ؤ بياغلی غوندې دخپلې کوټې په لور وخوځېدم چې په وره ننوتم، اتينا راولاړه شوه، موسکۍ شوه، وې ويل "پخير راغلې"

سره ددې چې څومره ورسره بلد ووم، بيامې هم زړه دربېده، ورته موسکۍ شوم، سرمې ورته وخوځاوه. دشيدو پياله يې راوړاندې کړه خولې ته يې راله ونيوله، نيمه ما وڅښله، بيا مې دهغې سرو شونډوته وروړه، پاتې يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې وڅښله. دخبرو دپيل په سريزه پسې گرځېدم، فکر مې کاوه، هيڅ خبره مې له خولې نه راخته، هغه رابانديې وپوهېده، وې ويل

"دا د الماسو هار مور، راکړ، او داټيکه، چارگل اووالۍ ستاد دوست مور راکړې،ببگا چې مو ورسره شپه وه، څومره خوارږه خلك وو، مېرمن يې راله لاسونه په نکريزو سره کړه،ويښته يې راله جوړ کړه،خالونه يې راله ووهل" مايواځې وويل

-" ښا، ډېر ښکلي دي"

نوره مې دزړه پخوانۍ درزا په يوې بلې درزا اوښتې وه،پوهېدم چې په رگونو کې مې څه اورغوندې زغلي رازغلي،هغه بيا موسکۍ شوه، وې ويل

"رښتيا دبريالي مېرمن دلته واده له راغلې وه، هغه پيسې مې ورکړې" بيا موسکۍ شوه،

نور مې صبر ونه شو، ښی لاس مې ور اوږد کړ،له وربل نه مې راونيوله،رنگ يې سور شو.

"څه کوې؟"

" پيل به يې په سنتو وکړو"

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library